ÜLKÜ net
Devlet Nüshası

Serdengeçti

ALLAH — MİLLET — VATAN YOLUNDA

Bu sayımızda :

Ord. Prof. Dr. Ali Fuat Başgil
Prof. Dr. Zeki Velidi Togan
Doç. Dr. Nureddin Topçu
Necip Fazıl Kısakürek
Nihal Atsız
Cevat Rifat Atılhan
Eşref Edip
Hakim : Selâmi Salim
Osman Yüksel
Serdengeçti
Mehmed Oruç
Ahmed S. Ataman
Hızaloğlu Mustafa Zihni
Selâhaddin Ertürk
Mehmet Altınsoy
Eşref-i zaman
Cemal Oğuz Öcal
Sait Çekmegil
Azmi Gülahmedoğlu
Fayzi Halıcı
Kemal Fedai Coşkuner

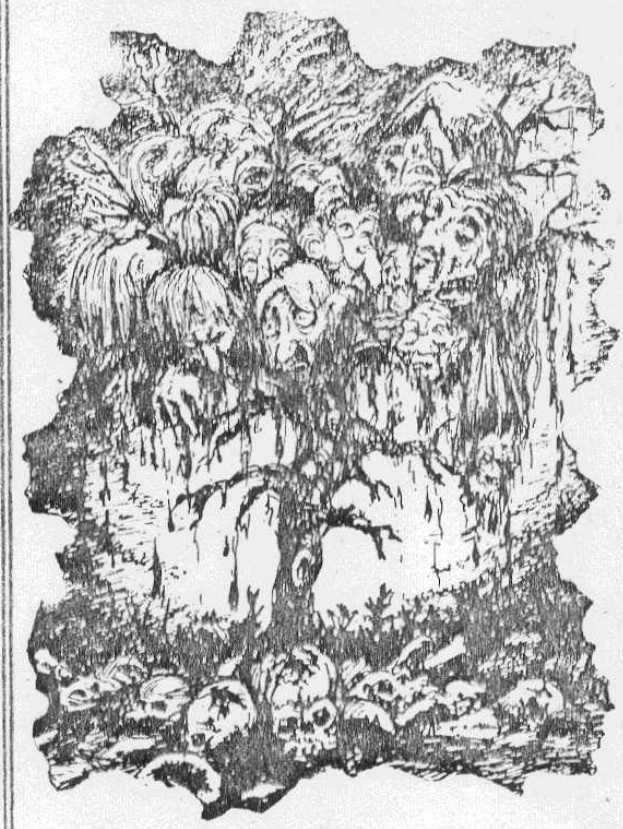

Allahsız ve ahlâksız bir zihniyetin ocağımıza diktiği ağaç: İnkilâp ağacı! Beller bükülmüş, saçlar dökülmüş... gözler kan ağlamakta işte neslimizi mahvedenlerin marifeti...

Kapak Ressam H. Mumcu'nun eseridir.

MİLLÎ KÜTÜPHANE
ANKARA

YIL : 6. SAYI: 15 - 16 (İKİ SAYI BİRARADA) MAYIS - HAZİRAN 1952

www.ulkunet.com

TASAVVUF:

Risale-i Nûr'dan İlhamlar

Cenab-ı Hak âyetlerinde emaneti yüklenmeleri için göklere, yerlere ve dağlara teklif olunduğunu, onlar bu emaneti = yükü yüklenmekten çekindiklerini, ancak zalum ve cehul olan insanın bu yük altına girdiğini haber veriyor. Emanetten Allahın muradı ne olduğu hakkında birçok tevcihlerde bulunulmuştur. Ezcümle bunlardan bir vecih (ene = ben) dir. "Ben" ademin yaradılışından beri insanlık âleminde dal budak salan nurlu bir Tuba ağacı ile Zakkum ağacının özü ve çekirdeğidir. Ene Allahın gizli hazinelerinin anahtarı olduğu gibi kâinattaki muğlak tılsımın da anahtarı olarak çok çetin bilmecedir. Bu bilmecenin hakiki mahiyeti ve hikmet-i hikmeti iblinse kendisinde ve kâinatta belirmedik sır kalmaz. Hakkın gizli hazinelerini keşf, ancak ben = ene ile mümkündür. Ene önemli bir emanet ve bir anahtardır ki insan eline verilmiş ve nefsine takılmıştır. Ene denilen bu şayanı hayret varlıkta rububiyetin sıfat kudretlerini ve hadiselerin özünü belirtecek ve tanıttıracak işaretler ve örnekler topluluğu vardır. Öyle ki, o Cenab-ı Hakkın sıfatlarının ve isimlerinin iş ve oluşlarının marifeti için bilinmesi için bir vahid-i kıyasi mevkiindedir. Şöyle ki:

Mutlak ve herşeyi kuşatıcı bir müessirin sınırı ve nihayeti olmadığı için o şu şekildedir. Şu suretle tayyün etmiştir. Mahiyeti şudur denilemez. Daimî mevcut bir ışığın idraki karanlıksız mümkün olamadığı, yani ışığın mukabiline hakiki veyahut vehmi bir karanlık getirmek suretiyle mümkün olabileceği beyaz, karaya güzel, çirkine ve hayat ölüme göre ve kıyasen bilinebileceği gibi, Allahın ilim kudret ve hakim ve rahim gibi sıfatları ve isimleri de hudutsuz, şeriksiz ve herşeyi muhit ve sonsuz olmaları itibariyle bilinip hissedilebilmeleri ve belirmeleri ancak mukabiline hakiki veya farazî ve vehmî bir zıt bir had meydana koymakla mümkün olacaktır. İşte ben (benlik = ene) bu zıttın Huduttur, sınırdır. Fakat ene sırf vehim dairesinde bu role memurdur.

Yani o mevhum ve mefruz olarak ilâhî isimlerin belirticisi mevkiinde olup başkasının mânasını göstermekte ve vehim yoliyle pek muazzam bir tecelliye yataklık etmekte, bu kuvvet ilâhî sıfatları ve tecellileri bir dereceye kadar bildirecek sırlar ve halleri hâmil bulunmaktadır. Evet ilâhî kudretler ve isimler ene yoluyla, aksederler. Meselâ merhamet etmek rahim ism-i ilâhisinin iktizasıdır ve insanda ene ile tecelliye yol bulmaktadır. Bu sebeple bir insan (ben) merhamet ettim diyebilmektedir. Ancak o insan bu merhamet etmek keyfiyyetini (ben) ine kendine mal etmemeli, onu Allahın rahim isminin kendisinde ben yoluyla görünüşü ve tecellisi ve zuhuru olarak bilmelidir. (ben = ene) yi emanet olarak bilen ve duyan kimse merhamet oluşunu bu emanet sebebiyle sahibi hakikisi Allaha izâfe eder ve böylece emâneti yüklenmeğe ehil olduğunu isbat etmiş olur. Bu halet ve harekette bulunamıyan bir fâninin enesi kendisinde mevcut bir rububiyyet, malikiyet, kudret ve ilim tasarlar. Merhamet eden benim, yapan benim, bilen, konuşan, cihad eden ancak benim diye düşünür. Kendi kendisine bir had çizer ve onunla (kuşatıcı = muhit) sıfatlara mevhum sınırlar çeker. (Buraya kadar benim, ötesi onun) (yâni buraya kadar ef'ali beşeriyye, buradan öte ef'ali ilâhiyye) diye bir takım taksimler düşünür ve bu yoldan da kendisindeki bu kudret vesâfat ölçücülük ve örnekcilikleriyle yavaş yavaş büyük mahiyyeti anlamaya doğru gider. Kendi hudutlandırdığı mülk ve hakimiyyet dairesindeki bu mevhim rububiyyetten mutlak rububiyyeti çıkarmağa doğru istidad kazanır. Böylece cüzdan küle intikal yoluna girer. Ene bu fıtrî vazifesini (İlâhî kudretlerin zuhur ve tecellisine mevhum ve mefruz olarak yataklık etme vazifesini) terkederek kendisine isminin öz mânasiyle baksa kendisini isminin gerçek müsammâsı bilse kendini hakikaten malik ve kudretli zannetse ve kendinde (ene yoluyla) zahir olan kudretler benimdir diyerek benimsese gerçekten emanete hiyanet etmiş durumunda olurdu. İnsanın zatında ef'al ve sıfatı bir tecelli olduğu gibi bizzat ene de Hakkın rububiyet-i zâtiyyesinin bir zuhurudur. Her zuhur bir emanet mevkiindedir.

Ene'nin iki yüzü vardır. Biri vücuda ve hayra bakar. Yani ene bu haliyle kendi kendisini fail bilmez. Kendi sıfatlariyle mevsuf olanın Cenab-ı Hak olduğunu bilir ve duyar. Ene'nin diğer yüzü ise ademe ve şerre bakar. Ene bu haliyle kendi kendisini fail sayar. Hayalî bir rububiyete kapılır. Yaptıklarını ve işlediklerini kendine (ene) sine izafe eder. Kendine (ene) sine izâfe ve atfetmek şirktir. İşte bütün şirkleri, şerleri ve dalâletleri doğuran ene'nin bu yüzüdür. Bu yüz o kadar korkunçtur ki, gökler, yerler, dağlar, ondan dehşete düşmüş ve ene denilen emaneti kabulden çekinmişler ve onun tohumunda olan gizli şirkten ürkmüşlerdir. Ene yani şu benlik şuuru meselâ bir ağaca verilseydi, ağaç her türlü güzelliklerini yaprak ve çiçeklerini ve meyvelerini hakikaten kendisinin sayar ve kendi yarattığı zehabına kapılırdı. Onun için ağaç vesaire, Yarabbi emaneti bize verme, biz şirk-i hafiye düşerek mahsullerimizi kendimizin sayar seni bilmiye ve mahsullerimizin senin kudretlerinin tecellileri olarak görmeğe yol bulamayız demiş oluyorlar. İşte ene'nin bu iç yüzü bilinmezse kendi gizlilik toprağı altında dal budak salarak büyür, gittikçe kalınlaşır, kol kol serpilir, gelişir ve insan vücudunun her tarafına yayılır. İnsanı her taraftan kaplar ve sarar. Artık ben bir ejderha olur. İnsanı he rnoktada yer yutar. Böylece insan bütün varlığiyle eneden koskoca bir "ben" den ibaret bir hale gelir. Ezcümle bir fert benim zaferim, benim kudretim, benim ilmim diyerek şişer; bir aile eilesinin şöhret ve faziletleriyle gururlanır; bir zümre muvaffakiyet ve zihniyetlerile kabarır, cemiyetler ve kavimler ve milletler her türlü bu büyüklük şeref, kahramanlık yönünden neleri varsa kendi maşeri benliklerine ene'lerine izâfe ederek büyük bir gurura kapılırlar. Bu gurur aile ve millet ne olursa olsun ene'leri kendileri için artık bir puttur. İşte ene böylece şahısların, ailelerin, zümrelerin, cemiyyet ve kavimlerin benliğine put teşkil ede ede gider ve nihayet işi Allahın emirlerine karşı mücadele ve mübareze etmekte bitirir. Derken herşeyi nefsine kıyas yoluna döküp kendisine göre muhakeme eder ve Allahın mülkünü bu ölçü ile sebeplere taksim eder, böylece şirklerin en azimlerine düşer. Nasıl

(Devamı S. 4 de)

www.ulkunet.com

Fatih Sultan Mehmet Han'ın Hitabı

Devirler açıp, devirler kapıyan Fatih uyanıyor; silkiniyor, etrafına şöyle hitap ediyor: «Bu etrafımda gördüğüm kâbuslar nedir? Üç tepede üç haçlı zaferi görüyorum. Bu şehrin fethine anahtar olsun deye inşa ettirdiğim büyük Peygamberin ismini taşla yazan Rumelihisarının üstünde Protestanlar nakus inletiyorlar».

Sonra Koca Fatih, çok derinlerden asırların ve nesillerin arkasından gelen bir sesle asrımıza neslimize sesleniyor:

Birleşin ve bir kılıncın üzerine yemin ediniz. Bu kılınç imanla irfandan yapılmış olsun. Bu kılınç elinizde olduğu halde, hakka saldıranlara yürüyün!.. Mesuliyetsiz vicdanlara, hayasız alkışlara doğru yürüyün. Hesaplı korkulara, yalancı maskelere doğru yürüyün, bunlar yıkılsın artık!.. Putlar kısılsın artık!..»

Bu bir sestir: Fethin, Fatihin sesi.. Biz-ler bir dağız!.. Bizler bu sesi dağlar gibi aksettirmekle vazifeliyiz.. Bu vazife mukaddes bir vazifedir. Biz bu yola her şeyimizi varımızı yoğumuzu, canımızı, cananımızı koyduk!..

İstiyoruz ki bu ses, ocak ocak bütün Anadolu köylerini, kentlerini kasabalarını, şehirlerini feletsin. Gaflette olanlar uyansın!. Bu ses vatanı sıra dağları, engin denizleri, hür gökleriyle çepçevre kuşatsın. Fethin sesi, Fatihin sesi yeni yeni basübadelmevtlere yol açsın. Gönüller bu sesle dolsun!.. Bir kıyam olsun, milli bir kıyam!.. Bunlar yıkılsın artık!. Putlar kırılsın artık!...

Beş yüz yıl önce bana kılıcımın hediyesi olan bu ülkenin semâlarında, bugün nail loduğum "ba'sü ba'delemvt" sırriyle etrafıma bakıyorum.

İstanbul, asırların değiştirdiği bir şehir. Evlâdım taşra mülkünün vârını ona harcamışlar. Onun şimdiki binalarının ihtişamı yanında Topkapı sarayımız eski bir medrese halinde kalmış. Bizden sonrakiler nefislerine hizmet etmişler. Biz cami, medrese, çeşme, imâret yaptırdık. Onlar köşkler, apartımanlar, devlet sarayları, oyun yerleri yaptırmışlar. Bizim vaktiyle kıyamete kadar Muhammed ümmetine hayır kasdiyle kurduğumuz vakıf ların yerinde, halkın yağmasına vesile olan menfaatler dolaşıyor. Bizim düşmandan aldığımız ganîmeti onlar milletten almışlar. İslâm halkının teh lil ve dua ile doldurduğumuz ağızlarından, şimdi hep menfaat ve birbirlerine şekavet yâdı dökülüyor. Yollarını ne kadar şaşırmışlar!

Bu etrafımda gördüğüm kâbuslar nedir? Üç tepede üç Haçlı zaferi görüyorum. Bu şehrin fethine anahtar olsun diye inşa ettirdiğim büyük Pey gamberin ismini taşla yazan Rumeli Hisarının üstünde protestanlar nâkus inletiyorlar. Ben keşke orada şehid olaydım. Belki türbem ahfâdımı bu zilletten korurdu.

Ya Ayasofya'nın minarelerindeki ezan sesini kim susturdu? O minarelerde okunan ezân, Allahın adı yanında Peygamber'in adını göklere dağıtırken ecdadına bağlı ruhlarda beni de düşündürüyordu da ondan mı? Bin haçlı ordusu bunları yapamazdı! Siz nasıl yaptınız? Bunu asıl yapanlar, şimdi hürriyet kahramanları diye başka bir tepede âbide altında defnolunmuşlar, taziz olunuyorlar.

Heyhat bana, heyhat asil evlâdıma! Bu şehri görmek istemem artık. Ufuklara çevriliyorum. Bakışlarım daha uzaklara dalarak, düşman eme-l leriyle minarelerinde ezan sesleri sus turulan Ayasofya'nın kubbesinden Irak ve Acem'in hudutlarına kadar bütün Anadolu'yu kucakladı. Nice yüz bin şehit kaniyle üzerinde birlik kurduğumuz bu vatan ne kadar perişan olmuş! Kurduğumuz birlikse ayaklar altında. Bir olan Allahın adına bağlılık öyle gönüllerden düşmüş ki, hangi emelde birlik gözükmüşse ondan kaçmışlar. Nerede birlik kalmış? Ecdadımın ve benim bir asır döktüğümüz kanların mâyesi birlik yuğuracakken, şehir şehire, köy köye düşman kesilmiş. Allah'a sığınır gibi hasis menfaatlarına sığınan genç ruh lar ise, iki zevk ve devlet şehrinin kapılarından taşraya çıkıp halka hizmet emelini kendinde bulamamış; çıksa da yine menfaate secde edip halka belâ kesilmiş. Maarifde mi birlik kalmış? Bizim İstanbuldan başka, her birini aynı kültür ve irfan seviyyesiyle ihya ettiğimiz Bursa, Konya, Kırşehir, Urfa, Kayseri, Sivas, Amasya medreselerimizin halka dağıttığı nur ve imân yerine, bugün buralarda taassup ve cehâlet hüküm sürüyor. Türk yurdunda kaç türlü mektep var? Semâlarına kılıcımla "âmentü" yazdığım şehirde Türk olan lâyiklerle müslümanların mektebi, onların da yanında yahudilerin, protsetanların, katolik misyonerlerin ve bütün haçlıların mektepleri var. Şaşırmış ahfâdım, bedbaht evlâdım! Ruhlarınız bambaşka makinelerden çıkarken onlarla aynı millet yapısını yapmak mı istiyorsunuz? Elbette bu imkânsız olur, birlik yerde sürünür. Sizin muazzam birliğinizi yaratan, dünya tarihinden daha azametli tarihiniz dururken, her devriliş devrinde, her inkılâbınızda başka bir millete benzemek istediniz. Kölelerimiz olan zümrelerin her biri bir millet olup da sizden ayrıldıktan sonra, sizin içinize sokulup, tâ bünyenizin içinde yabancı bir millet yarattılar ve yine size, bizleri, sizi bir millet yapan ecdadınızı inkâr ettirerek, size düşman olan bu yabancı varlığa Türk milleti dedirtmek istediler. Sizi de bu varlığa hizmetkâr yapmak hırsiyle çalışanlar, sizden nice kahraman baş lar koparıdılar. Sizin içinizden namus ve azametinizi temsil edenleri zâlim mahkemelerde mahkûm ettiler; zillette hizmetkâr olanlarınıza ise devletinizi peşkeş çektiler.

Asırlık servileri ecdâdımın ve evlâdımın ruhâniyetini terennüm eden şu kabristana bakın; meyhane

www.ulkunet.com

kokuyor. Gazâ meydanlarından eserek mescitlerinizi dolduran hayâ sizi zehirler olmuş. Mâbet sizce yüz karası, ezan sesi düşman sesi demekmiş. Fedakârlık hamakat, duygu, iffetsizlik sayılmış. mertlik size haram olmuş. Marhamet yerini nefsâniyete bırakmış. Âl-i Osmânı evlâd-ı yahut eliyle tahtından indirmişsiniz. Bize boyun eğmiş olan pespâye barbarların çocukları, zamanınızın sömürge diyarlarının prenslerine bunu revâ görmediler. Kimden intikam aldınız? Ecdâdınızdan mı? Şüphe götürmez, gerçek atalarınızdan mı? Mezar taşım sizden daha vefakâr; hiç olmazsa adıma lânet karıştırmadı. Her hakkı her idrâki çiğnîyen varlığınızın bir tek gayesi varmış: saltanatı ortadan kaldırmak. Saltanat... Saltanat nedir, size anlatayım. Çünkü iz'anınızı çalmışlar. Biz bir ilâhî saltanat kurmak için yaşadık; bu uğurda cihâd ettik. Bu uğurda şiddet kullandık, kendi ailemiz hakkında bile. Biz, saltanat-ı ilâhiyye ile i'lây-ı kelimetullâh uğrunda şiddet kullandık. Sizin bin, yüz bin saltanatınız var: her biri bir dünya, bir menfaat, bir fitne saltanatı. Her biri bin menfaat, bin riya saltanatı: hukukî saltanatlar, iktisadî saltanatlar, zümrevî saltanatlar ve bu saltanatların milleti parça parça bölen yüz binlerle esirleri. Biz ilâhî iradenin yalnız bir saltanatını kurmuştuk ve bir olan Allah'a teslim olmuştuk. Siz, her saltanatı tesis için binlerce zulme uşak, binlerce zâlime esir oldunuz. Siz nefsinizin, siz arzın, siz halkın ve siz her şeyin kölesisiniz! Biz, devletteki birliği yıkıcı eşkiyâ başlarını keserdik. Siz, eşkiyânın eliyle milletin en ulvî başlarını düşürdünüz. Bir ulvî başı koparıp, bin bir belâ olan, bin bir ejderhâ başı yarattınız. Şimdi kim kime esir oldu? Ruhlarımızda saltanat kuran kâbusun pençesinde iken, ken di hürriyetinize beyhude inanmak için çırpınıyorsunuz. Lâkin idrâkinden artık uzaklaştığınız bir şeyi, ve bu bir şeyle birlikte her şeyi kaybettiğinizi de hissediyorsunuz. Mâbetler anbar yapılıp âyetlerin üzerinde bitler dolaşırken, nice sultanlarınız beton saraylarda, devirmekliğime Feleğin vefa etmediği Batı Roma çocuklarının terennümlerini mırıldanıyor! Koca Sinan'ın Allah'a el ve kanat açan âbidesi olan mâbedin kapısında, üç kıtada kalkan kullanmış ataların bedbaht evlâdı, mihraba doğru tükürüp geçen İslâm çocuğunun lâkayt nazarları önünde, gökgözlü haçlı çocuklarının ayaklarına kadar eğilmiş, terlik çeviriyor!

Heyhat! heyhat! kapansın bu perdeler. Örtülsün bu manzara.

Yerde duran haysiyeti kaldırmak istiyorsanız, size bir cihât yaraşır. Öyle bir cihât açmalısınız ki, onda disiplin şuursuzluğa, huzur ihtirasa feda edilmesin. Ahlâk kaidesizlikle, Allah ümitsizlikle çiğnenmesin. Vicdanlar kin ve gayza hasret çekmesin.

Bu cihâdın ilk şartı: Birleşin ve bir kılıcın üzerine yemin ediniz. Bu kılıç imanla irfandan yapılmış olsun! Bu kılıç elinizde olduğu halde, Hakka saldıranlara yürüyün! Mesuliyetsiz vicdanlara, hayâsız alkışlara doğru yürüyün! Hesapçı korkulara, yalancı maskelere doğru yürüyün! Yürüyün, bunlar yıkılsın artık! Yürüyün, putlar kırılsın artık!

Ancak o zaman benim ve şerefli evlâdımın çocukları denmeye hak kazanacaksınız! Kılıcım size emanet olsun!

NURDAN İLHAMLAR

Başı ikinci Sayfada

bir kötülük yapan kimse bu fiiliyle herkesin kötülük yapmasına cevaz vermiş demekse "ben" yoluyla kendisini malik gören adam da nihâyet bütün mevcutlar muvacehesinde bu mânevî sufistimale kapı açmış olur. İşte ene'nin bu hali mutlak cehil makamıdır. Böylece ben'in sahibi her fende allâme olsa yine mürekkep cehille echel kalmaya mahkûmdur. Hattâ bunların cehli, kışrî bilgileri arttıkça daha çok artar zira bu bilgiler ona istinat zemininden mahrum olunca sahibini yükselteceği yerde batırır. Böylelerinde bilgi kanadı uçurmak ve yükseltmek için değil, denize düşmüş bir insanın vücudundaki kurşun yelek gibi daldırmak ve batırmak içindir.

Dikkat! İşte böylece sen maddî ve manevî bütün hareketlerinin iyi ve hayırlı olanlarını hakka izafe et! Bil ki hayır ve iyilik senden değil hak tandır. Hakkın "ene = ben" yoluyla insanda sıfat ve efalinin görünüşüdür. Ta ki, sen bunu kendinden bilmeyesin, gururlanmıyasın.

Kötü hareketlerin, emanet olan "ben"i hakikaten kendinin sanmaktan, benciliğinden, böyle bir halde iken zuhur etmiştir. Bunu Allahtan bilme. Bu vehmin, evhamın eseridir. Bu bir nevi gizli şirktir. Netekim Kur'anı Kerim'de Cenabıhak "Size bir iyilik isabet ederse Haktandır; kötülük isabet ederse nefsimizdendir" buyurmuştur. Vesselâm.

Selâmi SALİM

NUR ÜSTÜNE ŞİİR

Battal Gazi Destan'ından

Ferman geldi, söz mülkünü
Nur doğması zamanıdır.
Yol bu, en mukaddes güne..
Nur doğması zamanıdır..

Çırağ olalı yüceler,
Düştü yollara niceler.
Rahmet kesildi geceler
Nur doğması zamanıdır..

Saadet, aşk, ümit tek bir,
Kubbeler boyunca tekbir..
Bal bir, arı bir, petek bir
Nur doğması zamanıdır.

Nurdur, alınlara nişan,
Bizans elleri perişan.
Tarihlere sığmaz bu şan
Nur doğması zamanıdır.

Diller kurtulsun yasından
Nur dökülür aşk tasından
Yedi dağın arkasından
Nur doğması zamanıdır..

Feyzi HALICI

HAKİKAT YAĞMURU

Hilkatle başlamış sefer,
Bir ondan gayrısı nefer.
İçime çöktü hayaller,
Hayaller :
Allayıp pulladığımız.
Türlü türlü azar azar,
Çekilen dert umman kadar.
Kan kusar nice vatanlar,
Vatanlar :
Kan ile güllediğimiz,
Gayret kesilmiş felekler,
Azaba düşmüş melekler,
Kanadı kırık dilekler.
Dilekler :
Tanrıya yolladığımız,
Yüz suyunda yunmuş katlar,
Sabır taşı olsa çatlar.
Aşılmak ister sıratlar,
Sıratlar :
Vaktini kolladığımız.
Nura zulm etti güneşler,
Şeytan kulları muzaffer,
Dumansız yanar ateşler,
Ateşler :
Sabırla küllediğimiz.

Hocaoğlu S. ERTÜRK

N O T : Bu Şiir Selâhattin Ertürk'ün ikinci defa basılan «Kükreyiş» isimli kitabından alınmıştır Okuyucularımıza S. Ertürk ve kitabı hakkında Serdengeçtinin gelecek sayısında gayet enteresan bir yazı takdim edeceğiz.

www.ulkunet.com

Lâiklik Meselesi ve Din Hürriyeti

Yazan : *Ord. Prof. Ali Fuad BAŞGİL*

Din mefhumunu tahlil edersek, onda iki esaslı unsur buluruz.. Bunlardan biri "İman" dır. Diğeri de "Amel" yâni diyanetin emrettiği tarz ve şekilde hareket etmektir.

İptidaî dinleri geçelim. İslâmiyet gibi vahdaniyet akidesi üzerinde yükselen kemal bulmuş bir dini alalım. Bunun, diyorum, ilk ve asıl unsuru "İman" dır. Dikkat edilsin ki, iman herhangi bir şekilde inanmak değildir. Ruhiyatçılarca malûmdur ki, inanmanın "ihtisas — sansation" yoliyle hasıl olanından başlamak üzere, muhtelif derece ve nevileri vardır.

İman ise bu nevilerin en yüksek mertebesini teşkil eder ve katiyetle inanıp derunî surette tasdik etme demek olur. Her dinin kendine mahsus başlıca iman mevzuları vardır ve bunlar o dinin "akide" lerini vücuda getirir. Akideler dinlere göre az çok değişir. Fakat bütün büyük dinlerde değişmiyen müşterek bir temel akide vardır ki o da zaman ve mekândan münezzeh, cisim ve şekilden âri, dünya ve hadisatı yaratan mutlak, ebedî ve namütenahi bir kudretin varlığına inanıp iman etmektir.

Yine dikkat edilsin ki, din sade bir imandan ibaret değildir; aynı zamanda "amel" dediğimiz muayyen bir hareket tarzını da müstelzimdir ve bunun başında "takdis" vazifesi gelir. Nitekim bütün dinlerde, muhtelif şekillerde amel şart ve kaideleri ve bir takdis merasimi vardır. Dinden bu kaide ve merasimi kaldırır ve imanı amelden ayırırsanız, ortada çıplak bir akide kalır. Bu ise, belki bir felsefî kanaati teşkil eder, fakat din olmaz. Din ile herhangi bir felsefî kanaat arasındaki fark da buradadır. Din, bir bakımdan, amele dayanan ve muayyen bir takdis merasimi ihtiva eden felsefî bir kanaattir.

Takdis vazifesi de başlıca iki şekil arzeder: Biri "ibadet ve dua" dır. Diğeri ise "neşir, talim ve telkin" dir.

İbadet, mahlûkun hâlikini takdis etmesidir ve vazife olarak dinin direğidir. Dindar olan bir kimse, iman ettiği kudreti mutlakaya ancak ibadet yoliyle yaklaşır ve o kudretin kerem ve ihsanına bu sayede nail olur. Dua ve münacat da ibadetin diğer bir tarzıdır.

"Neşir, talim ve telkin" işine gelince bunu şöyle ifade edelim : **Bir dindar için, mensup olduğu dinin akide ve esaslarını etrafta yaymak, onları başkalarına öğretip telkin etmek en büyük ve en mukaddes bir vazifedir. Çünkü bu akide ve esaslar, dindarın kanaatince, hakikatlerin hakikatidir. Hakikati göstermek hattâ icabında onu, yalnız sözle değil, silâhla da müdafaa etmek bir insanlık borcudur.** Bunun içindir ki, İslâm da "Cihad" bir farizedir ve cihadın en yüksek mertebesi de "neşri din ve ilâyi kelimetullah" dır.

Yine bunun içindir ki, her dinde bir mabed teşkilâtı ve bir ruhaniler sınıfı vardır. Bu teşkilâtın gayesi ve bu sınıfın vazifesi, bir taraftan, dinin amel, ibadet ve dua gibi zabıta ve merasimini tanzim ve idare; diğer taraftan da, dinin akide ve erkânını talim, telkin, neşir ve müdafaa etmektir.

Dikkat olunsun ki, dinlerin kuvveti ve hayatîliği bu mâbed teşkilâtının ve bilhassa ruhaniler sınıfının kuvvet ve salâbetine bağlıdır. Bu sınıfın bilgi seviyesi düşer ve seciyesi gevşerse, mabed çatısı da göçer. Bu bakımdan bu gün dünyada en kuvvetli mabed, Katolik kilisesidir, zannediyorum.

Katolik kilisesi, merkezi Romada Vatikan ülkesi olmak üzere, Beynelmilel ruhanî bir devlet hâlindedir. Bu devletin başında ve en mutlak bir hükümdar mevkiinde hata etmez Papa vardır. Papa iktidara intihap ile gelir. Fakat bir defa Vatikan hükûmetinin başına geçtikten sonra, Papanın manevî nüfuzu ve ruhanî kudreti adetâ hudutsuzdur : Azleder, Nasbeder, Diyanetten tardeder. Günahları bağışlar.. Hülâsa Papa, hangi bir devlet ülkesinde bulunursa bulunsun, Katolik mezhebindeki bütün İsâ ümmetinin kayıtsız ve şartsız ruhanî şefi ve manevî metbuudur. Vatikan hudutları dışındaki Katolik dünyası, mülkî bir taksimat ile, mahallî kiliselerin ruhanilerine tâbidir. Bu ruhanilerin alt kademesinde papazlar, dua okuyucular, vâiz ve zâhitler; üst kademesinde de Evekler ve Kardinaller vardır. Ve bunların her biri sadakat ve itaat sözü ve dinî bir and ile Papaya bağlıdır. İşte bu teşkilâttır ki, papalığa dış geçiremiyen iktidar harisi hükûmetleri kıskançlıktan çatlatır.

Bu teşkilât, bundan ibaret de değildir. Katolik kilisesi sayısız Kolejleri, Enstitü ve Üniversiteleriyle mükemmel bir tedris ve telkin cihazına ve en modern ilim ve kültür ile bezenmiş din adamlarından mürekkep bir tedris kadrosuna maliktir.

Kilise emrindeki bu müesseseler ve bu kadro ilim, kültür ve seciyece belki dünyanın en kuvvetli genç zekâlarını yetiştirmektedir.. Ve Katolik âleminin, yalnız ilâhiyat, felsefe ve edebiyatta değil, hem de müsbet bilgiler sahasındaki büyük şöhretleri, âlim, edip ve muharrirleri, bu zekâlar arasından sivrilip çıkmaktadır. İşte Avrupada komünizmin yıkamadığı katolik kalesi, Mussolini'nin bükemediği için öpüpte başına koyduğu katolik eli, Hitlerizmin yaramadığı katolik cephesi budur ve böyle kurulmuştur.

Mabed teşkilâtı bakımından, mevcut büyük dinler arasında, bu gün en fakir kalanı maalesef İslâmiyettir, zannediyorum. Bu fakirliğin tarihî ve sosyolojik bazı sebepleri var ki, bunlar arasından, bence, en mühimmi İslâm dünyasında diyanetin bugün bile devletten yakasını kurtarıp politikaya karşı istiklâl elde edememiş olmasıdır. Bu nokta üzerinde ileride ayrıca duracağım.

Şimdilik teşkilât fakirliğimizin ikinci bir sebebine geçiyorum. Kanaatimce, bu ikinci sebebi, ilâhiyetin bünye teşekkülünde aramak lâzımdır.

İslâmî bünye, hıristiyanlıktan esaslı bir noktayla ayrılmaktadır: Hıristiyanlık, ruhanilik ve dinî ofis teşkilâtı üstünde oturduğu halde; müslümanlıkta ruhanilik ve dinî ofis yoktur. İbadet ve duada, ehil olan, her müslüman başa geçebilir.

Şüphesiz bu yokluk, İslâmiyet için yüksek bir meziyettir. Zira bu sayede İslâmiyet, mensuplarını, hıristiyanlıkta olduğu gibi, bir ruhaniler sınıfının sultasına tâbi kılmamış ve en liberal bir din vasfı kazanmıştır. Fakat son bir iki asırlık vukuat göstermiştir ki, bu yokluk İslâm dünyası için mühim bir noksan mahzuru arzetmektedir. Sabit ve müstakil bir ofis ve kadro yokluğu yüzündendir ki, İslâmiyet, hücumlara karşı, bugün kendini müdafaa edecek kuvvet ve elemandan mahrumdur. Son devirde Faşizmin, Nasyonal Sosyalizmin ve Komünizmin mağlûp ede-

www.ulkunet.com

Lâyiklik Meselesi

mediği hıristiyanlığa mukabil; müslüman memleketlerin bazılarında hüküm süren siyasî taassup karşısında, esef ederim ki islâmiyet, şimdilik de olsa, mağlûp olmuşa benziyor: bugün müslüman Türkiye'de islâm dininin yüksek ilim ve felsefesini hakkile bilen kalmamıştır dersem, mübalâga etmiş olmam. Bu gidiş devam ederse, korkarım ki, yarının Türkiye Müslümanları, islâmiyeti hıristiyan müsteşriklerinden öğrenmeğe muhtaç olup utanacaklardır. O Türkiye ki, asırlarca islâm dünyasında diyanet ilminin ve din felsefesinin mes'elecisi olmuştur.

Hülâsa edelim : Din yalnız inanmaktan ibaret değildir; aynı zamanda ibadet ve dua, talim ve telkindir. Bu noktada mutabık isek asıl meselemiz olan din hürriyetine geçebiliriz.

Mademki din, iman, ibadet, talim ve telkinden ibarettir; o halde din hürriyeti, evvelâ, herkesin resmi veya sivil hiç bir tazyik, tesir ve tehdide uğramaksızın, dilediği ve beğendiği bir iman ve akideyi serbestçe taşıması ve vicdanın sahibi kalması demektir.

Saniyen, din hürriyeti herkesin kabul ettiği iman ve akidenin şartı olan amel ve ibadeti, dua ve münacatı dinde yerleşmiş lisan ile usul ve âdabı üzere serbestçe yapması demektir.

Nihayet, din hürriyeti herkesin ve hususiyle din adamlarının, hiç bir tazyik ve tehdide maruz kalmaksızın, serbestçe talim, tedris ve telkinde bulunması demektir.

Şu halde din hürriyeti deyince bundan, evvelâ, ferdin serbestçe inanma hakkı, sonra serbestçe ibadet etme hakkı, nihayet serbestçe talim ve telkinde bulunma hakkı anlaşılmak lâzım gelir. Din hürriyeti fikrinden doğan bu haklar üzerinde gelecek yazıda görüşelim.

HİNDİSTAN VE PAKİSTAN

Asya'nın cenubunda milyonlarca insanın kaynaştığı Hint yarımadasında İkinci Cihan Harbinden sonra iki büyük devlet kurulmuştur; Pakistan ve Hindistan... Hint yarımadası biz Türklerce sadece coğrafî bir isim olmaktan çok uzaktır. Bu beldede yer yer yükselen, akıllara durgunluk veren eserlerimiz bunu isbata kâfidir. Onun içindir ki, Pakistan ve Hindistanda olup bitenler bizi yakından ilgilendirir. Evvelâ aynı kıtanın insanlarıyız. Asya'lıyız. Saniyen tarihî bağlarla sıkı sıkıya bağlıyız. Fakat bizi daha çok alâkadar eden Hindistandan ziyade Pakistandır. Pakistan dünya milletleri arasında bizi en çok seven bir millettir. Çok sıkı tarihî bağların yanında Pakistanla aramızda din birliği var. Kim ne derse desin, din hâlâ insan cemiyetleri içinde en kuvvetli bir müessese, insanlar arasında en kuvvetli bir bağdır. İyi'nin kötünün, hayrın şerrin miyarı odur. İçimizi ve dışımızı saran içtimaî kıymetlerin ((sosyal normların) hemen hepsi dinden gelir. Bu sebeplerdir ki, Pakistan bizim içimizdedir. Türk milleti en karanlık günlerinde o zaman Hint Müslümanları dediğimiz Pakistanlı kardeşlerinin yardımlarını unutmamıştır ve unutamaz. Hindistan camilerinden Türkiye'nin kurtuluşu için arşa yükselen dualar hâlâ kulaklarımızdadır. Şimdi bu sevgili kardeşlerimiz din ve ideal kardeşlerimiz Pakistan adıyla ayrı bir devlet kurmuş, istiklâline kavuşmuş bulunuyor. Pakistan bugün dünyanın nüfus itibariyle beşinci büyük devleti, bir bayrak altında toplanan en büyük islâm birliğidir. Fakat ne yazık ki genç Pakistan daha doğar doğmaz birçok müşküllerle karşılaşmıştır. Bunların başında "Keşmir meselesi" gelir. Keşmir Pakistan'ın yanında tam onun kucağında halkı islâm, tarihi islâm, her haliyle Pakistan'a bağlı bir islâm ülkesidir. Hal böyleyken Hindistan kuvvet kullanarak bu memleketi baskı altına almış, orada kuklâ bir hükûmet kurmuştur. Hindistanla Pakistan arasındaki bu ihtilâf Birleşmiş Milletlere intikal etmişse de hâlâ işin içinden çıkılamamıştır. Hindistan nüfusunun fazlalığına güvenerek, yapılan her haklı teklifi reddetmektedir. Gene Hindistan idaresi altında topladığı sürülere dayanarak harp tahrikçiliği yapmakta, halkı Pakistan milletinin aleyhine kışkırtmaktadır..

Pakistan hükûmetinin çıkarmış olduğu "Beyaz Kitap" da bunu açıkça görüyoruz. Pakistanı ortadan kaldırma sevdası, Kabadayıca atıp tutmalar, asarız, keseriz nâraları, Pakistan'ın devlet adamlarına en galiz, en kaba, en çirkin, en iptidaî hücumlar, Hindistan matbuatında gelenek haline gelmiştir. Gandi'yi yetiştiren bu milletin Pakistanlı kardeşlerine karşı böyle kin ve ihtirastan kudurmuşçasına saldırışı şaşılacak şeydir ve hayra alâmet değildir. Esası merhamet olan dinlerini kin haline getirmeleri, öyle sanıyoruz ki Hindistan'a büyüklük vermez. Bu doğrudan doğruya kendi prensiplerinin inkârı demektir. Gelen haberlerden öğreniyoruz ki, Hindistan hükûmeti, Pakistan'ın can damarı olan çayların, ırmakların, nehirlerin sularını kesmiye, kılınçla bileğini bükemediği Pakistanı açlıkla yola getirmek sevdasına düşmüş. Hintlilerin düşmanlığı nereye kadar vardırdıklarını anlatmak için bu kadarını söylemek yeter. Herifler Allahın işine dahi karışıyorlar. Tabiat kuvvetlerine dahi müdahale ediyorlar. Yollarını tersine çevirecekler, ve milyonlarca müslümanı Allahın nimetlerinden mahrum edecekler !. Yukarıda da zikrettiğimiz gibi, bu düşmanlığın görüntürdeki yegâne sebebi Keşmir anlaşmazlığıdır. Durum Güvenlik Konseyine aksetmiş bulunuyor. Elbetteki başta Türkiye olmak üzere bütün islâm devletleri Pakistanı destekliyeceklerdir.

Müslüman Türk halkının reyi ile iktidara gelmiş olan Türk hükûmeti, halkın, Türk Milletinin bu kardeşçe arzusuna uyarak Pakistan'ı tutmak mecburiyetindedir. Hükûmet resmen siyaset icabı diyerek müstenkif kalsa bile, 22 milyon kahraman cengâver, Müslüman Türk Pakistanlı kardeşlerinin yanındadır.

HİCİVLER :

HÜSNÜ KURUNTU

Bugün Moskof denen bir kel katır mevcutki âlemde,
Sanır pespaye, menhus çiftesinden çok sinenler var!..
Fakat bilmezki ahmak, boş ve koftur attığı tekme,
Sinen yok, zırlayan iğrenç sesinden tiksinenler var!..

KIRACAK ŞEY BULAMADINIZ MI ?

Döğmüş şu kızıl şairi, Bulgaryalı Türkler,
Hâmi O'na binlerce milis yoldaşı varken;
Irkdaşlarının elleri dert görmesin anına,
Hiç kol kırılır mıydı, o menhus başı varken ?...

Eşref-i Zaman

www.ulkunet.com

SAİD-İ NÛRSİ'NİN HUZURUNDA

Bundan birkaç sene evvel, hatırı sayılır bir din adamıyla Said-i Nursi hazretleri hakkında münakaşa ediyorduk.. Muhatabımın dînî bilgisi ve bu hussutaki selâhiyeti münakaşa götürmez bir hakikattı. Fakat bütün bunlara rağmen islâmın hareket, hamle, heyecan tarafına yanaşmıyordu. O bakımdan Said - i Nûrsi'nin mücadeleci hayatı onu fazla alâkadar etmiyor, hattâ bu yaştan sonra onun bu işlerle uğraşmasını doğru bulmuyordu. Bilâkis ben hareket haline gelmiyen, gelemiyen hiç bir imana taraftar değildim. Çok bilmek bir şey ifade etmezdi. İş, bildiğini yapabilmekti. Said-i Nursi'nin mücadelelerle dolu hayatı, o yılmazlığı, o dönmezliği bana ilâhi bir heyecan veriyordu. Galiba hazret o zaman Denizli hapishanesinde bulunuyordu. Denizli adliyesinde stajyer bulunan bir arkadaşım Said Nur'un harikulâde hayatından bahsetmiş, bana nûr risaleleri getirmişti. Eserlerini tam mânasiyle okuyamamakla beraber, kudretli, kurtarıcı bir ruhun karşısında olduğumu gö rüyordum. Yukarıda da zikrettiğim gibi beni asıl ilgilendiren onun mücadelelerle dolu hayatı

Muhatabımı dilimin döndüğü kadar iknaa çalıştım. Said-i Nûrsi'nin gençlik üzerindeki tesirlerinden bahsettim.

O gece bir rüya görüyorum : Geniş yeşil bir meydan.. Meydanda binlerce, onbinlerce insan.. Bu insanlar hem genişliğine, hem derinliğine meydana yayılmışlar. Omuz omuza göklere kadar yükselmişler. O onun omzuna basmış, o onun omzuna... Böylece bu muazzam insan yığınından adetâ koskoca bir dağ meydana gelmiş... Bu insanların en yükseğinde de Said-i Nûrsi hazretleri.. Sanki minarenin alemi gibi.. Sanki kâinata Allahın varlığını, birliğini işaret eder gibi, bir heybetle duruyor. Ben karşıdayım. Beni gördü. Gülümsiyerek iki eliyle selâm verdi. Selâmını aldım. Başı göklere değiyordu. Saçları rüzgârlara karışmıştı. Bütün insanlar ayaklarının altında idi.. Omuz omuza vererek onun dünyadaki mesnetleri haline gelmişlerdi.. Rüya'da heyecanlanmışım, uyanıverdim.

Zaman zaman, gördüğüm bu harikulâde rüyanın tesiri altında kalıyordum. Geçenlerde bunu Nûr talebelerine anlattım. Çocuklar "Ta kendisini görmüşsün Osman ağabey, şekli de tarif etiğin gibi.. Selâm verişi de." dediler. Bunun üzerine Serdengeçti'de "Said Nûr ve Talebeleri" başlıklı bir yazı yazdım. Bu suretle bu bahtiyar ihtiyara ve onun etrafında toplanan tertemiz din ve iman kardaşlarıma hayranlığımı izhar etim. Yazım, inanmış temiz, mü'min gönüller tarafından heyecanla karşılandı. Bir çok tebrik telgrafları mektupları aldım. Artık Said-i Nûrsi hazretlerini görmek benim için adetâ bir farzdı. Rüyamda gördüğümü, gündüz gözüyle de görmek istiyordum. İstanbul'a gittim. Aradım sordum. Fatih'te Reşadiye otelinde kalıyorlarmış. Yanımda Teknik Üniversiteden çok sevdiğim genç bir arkadaş var.. Duydum ki hazret ikindiden sonra kimseyi kabul etmiyormuş. Aksi gibi vakit gecikmişti. Fakat muhakak görmeliydim. Reşadiye otelini buluyorum. Otelin kâtibine soruyorum. Üst katta 29 numaralı odada diyor. Kabul ederlerse buyurun. (İçimden) Ederlerse etsinler, etmezlerse etmesinler. Onun kapısına kadar varmak bile benim için güzel bir şey diyorum.. Merdivenleri heyecanla çıkıyorum. İşte "23" numaralı odanın kapısındayız. Kapıda kendisine hizmet eden arkadaşlardan bir kaçına rastladım. Onları Ankara'dan tanıyorum. Kendilerine "Bu satta üstadın kimseyi kabul etmediklerini biliyorum. Acaba ne zaman ziyaret edebiliriz ?' dedim. "Evet" dediler. "İkindiden sonra kimseyi içeri almıyorlar.. Amma sizi herhalde kabul ederler.. Bir soralım... Buyurun!" dediler. İçeri girdik. Beni görünce : "Sen Serdengeçti Osman ?" "Evet." dedim. "O yazıları yazan sen ?" "Evet.." Elerinden öptük. Bize işaret etti. "Oturun". Oturduk. Kendileri yatağın içindelerdi. Sağında solunda kâğıtlar dağılmıştı. Bazı eserlerini tashih ediyorlardı. İlk heyecanım yatıştıktan sonra üstâda iyice baktım. Rüyamda gördüğüm başı göklere değen zat bu zattı. Kıyafetine varıncaya kadar aynısı ve tıpkısı.. Hayret diyordum.. Bir an durakladıktan sonra üstâd bize karşı tekrar döndüler... "Ben seni eskiden biliyorum. Emirdağında iken mecmuanı getirdiler. Allah ve din yolunda herşeyimden vazgeçtim, ser'imi bu yola koydum demişsin.. Aferin, aferin, maşaallah.. maşaallah... Daha çok ta genç.. Bir oğlum olsaydı adını Serdengeçti kordum.." dediler. Sonra etrafındakilere hitap ederek : "Bu benim oğlum, oğlum olsaydı böyle yetiştirirdim." iltifatında bulundular. Orada bir kitap varmış. O kitapta yanyana iki resim var. Bana gösterdiler.. "İşte şu benim biraderzadem Abdurrahman.. o benim oğlumdu.. öldü. Şimdi sensin... Fotoğraflara bakıyordum. Bir tanesi kendilerinin gençlik resimleriydi. Diğeri biraderzadesi.. Ben heyecandan nefes alamıyacak bir hale gelmiştim. Talebeler karşısında diz çökmüş oturu-

(Devamı sayfa : 28 de)

www.ulkunet.com

3 MAYIS ve NİHAL ATSIZ

Atsız'ı Türkiye'de hemen hemen tanımıyan yok gibidir. Biz şu satırları Atsız'ı tanıtmak için yazmıyoruz. Yalnız onun son günlerde verdiği bir konferans münasebetiyle davasının ve isminin etrafında kopan kızılca kıyamete işaret etmek istiyoruz. İstanbulun yalancı ve yabancı ruhlu, köle ruhlu bir sürü basma kâğıt tüccarlarıyla, Ankara'da çıkan ve sürümleri Serdengeçti'nin bir vilâyetteki sürümüne bile ulaşamıyan birkaç varaksâfının hezeyanlarına dokunacağız. Hâdiseyi kısaca anlatalım :

Türk Milliyetçiler Derneği, 3 Mayıs Milliyetçiler Bayramı münasebetiyle Ankara'da bir kır gezisi hazırlamıştır. Atsız bu gezintiye davetlidir. Davete icabet ediyor. O gün 3 Mayıs günü Söğütözü'nde Türkçü - Milliyetçi - Mukaddesatçı bütün gençlik, Türk Milliyetçiler Derneği mensupları, toplanıyorlar. Nihal Atsız da aramızda.. Asrın kötü temayüllerine karşı gelmiş, devrin sahte kıymetlerine, kof şöhretlerine, kıravatlı eşkıyalarına karşı durmuş, zulme karşı kafa tutmuş, 20 asır denilen hengâmede aslına, asliyetine sadık kalmış, imanlı, vicdanlı gençlik burada, bir arada..

O gün harikulâde bir gündü. Bu geziyi, gezintiyi diğer gençlik birliklerinin, gezilerinden, damlı kavalyeli açık hava rezaletlerinden ayırdetmek lâzımdır.

O gün.. 3 Mayıs'ta Türklüğün şahlandığı, mukaddesleri Makedonya komitacıları tarafından çiğnenen bir milletin gençliğinin feveran ettiği gün.. O gün, Anadolu'nun karabağrında, Ankara'da, millî mücadelenin merkezinde, kuvvayı milliye ruhunun katledildiği, tabutluklara konulduğu gün... O gün, vatan ufuklarında dalgalanan alsancağın, nazlı hilâlin yerine, çekiçli oraklı kızıl bayrağı çekmek istiyen rezillerin hüküm sürdüğü gün.. O günün yüzü suyu hürmetine her yıl olduğu gibi, gençlik bu yıl da bir toplantı yaptı.

O gün harikulâde bir gündü. Sanki eski o heybetli Türklük geri gelmişti. Her şey kendiliğinden, her şey içten, gönüldendi.. Yeşil çimenlere uzandık. Bağdaş kurduk. Sohbetler ettik... 3 Mayıs 1944 ü görenler, yaşıyanlar hatıralarını anlattılar. Ezan-zanlar okundu. Namazlar kılındı... Bu ezanların, bu namaz ve niyazların bambaşka bir mânası vardı. Bu namazlar camî köşelerinde, bir ayağı mezarda ununu elemiş, eleğini asmış çaresiz müslümanların namazlarından değildi. Bunlar mahvedilen bir neslin tam 30 yıl yanan kızıl ocaklarını, kızıl yangının içinden nasılsa kurtulabilmiş olanlardır.

Ezanlar okundu. Ozanlar şiirlerini okudular, kazanlar kaynadı, davullar çalındı, pilâvlar yendi, ayranlar içildi.. O gün harikulâde bir gündü. Gençler şehre Pilevne - Osman-Paşa türkülerini söyliye söyliye döndüler. "10" uncu yıl türkücülerinin kulakları çınlasın. 3 Mayıs yalnız Ankara'da değil, Derneğin Anadolu'daki bütün şubelerinde de aynı heyecan ve duygu ile kutlandı. Serdengeçtimize bu münasebetle yurdun birçok yerlerinden tebrik mektupları, kartları gönderilmiştir. Ayrı ayrı hepsine cevap vermiye mecal yok. Zaten ayrılık yok. Cümlesine şahsımız, yazı ailemiz, Serdengeçtimiz adına "Sağolun!.." der, aynı duygular ve sevgilerle, genç dostlarımıza 3 Mayıs Bayramını kutlularız.

Sözü uzattık. Atsız'dan bahsedecektik. Evet, Milliyetçiler Derneği Atsız'ı davet etti. Atsız'da geldi. Yukarıda tasvir ettiğim şenlikten sonra kendisinden bir konferans rica edildi. Bu iş için teşebbüse geçildi. Dil - Tarih - Coğrafya Fakültesi salonu vermedi. Halkevi söz vermişken tam konferans verileceği bir anda sözünde durmadı. Atsız'dan hâlâ herkes çekiniyordu. Birçok uğraşma ve didinmelerden sonra Ankara'daki bir lisenin salonu alınabildi. Bu lise çok sapa bir yerde olmasına, konferans halkevinde verilecek diye ilân edilmesine rağmen, salon hıncahınç dolmuştu. Millet Atsız'ı, bu atsız kahramanı, bu seciye, erkeklik, mertlik sembolünü dinlemiye gelmişti. Atsız salona girer girmez bir alkış tufanına tutuldu. Bu tufan dakikalarca devam etti. Konuşma Türk Tarihi üzerine yapılacaktı. Atsız konuşmasına alkış ve takdir sadalarından zor devam edebildi. Mezkûr konuşmayı Serdengeçti okuyucularına aynen takdim ediyoruz.. Ve mesul makamlardan soruyoruz. Bu konuşmanın neresi zararlıdır ? Niçin Atsız Vekâlet emrine alınacakmış ? Öğretmenliğine neden ve niçin son verildi. Kızağa çeker gibi kütüphaneye hapsedildi. Gene mesul makamlara ihtar ediyoruz :

Türkiye'de ilk şuurlu, erkekçe muhalefeti açan Atsız ve arkadaşlarıdır. Onların muhalefeti sandalya muhalefeti değildi. Erkekçe Türkçe idi. Amerikanca değildi. Siz iktidara tabutluklar faciasını anlata anlata geldiniz. Açık söyliyelim : Başkalarına yapılan işkenceleri, hürriyet türküsü haline getirdiniz. Mazlumların ahını demokrasi nârasına çevirdiniz. ve C. H. P. yi öyle devirdiniz. Siz Tevfik İleri, bizzat siz : Bastığınız dalı kesiyorsunuz, kime dayandığınızı biliniz. En buhranlı anlarınızda sizi müdafaa edenler kimdi ?. Sizin için mahkemeleri göze alanlar kimdi ?. Ayıp ve günah!. Siz hâlâ hakkından bir türlü gelemediğiniz teşkilâtınızdaki Yücel devrinin bolşevikleriyle mücadele ediniz. Güvenimizi, imanımızı sarsmayınız. Emanete ihanet etmeyiniz. Siz, sizi her an, her zaman alaşağı etmek istiyen, İstanbul matbuatına bakmayınız. Onlardan korkmayınız. Onların kör olası gözlerine, girmiye özenmeyiniz. Tenezzül etmeyiniz..

Atsızın bu konferansı üzerine, bütün İstanbul matbuatı, bir sürü talimli edepsiz taarruza geçti. Maksat Atsız'ın şahsında muhafazakâr milliyetçi Tevfik İleri'ye, dolayısıyla Adnan Menderes'e vurmak.. Olmuşu 1500 sürümü olan, idarehanesine bolşevik yamaklarını doldurmuş, sesini ilân parasıyla kiralamış bir ceride Bolşevik oğlanlarının ağzından taarruza geçti.. Gene Ankara'da münteşir, bütün kudreti cinsî kudretten ibaret olan bir zamanlar neşriyat müdürü randevu evlerinde yakalanan, randevu evlerinden idare edilen bir paçavra, aynı bozuk ağızla Atsız'a ve onun şahsında mukaddes Türklük davamıza çattı. Meydanı boş bulan köpekler gibi günlerce ürdüler; uludular. "İt ürür, kervan yürür." deyip geçilecekti. Maalesef öyle olmadı. Tevfik İleri bile geriledi. Dernek ve Atsız aleyhinde beyanatta bulunacak kadar ileri gitti. Kendini yürekten tutan ve sevenleri gücendirdi..

Atsız'ın yazısını aynen sütunlarımıza naklettik. Takdir okuyucularındır. Atsız gibi öğretmene kıyılır da kütüphaneye hapsedilir mi ?

Bu adam vatan haini midir, ahlâksız mıdır, şerefsiz midir? Kendine göre fikirleri varmış. Elbette bir öğretmen her şeyden evvel fikir adamıdır. Atsızın fikrinden, bir konferansından neden bu kadar korkuluyor, telâşlanıyorlar? Bu telâşçılar, yaygaracılar kimlerdir? Kısaca cevap verelim :

Soyu bozuk, südü bozuk, ahlâkı bozuk, seciyesi bozuk, bozuk, bozuk olanlardır. Bu günlük bu kadar...

www.ulkunet.com

DEVLETİMİZİN KURULUŞU

Yazan : *Nihal ATSIZ*

Mensup olmakla övündüğümüz Türk Irkı, şimdiye kadar birçok devlet kuran bir topluluk gibi gösterilmiş ve bu netice bir hakikat diye herkes tarafından kabul edilmiştir. "Çok devlet kurmak", ilk bakışta bir meziyet gibi gözükmekle beraber dikkatle mütalâa olununca böyle olmadığı anlaşılır. Çünkü "Çok devlet kurmak" iddiası kabul edilince bunun tabii neticesi olarak bu devletlerin gayet kısa ömürlü birer müessese olduğu da benimsenmiş olur ki, bundan da Türklerin devamlı devlet kurmak kabiliyetinden mahrum, istikrarsız bir millet oldukları neticesi çıkar.

Acaba hakikat bu mudur? Türkler hakikaten çok, fakat kısa ömürlü devletler kuran bir millet midir? Bu fikir, Türk milliyetçilerinin de fikri olabilir mi?

Türkçülük bir dünya görüşüne mâlik olmalı ve onun kıyafetten takvime, soyadından aile telâkkisine kadar herşeyi kendi zaviyesinden mütalâa eden fikirleri bulunmalıdır.

Bu mütalâalar millî şahsiyeti yaratacak ve millî şahsiyetin değeri nisbetinde bize kıymet kazandıracaktır. Ben, şimdi devletimiz hakkındaki fikirlerimi açıklıyacak ve mesele üzerinde Türkçüleri düşünmeye davet edeceğim :

Otuz asırlık tarihimizde biz iki devlet kurduk. Birincisi, tarihin karanlıklarından itibaren başlıyarak son çağa kadar gelen ve kaybedilen devlet yani Türkistandaki, asıl Anayurttaki devlet; ikincisi de Onbirinci asırda kurulup günümüze kadar gelen Önasyadaki devlet, yani bizim devletimiz, Anayurt dışında kurulan devletler bu hesaptan hariçtir.

"Çok devlet" iddiası hükümdar hanedanlarını devlet sayan Şark tarihçilerinin bize aşılayıp kabul ettirdikleri yanlış telâkkiden doğuyor. Türkler, tarih yapan, fakat yazmıyan bir millet olarak tanınmışlardır. Kendilerinden bahsettikleri Orkun yazıtlarında bile "**Yukarda mavi gök, aşağıda kara toprak yaratıldıktan sonra ikisi arasında insanoğulları yaratılmış, insanoğulları üzerinde ecdadım Bumun Kağan, İstemi Kağan hâkim olmuş**" şeklinde gayet kayıtsız ve kısa bir ifade kullanmışlar ve dikkate şayandır ki insan oğulları olarak da yalnız Türkleri saymışlardır.

Müslüman olduktan sonra ise, Arap, Acam tarihçilerinin telâkkilerini tamamiyle benimsemişler, her hanedanı ayrı bir devlet ve hanedanlar arasındaki çarpışmaları millî savaşlar saymak gibi yanlışlıklara düşmüşlerdir.

Türkçü görüş, bu telâkkiyi reddeder. Bizim telâkkimiz tarihin hakikatlerini kendi zaviyemizden gören bir telâkkidir. Tarihi, olduğundan büyük veya değişik göstermeye lüzum kalmadan kendi görüşümüzü ortaya sürmek ve başkalarının bizim hakkımızdaki görüşlerini kabul etmek gibi bir aşağılık duygusundan uzak bulunmaya mecburuz. Kendimizi başkalarının gözü ile tanıyacak değiliz.

Size bir örnek vereceğim : Bazı coğrafya kitaplarında "falan asırda dünyanın bilinen kısımları" diye haritalar vardır ve bu haritalarda Anayurdumuz meçhul bölümler arasında gösterilmiştir. Ecdadımızın oturduğu yerleri herhangi bir asırda herhangi bir millet bilmeyip de kendisince meçhul yerlerden sayar ve biz de bunu aynen kabul edersek bu objektif bir görüş mü, yoksa gaflet mi olur ?

Eskiden mektep kitaplarında millî tarihimiz hicrî 699 daki "İstiklâl-i Osmanî" ile başlardı. Şimdi öyle başlamıyor amma çok çok 1071 Malazgirt savaşına kadar gidiyor ve Anadolu'yu dolduran Karamanoğulları, Aydınoğulları gibi beylikler ayrı birer devlet olarak sayılıyor. Bu telâkki hâlâ hanedanları milletden üstün tutmak zihniyetinin mevlûdudur.

Devletimiz şu şekilde kurulmuştur : Onbirinci asırda Anayurtta, yani Türkistanda Karahanlılar sülâlesi vardı. Anayurt dışında ve Karahanlılarla sınırdaş olarak da yine Türkler tarafından kurulmuş Gazneliler devleti bulunuyordu. Ecdadımız olan Türkmenler yani Oğuzlarla Karlukların Müslüman çoğunluğu bu iki Türk devleti arasında onların hâkimiyet ihtiraslarına âlet olduktan sonra Gazneliler tarafından kendilerine verilen topraklara girdiler. Fakat askerliklerindeki kuvvet ve şiddet dolayısiyle mebuları olan devleti yıkmakta gecikmediler. Gazneliler Türkmenlerin kudretini kırmak için başkanları Arslan Yabgu'yu hile ile yakalıyarak hapsettilerse de başkanlarını kaybetmek onların gücünü kırmak şöyle dursun bilâkis hınçlarını artırdı ve Gaznelilerle yapılan bir sıra çarpışmalardan sonra nihayet 1040 da kazanılan "Dendânekan" meydan savaşı ileHorasan'da müstakil bir devlet kuruldu. İşte Horasan'da kurulan bu devlet, İslâm müverrihlerinin hükümdar sülâlesine izafetle Selçuk Devleti dediği bu yeni teşekkül bizim devletimiz, yani Türkiyedir.

Horasan'da kurulan bu devlet Azerbaycan, Irak, Suriye ve Anadolu'yu sonradan fethetmiş ve en son aldığı Anadolu'nun kapıları 1071 Malazgirt savaşı ile açılmıştır. Selçukluların Türkiyesi İslâmiyetten önceki ve sonraki bütün zamanlarda olduğu gibi, bir kaç hükümdarla birden idare olunurdu. Devletin genişliği ve Türk hâkimiyet telâkkisi bunu gerektiriyordu. Selçuk Türkiyesinde dört sultan bulunuyor, fakat bunlardan üçü, Horasandaki büyük sultanı matbu tanıyordu. "Rûm" yani Anadolu'daki sultan bu tâbi hükümdarlardan birisi idi. Bütün eski tarihimizde olduğu gibi tâbi hükümdarlar, büyük sultana danışmadan yabancı komşularıyle ve hattâ bazen birbirleriyle de çarpışıyorlar, fakat bu hal, Avrupa milletlerinde de gördüğümüz gibi devletin birliğini bozmuyordu.

Türkiye'nin tarihindeki garip bir tecelli ile devletimiz, bütün diğer devletlerden farklı olarak kurulduğu topraklar üzerine tutunan tek devtopraklar üzerinde tutnan tek devlet örneği olarak kalmıştır. Almanya İngiltre, Fransa hâlâ kuruldukları topraklar üzerindedir ve normal olanı da budur. Bilfarz Fransa Galya'yı kaybedip de nüfusunun yarısı ile Kuzey Afrika'ya yerleşse veya İngiltere Britanya adasının güney bölgesinden çıkarılıp İskoçya'ya sığınsa bu durum tabii sayılabilir mi? Sayılamaz. Onun gibi bizim de kurulduğumuz toprakları, hâlâ Türklerle meskûn ve bu devleti kuranların mezarlarıyla süslü toprakları unutamayıp hissen oraya bağlı kalmamız kadar tabii bir netice olamaz.

Aile, cemiyet veya devlet, herhangisi olursa olsun bir topluluk faziletle kurulursa sağlam olur. Temelinde rezilet bulunursa çabuk çöker. Devletimiz faziletle kurulan topluluktur. Tarihe yiğitlik ve feragatle girmiştir. Devlet kurulduğu zaman başkanlığa

www.ulkunet.com

üç namzet vardı. Fakat bu mevkie en büyükleri olan Musa Yahşu veya en kahramanları olan Çağrı Beğ değil, en küçükleri Tuğrul Beğ geçirildi. Bunda savaş meydanlarındaki çelik kılıçlı demir bileklilerin, barıştaki insani kalplerinden taşan bir şefkat duygusunun izlerini de görüyoruz. Çünkü Tuğrul Beğin çocuğu olmuyordu. Amcası ve kardeşi onun bu büyük ıstırabını devlet başkanlığı ile gidermek yolunu tuttular. İşte, devletimizin ilk başkanı, büyük Sultan Gazi Tuğrul Beğdir.

Selçuk hanedanından sonra bu devletin başında Çingiz hanedanı bulunmuş, büyük Çingiz İmparatorluğunun batı kolu olan İlhanlılar, siklet merkezleri Azerbaycan olduğu halde Türkiye'yi yürütmüşlerdir.

Şimdiye kadar Çingiz halefleri, bizim tarihlerimizde Moğol veya Tatar diye anılarak yabancı bir devlet ve hanedan diye gösterilmiştir. Hakikate aymıyan bu fikri kabul edince Türklerin uzun bir zaman yabancı hâkimiyet altında yaşadığını da kabul etmek gerektir ki, bu da şimdiye kadar hiçbir zaman istiklâlini kaybetmemiş bir millet olduğumuz hakkındaki övüncümüzü ortadan kaldırır. Eski Gök Türklerden indiği, çağdaş Çin müverrihleri tarafından kabul edilen Çingiz Han kültür ve mefkûre bakımından da Türktü. Onu yabancı gösteren şey, Onüçüncü asırda artık Müslüman bir millet olan Türkler arasında eski dine bağlı kalan bir azınlığa mensup oluşu, bir de Moğollar üzerinde hâkim bir ailenin ferdi olarak Arap ve Acemler tarafından Moğol diye ilân edilişidir.

İkinci hanedanımız olan İlhanlıların en büyük hizmeti Anadolu ve Azerbaycan'ı kat'i ve nihaî surette Türkleştirmeleridir. Çünkü Onbirinci Asır başlarında en iyimser hesapla bir buçuk milyon tahmin edilen Türkmenlerin Anadolu'ya yerleşenleri yarı milyondan fazla değildi ve bu nüfus bir asır kadar Rum, Ermeni ve Gürcülere karşı taarruz, bir asır kadar da Latin ve Germen Avrupasına karşı amansız müdafaa savaşları yapmak mecburiyetinde kalmıştı. Birinci Kılıç Arslan'ın Haçlı sürülerine karşı toplıyabildiği Türk kuvveti ellibin kişiyi ancak buluyordu. İşte bu kadar az olan Anadolu Türklerinin tarihte Hindistan, Çin ve Mısır'daki hâkim Türklerin başına gelen "Temsil" felâketine uğramamaları İlhanlıların Anadolu'ya getirdikleri yeni Türk unsurları ve Anadoluyla Azerbaycan'daki yabancıları büyük ölçüde sürmeleriyle kabil olmuştur. Bunu vahşet asrını Avrupalıların Türkistanda büyük kırgınlıklar yapmış ve teslim olan bazı şehirlerin ahalisini topyekûn öldüren Makedonyalı İskender'e "büyük" sıfatını vermeleri mantıksızlığın ve biraz da bize karşı kinin mahsulüdür. Avrupalılar bütün Asya milletlerini yenebildikleri halde Türklerin tek başlarına bütün batı dünyasına karşı asırlarca süren şerefli mücadele ve müdafaasını unutamıyorlar. Onun için kendilerinde ve başkalarında normal gördüklerini bizde kusur olarak ileri sürüyorlar. İlhanların Azerbaycan'ı kesin olarak Türkleştirmeleri Acemleri de garip iddialara sevkediyor. Onların fikrince "Moğollar" Azerbaycan'ı alıp Acem olan ahalisinin diline iğneler sokmak suretiyle halkı "Türkçe" konuşmaya icbar etmişlerdir. Bir milletin, diline iğne sokulduğu için yabancı bir dili topyekûn öğrenerek konuşmaya başlamasının hakikatle bağdaştırılmasındaki gülünçlüğü dinleyiciler takdir eder.

İlhanlılar çağında bu devlet Tebriz ve Merega civarından idare olunmuştur. Nasıl İznik, Konya, Kayseri, Bursa, Edirne, İstanbul, Ankara şehirleri başkentlik yapmışsa Azerbaycan'ın şehirleri de bir zamanlar aynı vazifeyi ifa etmiştir. Bu devaliyetin, hareketin, enerjinin ve gençliğin alâmetidir. Nitekim milletimiz Yirminci Asrın medenî milletleri içinde göçebe halka mâlik tek milletse bu onun geriliğinden ziyade hayatiyetini ve gençliğini gösterir. Anadolu'da bizden önceki Hitit ve sair milletleri mahveden sıtma gibi hastalıklar Türkleri yokedemedi, edemiyecek. Köy ve kasabada sıtmadan kırılanların yerini derhal yayla ve dağdaki göçebeler işgal ederek siperde ölen askerlerin yerini tutan yeni kuvvetler gibi tarih ve zaman içindeki vazifelerini almaktadır.

Bir asır süren İlhanlı Hanedanı sırasında, yanlış tarih telâkkisinin müstakil hükümdarlar saydığı Osman Gazi ve onun oğlu Orhan Gazi birer şanlı uç beyinden başka bir şey değildi.

Yine aynı yanlış tarih telâkkisi Temür'ün yabancı, tatar ve düşman sayılmasını icap etmiştir. Temür veya Türkistanlıların söyleyiş şekline göre "Aksak Temir Bek", Kunlar, Gök Türkler ve Çingiz gibi mefkûreci Türk Devletini gerçekleştirmek istiyen bir hükümdardır. Onu bizim, yani Türkiye Türklerinin milli düşmanımız saymak yanlıştır, günahtır. Milliyetçi bir tarih görüşü Ankara Savaşını bir kardeş kavgası saymak mecburiyetindedir. Ankara savaşında Aksak Temir ordusundaki Türkmenlerin sayısı belki de Yıldırım ordusundakilerden daha çoktu. Bu kadar insan vatan hâini miydi? Bu kadar çok vatan hâininin bir araya gelmesi ne imkân var mı? Onlar bu kavgayı bir hanedan ve otorite kavgası sayıyorlardı. Aksak Temir Bek Umumi Türklük bakımından suç işlemiş midir? Bunun münakaşasını bir tarafa bırakıyorum. Çünkü her insanda kusur bulunabileceğini kabul ediyoruz. Tarihimizin en büyük fertleri olarak düşünebileceğimiz Fatih, Yavuz, Kanuni, hattâ Alparslan'da kusur yok mu idi? Gene en büyük fertler sayacağımız Mete'de, Kür Şad'da Tonyukuk'ta Kül Tegin'de bir takım kusurlar bulunamaz mı? Elbette Aksak Temir Bekde büyük Türklük bakımından bir takım hatalı hareketler yapmıştır. Fakat o ilerisini görebilen bir insandı. İslâv tehlikesini görmüş ve Yıldırım'a Rus-Leh-Litvan sürüsünü müştereken imha etmek teklifini yapmıştır. Avrupa şövalye ordularını tepeliyen en büyük şövalye Yıldırım, maalesef bunu reddetmiştir. Acaba reddetmeseydi de o iki muhteşem ordu birleşseydi ne olurdu? Şimdi aramızda bulunan bir Türkçü şairin dediği gibi:

Bütün Türkler bir olsa başkalaşır gidişler...

Aksak Temir Bek yalnız büyük Türk şairi Abdülhak Hâmid tarafından başka bir görüşle mütalâa edilmiş ve kendisine hak verilmiştir. Hâmid'in "Kamburi" adı altında birleştirdiği beş piyesi vardır: İlhan, Tarhan, Tayfalar Geçidi, Ruhlar, Arzîler. İlk ikisi dünyada, üçüncü ve dördüncüsü uhreviyet âleminde, sonuncusu gene dünyada geçen ve birinin zevali olan bu piyeslerin üçüncüsünde Aksak Temir'in ruhu da konuşmaktadır. Eserlerin baş kahramanı olan "Kamburi" Abdülhak Hâmid'in kendisidir. Şair bütün fikirlerini, felsefesini, her şeyi ona söyletmektedir. Kamburun kendisi olduğuna bizzat Hâmid tasrih ediyor. Garipdir ki bu eserlerde "Kamburi" Aksak Temir'in babası olarak gösterilmektedir. Hiç şüphesiz Hâmid Aksak Temir Beğin babasının Turagay olduğunu bilmiyordu. O halde âlçak kendi felsefi ve fikri şahsiyetinin oğlu olarak kaleme almıştı? Her halde büyük adamlardaki altıncı duygunun, sezginin tesiri ile Hâmid onun ülküsünü kavramış ve takdir etmişti. Hâmid, "Tayfalar Geçidi" nde Aksak Temir'in ruhuna şöyle dedirtiyor:

www.ulkunet.com

Ben a'recim (1), yolumda fakat sanma aksadım;
Tatar ü Türk'ü müttehid etmekti maksadım.
İnsan yaratmak üzre yok etlim cenineleri:
Elbet duyulmuz onların âh ü enâleri.
Dar-ı fenâyı hem boyadım keyfe mettafak,
Sizler o renge kan deyiniz, ben derim şafak!
Tathîr için zamâneyi kanlar döken, yıkan
Ma'fû olur Nefilikeden ancak o gün kan...

İnsan yaratmak üzere *cenin*leri yok etmek, büyük eser çıkarmak için yapılan acı bir ameliyettir ve başkalarına *kan* rengi gibi gözüken geyin şafak olması da beşeri her *hâdise*nin zıt olan *simge*lere başka başka gözükmesinden ibarettir. Devrin çirkefini yıkamak için kan kullanmak ve bu kanı meleklerden almak Hâmid'e yakışan beyhetli bir fikirdir.

Aksak Temir zamaneyi tathir için *kan kullandı*. Fakat bu temizlik için, *onun* Hint, Acem, Ermeni ve Frenk kanı dökmesini vahşet saymak gafletine düşemeyiz. Hiçbir *millet tarih* huzurunda kendi kendisini ithâm hatasına düşmüyor.

Temir'i, *Anadolu*'yu yenip dağıttıktan sonra bırakıp gitmekle suçlandırmak da yanlıştır. Çelebi Sultan Mehmet ve oğlu Büyük Murat *yani* İkinci Murat, Türkistan'daki Aksak Temir'le oğlu Şahrub'a tâbi birer hükümdardı. Bu suretle de bir Türk *birliği bilfiil tahakkuk* etmişti. Bütün Türkiye'deki Osmanlı Hanedanının hakimiyeti ancak Fatih devrinde başlamış ve Cumhuriyete kadar devam etmiştir. Şimdi Türkçü olarak düşünelim: Selçuk, İlhanlı, Temir, Osmanlı Hanedanları ile Cumhuriyet devri hep birden bir tek devletin *hayatını* teşkil etmiyor mu? Bunları ayrı devletler gibi *görmek* kendi kendimizi parçalamak olmaz mı? Temir'le Yıldırım iki düşman ordunun kumandanları olunca birbirlerine karşı çok sert davranan Karaman Oğulları ile Osman Oğullarını veya Osmanlılarla Akkoyunluları da ayrı devletler ve millî düşmanlar saymak meşruiyeti doğmaz mı? Tarihimize bakarken şu veya bu hanedanın tarafını tutarak kendimizi onun *milletinden* saymakta hakkımız yoktur. Buna hakkımız olmadığı gibi devletimizin kurulduğu toprakları da bugün yabancı ülke saymağa mezun değiliz. Türkiye, Rumeli, Anadolu yu kaybetsek Anadolu toprakları da bizim için yabancı mı olur? Millî durum yalnız bir anın, bir zamanın durumu değildir. Çünkü *millet* de yalnız bir zamanda yaşıyan insanlar değildir. Dün yaşamış olanlarla yarın yaşıyacaklar da Türk Milletini teşkil ediyor. Dünkülerin hakkını feda edemeyiz. Bu devleti kuranların ve bize bugün burada yaşamak imkânını verenlerin mezarları ile dolu yerleri düşünüp sevmek hakkımız ve vazifemizdir.

Kardeş *kavgası* her yerde olur. Napoleon Almanya'yı istilâ ederken Cermenya İmparatorluğunu teşkil eden *devletlerden* bazıları Napoleon'la birlikte asıl *Almanya*ya karşı harbetmişlerdir. Fakat Almanlar Prusya ve Bavyera'yı ayrı devlet ve *millet* saymadıkları gibi Bavyeralıları da hain telâkki *etmemişler*, çocuklarına tarih okuturken yine tek Almanya'dan bahsetmişler, ancak bu kardeş *kavga*larından bazı ibretler çıkarmaya *savaşmış*lardır.

Nazi Almanyası Çek-Slovakya'yı istilâ edip dünya *basın*ının hücumlarına uğrayınca Hitler cihana karşı su mucip sebepleri ileri sürmüştü: "*Bir Alman imparatorlarının Prag'da* yaşamış olduğunu *unutuyorlar*". Görülüyor ki başka milletler istilâ emelleri için bile eski birlik hakkına dayanıyorlar.

Bizim ilk padişahlarımız *Horasan*'da yaşayıp ölmüş, fazla olarak da o bölgeye ebedî Türklük damgası vurmuştur. *Velhasıl* yine *bir mayıs* ayında, 1076 yılının 25 *mayısında* kazanılan Dandânekan meydan savaşının akabinde kurulan devletimiz bugüne kadar aralıksız gelen bir devlettir.

3 Mayısın mânasına gelince: Tarihimiz içinde bir uyanışın başlangıcı olmak bakımından *mühimdir*. Batı medeniyetine giriş *hareketi* olan, *fakat*, yanlış anlayış ve tatbik edilş yüzünden bir aşağılık duygusunun teşekkülüne sebebiyet veren Tanzimattanberi *kendimizi* inkârda *çok ileri* gittik. *Hattâ*, medeniyetlerin ülkelere hiçbir gümrüğe uğramadan gireceğini, garp *medeniyetini* alırken onun tekniği, sanatı ve ilmi ile birlikte *ruhunu* da almamızın zaruri olduğunu söyliyen hatiplere rastladık. 1944 te bu ileri gidişin ne derecelere geldiğini *biliyorsunuz*. Temiz Anadolu çocukları köy enstitülerinde birer komünist olarak yetişsin diye neler yapıldı. Bunu yapanların *çoğu* bugün *zehir* olunmuştur. Haklarında daha da nice vesikalar ortaya *dökülecektir*. *Bir sabah* komünist olarak uyanmamız gibi *korkunç* ihtimali, 3 mayıs 1944 de birkaç bin meçhul milliyetçi gencin *yaptığı* asil ve şuurlu hareket önledi. *Millet kendisine* yapılmakta olan suikastı anladı. Gerçi 3 Mayıs birçok ıstıraplar kaynağıdır. Fakat o ıstıraplardan şuur ve saadet doğmaktadır. İlk *zamanlarda küçük* gruplar halinde sessiz ce kutlulanan 3 Mayıs bugün kuvvet bulan ve büyüyen şuurlu bir kütlenin bayramı olmaktadır. İleride bir gün siz gençlerin, Gök Türk kıyafetinde olarak büyük padişahlarımızın türbeleri önünde yapacağınız resmi geçitlerin heybetini ve ihtişamını tasavvur *ediyor* musunuz?

Fazilet temelleri üzerine kurulan devletimizin birkaç kara gün geçirmesi onu asla sarsıp deviremez. En güzel şiirlerdeki bir iki *vezin* veya kafiye aksaması nasıl o şiirin güzelliğine engel değilse bir iki çelmede *bu devleti mazideki* ve ilerdeki uluğundan alıkoyamaz. *Bu* devlet ve vatan büyüyecektir. Çünkü uğrunda ölmeğe hazır olanlar var.

3 MAYIS

(Üç Mayıs kahramanlarına ithaf)

Kopuzlar çalınsın, sazlar ilâhsın,
Düşmanlara Keder oldun 3 Mayıs
Söyle küçük Oğuz yer gök dinlesin,
Kim demiş ki heder oldun 3 Mayıs !..

Gider hakka doğru bu destan yolu,
Koptu mu sandınız Kürşadın kolu.
Gelincikleriyle bahar kokulu
Kalbimizde yanar oldun 3 Mayıs.

Bir devrin zulmüne göğüs geren sen,
Ülkem diyenlere ümit veren sen.
Kuru benizlere yaş gönderen sen,
Yanmışlara pınar oldun 3 Mayıs..

Yapılan o zulüm *hatırlandıkça*,
İntikam hislerim ah uyandıkça
Yüreğimde bazan bomu andıkça
Sızın azan kanar oldun 3 Mayıs.

Türkoğlu sefer var, obstu kıratın;
Geçelim üstünden nazlı Fıratın.
Her sayfası zafer, hepsi bir altın
Destanımı yazar oldun 3 Mayıs.

En yalan gül artık, gül gül bakılır;
Kızıl şer kuvvetler bir bir yakılır.
Kim demiş Türklüğe çelme takılır,
Alçaklara mezar oldun 3 Mayıs.

Koşalım dostlarım koşmak zamanı,
Karşı ufukları aşmak zamanı,
Türklüğün sel olup taşmak zamanı,
Türkçülere medar oldun 3 Mayıs.

Âşık KEMAL söyler, tutuştu kanım,
Bir ucu Altay'da büyük vatanım.
Yurt için kan dökmek savaşmak şanım
Bozkurtlara serdar oldun 3 Mayıs.

Kemal Fedaî COŞKUNER

www.ulkunet.com

Komunizm Dinin Bir Numaralı Düşmanıdır

(İngilizceden tercüme edilmiştir)

Aşağıdaki yazıyı dikkatle okuyun. Bolşevikler Rusya'da din duygusunu, din adamlarını nasıl yoketmek istemişlerse İslâm dinine karşı aynı şeyi bizimkiler yapmışlardır. Eşref Edib'in yazısı ile bu yazıyı karşılaştırın ve değişmez hükmünüzü verin!

★

Kısaca izah etmek icap ederse, hem Komünist olup hem Allaha inanmanız mümkün değildir. Allaha inandığınız takdirde Komünistlik size rahatlık vermez. Bütün plânlarında ve hareketlerinde görüldüğü gibi din Komünizmin 1 Numaralı düşmanıdır. Komünistler hakim oldukları yerlerde, dine şiddetle hücum ederler, hâkim olamadıkları yerlerde ise, umumiyetle bir milletin hayatı boyunca herşeyde olduğu gibi içimizden aldatıp mahvetmiye çalışırlar.

Komünizmin gayesi hiçbir zaman değişmez : bir insanın doğumundan ölümüne kadar hastalığında, sağlığında, uyurken ve uyanıkken bedenini ve zihnini kontrol altında tutmak. İnsan düşüncesinde ve hayatında dinin esaslı tesiri olduğu içindir ki, Komünizm, dini 1 numaralı düşman ilân etmiştir.

Komünizm, dinin aile üzerindeki tesirini yoketmeden, aile hayatına hâkim olamaz.

Komünizm, bir insanın dine müstenit ahlâk görüşünü bozmadan, kendi akidelerini aşılıyamaz.

Din, terbiye ve öğrenim vasıtası olduğu müddetçe Komünizm terbiyeyi elinde bir silâh yapamaz.

Komünizm bir milletin hayatını yeniden yapma kudretine sahip olmadan hâkimiyetini kuramaz ve dinin kendisine ne kadar büyük bir düşman olduğunu inkâr edemez.

İşte size Komünizmin Amerika Birleşik Devletlerinde dine ne yapmak istediği hakkında muhtasar bir malûmat :

Eğer Komünizm Birleşik Devletlere yayılırsa ben herhangi bir kiliseye bağlanabilir miyim ?

Komünizm ve kilise arasında bir tercih yapmanız lâzımdır. Eğer kiliseyi seçerseniz, eza ve cefaya hazırlanın.

Komünistler kiliselere ve havralara ne yapacaklardır ?

Anayasa kanunu mucibince te-minat altına alınan din hürriyetini yok etmek için kilise ve havraları ele geçireceklerdir.

Bundan çıkan mâna nedir ?

Bir dakika, dinin halihazır mahiyeti ve şümulüne ait Amerika Birleşik Devletlerindeki faaliyeti gösterir şu rakamlara bir göz gezdirin :

256 Mezhep
253.000 kilise ve havralar
77.000.000 Protestan
162.000 Pazar mektepleri
13.000 Dini mektepler
690 Kolejler ve yüksek öğrenim için mektepler
Kütüphaneler, radyo istasyonları, kitaplar, mecmualar ve gazeteler için basımevleri
Vakıflar, yetimhaneler, hastaneler, kadın cemiyetleri, gençlik teşkilâtları.

bunlar, Komünizmin ele geçirip, mahvedeceği şeylerdir.

Komünistler İncili imha edecekler midir ?

Bulabilecekleri en son kopyeye kadar. Yeni kopyelerini basmak istiyenleri hapse atacaklardır.

Kilisede evlenebilecek miyim ?

Kanunen hayır.

Cenaze merasimim kilsede yapılacak mı ?

Kanunen hayır.

Çocuğum kilisede vaftiz edilecek mi ?

Eğer siz ve papaz hapse girmeyi göze alırsanız, evet.

Çocuğum Pazar mektebine gidebilecek mi ?

Çocuğunuzu Pazar mektebine göndermeniz yolsuz olduktan başka çocuğunuza, onu yollamak istediğiniz için polise haber vermesi öğretilecektir.

Peki ama, çocuğum dinini nasıl öğrenecek ?

Siz hükûmet mekteplerinde öğrendiği dinsizliği gidermek için evde ne öğretirseniz o kadar.

Siz, hükûmet dinsizlik öğretir mi demek istiyorsunuz ?

Evet. Şimdi Jozef Stalinin başında bulunduğu Kızıl hükûmetin kurucusu ve 1917 Rusya Komünist ihtilâlinin lideri Lenin tarafından konulan kanun aşağıdadır :

Kahrolsun din! Yaşasın dinsizlik! Dinsizliğin yayılması en büyük emelimiz!.

Bu kanun hâlâ mevcut.

Kiliseye para verebilecek miyim ?

Eğer Komünist idaresi müsaade ederse evet. Fakat onun da mühim bir kısmı kilise faaliyetlerini önlemek için hükûmetin koyduğu ağır vergilere, kiraya ve diğer ücretlere gidecektir. Geri kalanı da, bir dilenciden farkı olmıyacak papazı anca besler.

Kiliselere kim sahip olacak ?

Komünist idaresi altında, kilise ve havralar mallarına sahip olamıyacaklardır. Kilise malı, hükûmetin malı olacaktır. Toplantılarda hükûmetin müsaadesi üzerine sadece küçük odalar ve binalar kullanılabilecektir. Bunun için şartlar ve ücret çok ağır olup, Komünist kontrol ve nezaretine tâbi tutulacaktır.

Kiliseye gidebilecek miyim ?

Eğer herhangi bir tatil günü hükûmet bırakacak olursa belki. Aksi taktirde ancak geceleri gidebilirsiniz, o da elinize fırsat geçerse.

Şimdi olduğu gibi o zaman da arasıra dini merasimlere iştirak edebilecek miyim ?

Hiç fırsat düşmiyecektir.

Kilise vakıflarına ve hayır işlerine yardım edebilecek miyim ?

Edemiyeceksiniz. Bütün kilise mektepleri, hastaneler, yetimhaneler ve bu gibi şeyler hükûmetin elinde bulunacaktır.

Misyonerlik faaliyetleri hakkında ne düşünüyorsunuz ?

Gayri kanuni olup yasaktır.

Dine ait yazıları bastırabilecek miyiz ?

Tabiî ki hayır. Sadece hükûmetin elinden geçen dinsizliğe ait kitapların dağıtılmasına müsaade edilecektir. Komünizm altında, dinsizlik yolunda dahi rahat gidemiyeceksiniz.

Kiliseye bağlı cemiyetler, kadın dernekleri ve gençlik teşkilâtları ne olacak ?

Komünist idaresi altında toplantı hürriyeti yoktur.

Papaz ne yapacak ?

Komünistler her kelimesine dikkat ederken, kürsüden toplantıları idare edip, vaizler verecektir. Kürsü dışında her zaman için şüphe altında olup, alay ve tahkire maruz kalacaktır.

Niçin ?

Onda, sizin iradeniz, hayaliniz ve zihniniz üzerindeki hâkimiyetlerine bir rakip göreceklerdir. Papazın size telkin ettiği iman komünizmin en öldürücü düşmanıdır.

www.ulkunet.com

"İman" ile neyi kastediyorsunuz ? İyemiri aşere, ve Kitabı İlahide bulukiarımıza benzer bâzı şeyler.

Komünistlerin imanı nedir ?

Stalinin idare ettiği Marksizm ve Leninizm.

Bunlar nedir ?

Dünyaya hakim olmak için hazırlanan bir plân ve metod. Planı hazırlıyan 2818 den 1883 e kadar yaşıyan Karl Marks'dır. Planı tatbik mevkiine koyan 1870 den 1924 e kadar yaşıyan ve dünya Komünistlerinin 1917 de Rusyayı ele geçirmelerine önderlik eden Nikola Lenin'dir. Planı dünya çapında bir kuvvet olarak kullanan ve Leninin dünya Komünist ihtilâli prensiplerini güden şimdi 67 yaşında olan Jozef Stalindir.

Marks'ın Komünist dünya fikri ne idi ?

Din, aile, hak, hukuk vesaire gibi müesseselerle birlikte tanıdığımız dünyanın yıkılması, ve aynı zamanda buna karşı gelenlerin de onlarla birlikte yokedilmesi. Marks, insanların mal mülk sahibi olmadığı, hiç sual sormadan hükümetten emir aldığı, karısını kocasını, çoluğunu çocuğunu bırakıp dinsiz ve idealsiz bir hayat sürdüğü bir dünyanın varlığını istiyordu.

Onu aile ve ahlâk fikri ne idi ?

Komünistliğe faydalı olan herşey, hattâ bu yalancılık, hırsızlık ve katil dahi olsa, ahlaki sayılır. Analar çocuklarını devletin yetiştirip kullanması için doğururlar, fakat çocuklarını kendi fikirlerine göre yetiştirmek müsaadesi onlara asla verilmez. Mevcut olmadığı için Allahtan da korkmıya sebep yoktur. Marks'a göre bizim yaşadığımız dünyada insanların mesut olmaları imkânsızdır.

Birleşik Amerika onun nekadar yanıldığını isbat eden canlı bir delil değil mi ?

Marsk çılgın mıydı ?

Belki, fakat Marks müthiş bir dünya karışıklığı çıkaran ilk deli ve fena adam değildir. Hitler de onun gibi idi.

Rus Komünistlerinin dine karşı müsamahakâr davrandıkları olmuş mudur ?

Kendi işlerine geldiği zaman, ses çıkarmadıkları görülmüştür.

Komünistler dini inkâr ederken, şahsi iman sahibi olmanın, kiliseler Komünizmin emirlerine riayet ettiği müddetçe zararsız olacağını arasıra kabul etmişlerdir.

Bunun sebebi nedir ?

Birleşik Amerika'daki Komünist Rus Komünistleri kendi memleketlerinde din adamlariyle işbirliği etmiye muhtaçtırlar. Dine müsamaha eder görünmek onların bir taktiğidir, yoksa onu tamamiyle yok etmek en büyük gayeleridir.

Bu taktik Rusyada ilk defa ne zaman kullanıldı ?

İlk defa 1938 de görülmüş olup, bu tarihte dindarların hassasiyetine dokunulmaması emredilmiştir.

Niçin ?

Hitlerin gittikçe artan kuvvetinden endişe eden Stalin, harp halinde Rus halkının birlik olmasını istiyordu da ondan. Harp çıktığı zaman, Rus Komünistleri halkın yardımını temin için papazları ortaya çıkardılar. Moskova radyosu o zaman durmadan, Alman işgali altındaki memleketlerde din hürriyetinin müdafaasında halkı kışkırtmak için "Allahın sevgili kulları" diye hitap ediyordu. Hattâ Allaha ait sözler, Stalinin yazılarında ve notuklarında bile bulunuyordu. Bu arada, hükûmet te bir harp manevrası olarak, dinsizliğe ait neşriyatına muvakkaten son verdi.

Bu gün Komünistler dine müsamaha ediyorlar mı ?

Bazı memleketlerde propaganda maksatlarına hizmet etmek için müsamaha ediyorlarsa da, esasında İkinci Dünya Harbinden sonra Rus hükûmeti dine karşı açtığı mücadeleyi şiddetlendirmiştir.

Rusyada Katolik Kilisesi var mıdır ?

Yoktur. Yabancılar için bir tek papazın kalmasına müsaade edilmiştir, fakat Katolik kilisesi memleket halkı için tamamiyle kapalıdır.

Yahudilere ne oldu ?

Aynı şey. İbranice kanunen yasak edilmiştir. Bayramlar ve dini eğlenceler Yahudilere olduğu kadar diğer din mensuplarına şiddetle menedilmiştir.

Protestanlara ne oldu ?

Eziyet edildiler.

Rusya haricinde Komünizm dine karşı ne yaptı ?

Komünistler hakim oldukları yerlerde, kilise ve havraları ele geçirip, kilise büyüklerini öldürdüler. Hakimiyet kuramadıkları yerlerde ise, el altından yeni mezhepler ve itikatlar kurarak dini mahvetmiye çalıştı.

Komünistler Amerika Birleşik Devletlerinde de dini yoketmiye çalıyorlar mı ?

Evet.

Metodları nedir ?

Partisi, kiliselere ve kilise teşkilâtlarına iştirak ederek Komünistliğe aykırı düşünce ve hareketlere tesir etsinler diye üyeler tahsis etmiştir.

Amerikan Komünistleri dinsiz midirler ?

Evet.

Bir Komünistin dinî inançları olabilir mi ?

Bir Komünist Partiye ilk girdiği zaman dine bağlı olabilir, fakat sonra asla.

MÜBAREK AY GELİYOR ...

Temkeleyip vicdanı,
İnsan eden insanı,
On bir ayın sultanı
Mübarek ay geliyor !..

Aşkla coşup taşalım,
Her engeli aşalım,
(O) na doğru koşalım,
Mübarek ay geliyor!..

Ondadır gufran, rahmet,
Ondadır sonsuz nimet,
Ey Ümmet - i Muhammed!
Mübarek ay geliyor!...

İndi bu ayda Kur'an,
Dindi bu ay da hicran,
Hazır olalım her an,
Mübarek ay geliyor!.

Ne hoştur oruç tutmak,
Sevâba sevap katmak,
Yakışmaz bize yatmak,
Mübarek ay geliyor!...

İşledik bunca günah,
Fayda vermez feryat, ah!..
Allah diyelim, Allah !.
Mübarek ay geliyor !..

Dinsizler gelip dine,
Câmiler dolsun yine,
Müjde, gerçek mü'mine :
Mübarek ay geliyor!...

Kılıp beş vakit namaz,
Edelim (Hak) ka niyaz,
Gönüller olsun pervaz,
Mübarek ay geliyor!..

Emredince Lemyezel,
Birleşir ebet, ezel,
Var mıdır ondan güzel ?
Mübarek ay geliyor!...

Çökerek önünde diz,
Korur bizi Rabbimiz,
Selâm dursun dağ, deniz :
Mübarek ay geliyor!..

Fazlıoğlu C. Oğuz ÖCAL

www.ulkunet.com

H. P. Dinsizleri Dinimizi Nasıl Mahvetmek İstediler

Halk Partisi milli irade ile iskat edildikten sonra, Halkçılar 27 senelik zulüm ve istibdat devrinin hesabını vermekten korkusu ile bir müddet sindiler. Demokratlar, antidemokratik kanunları kaldırmak hususundaki vâdlerini tutmadıkları için milletin muhabbet ve tevecchübünü kaybetmeğe başlayınca Halkçılar canlandı, seslerini çıkarmağa, taraf taraf memleketin her yerini dolaşarak türlü türlü propagandalarla eski devri ihya ümidine düştüler. Halkçılar bu propagandalarında dini de karıştırdıkları için bu bahse bizim de karışmamız icabetti. Halkçıların elebaşılarından Kasım Gülek Kırklarelinde iradettiği bir nutukta Demokratlara hitaben şöyle dedi:

— Bize dinsiz dediler. Bunu söyliyenlerin acaba başları secdeye değdi mi?

Demokratlar buna henüz cevap vermediler. Belki de vermiyecekler, yahut veremiyeceklerdir. Orası bizi alâkadar etmez. Bu hususta biz Kasım Gülek'e Halkçıların dine karşı reva gördükleri mezalimden bir nebze bahsedelim de ondan cevap bekliyelim.

Bir çeyrek asır bütün Türk mekteplerinde din derslerini kaldıranlar, bütün din müesseselerini kapatanlar kimlerdi? Ezanı Muhammedi'yi yasak edenler, camilerde minarelerde Allahuekber diyenleri zindanlara atanlar kimlerdi? Camilerde Kur'an okuyan ve okutanları cürmümeşhut mahkemelerine sevkedenler, âyâti Kur'aniye yazılı din kitaplarını toplatıp imha edenler, Kur'an cüzlerini satanları tehdit edenler kimlerdi? Halkevlerine dini eserler girmesini yasak edenler, din tedrisatını idam eden, din ehlini terzil eden, süründuren, dilenecek hale getiren kimlerdi? Millet kürsüsünden "din zehirdir" diyen, halkın kafasından din fikrini sökûp atmak için otuz sene müddetdaha ishiyen tekbir sadalarını hortlamakla tavsif eden Başbakanlar kimlerdi? Farmason localarının açan, ordunun alay sancaklarından kelimei tevhidi kaldıran, tabur imamlarını, alay müftülerini dağıtan kimlerdi? Abidelerde âyâti Kur'aniye yazılı kitabeleri parçalıyan, birçok camilerimisi camilikten çıkarıp birmenilere veren, kokmuş deri deposu, müze ve ya ahır yapan kimlerdi? Hıristiyan misyonerlerin Bulgaristan'da akdettikleri Bizans âsârını ihya kongresine Türk mebusları gönderen, orada verilen kararları tasdika söz veren ve imza eden, Ayasofya camiindeki Allah, Muhammed ve ashabı kiram levhalarını indirip Bizans devrinin putlarını meydana çıkaran, onu kilise müzesi şekline sokan, bu levhaları parçalamak, Ayasofya minarelerini yıkmak istiyen kimlerdi? Çocukları, Kur'an okuyan hafızları kar sudan dinlemekten bile meneden, Bey tullahın, Kâbei Muazzamanın resimlerini toplatıp imha eden, Müslüman ları Hacca gitmekten meneden, Arap harfleri kaldırıldığı gün içki sofralarında şehrayinler yapan, onuncu senei devriyede Kur'an okumamağı talim eden "Karabaş tecvidleri yıktık" diye sokaklarda levhalar dolaştıran kimlerdi? Komünistlik teşekkülleri vücuda getiren Rus komünizmini memlekete sokmak istiyenleri büyük vatanperver diye alkışlıyan, mektepterde muallimlere dini tahkir ettiren, köy enstitülerine komünist muallimler dolduran kimlerdi? Milliyetçi gençleri, en ağır işkencelerle öldüren, bir muvazzaf ziyalar altında tabutluklar içinde engizisyon mezalimine maruz bırakan, ahkâmı diniyeden bahsedenler hakkında katillere, canilere verilen cezalar koyan, Kur'an dilini nazarlarda menetmeğe hazırlanan kimlerdi?

Siz eğer dine hürmetkâr bir adam iseniz bunlara cevap veririniz. Yoksa Halk Partisinin dine, İslâm dinine karşı reva gördüğü zulüm ve hakaretleri kabul etmiş olursunuz. Başlarının başı secdeye değip değmediğini bilmiyoruz. Siz bunlara cevap veriniz.

Dine karşı bu mezalimi yapanların dinsiz ve din düşmanı, İslâm dini düşmanı olduğunu göstermeğe kâfi değil mi? Size yâni sizin partinize bir şey derlerse işte bunları yaptığınızdan dolayı derler.

Siz bunlardan tövbekâr oldunuz mu? Dine karşı yapılan bütün bu zulüm ve hakaretleri niçin takbih etmiyorsunuz? Bütün Müslümanlar sizden cevap bekliyor.

Kasım Gülek her ne vakit Halk Partisinin dindarlığından bahsederse onu dinîvenler içinde kalbinde îmanı olan Müslümanlar bu sualleri ona soreceklerdir. Başka söze hacet yok.

Bir çeyrek asır din ve vicdanına dine karşı irtikâp ettiği müthiş gayzına uğrayan Halk Partisinin elebaşıları yıkılan kudret ve nüfuzlarını tekrar ele geçirmek için taraf taraf türlü türlü propagandalarla Müslüman halkı gaflete düşürmeğe çalışmaktadırlar.

Kasım Gülek'in sözlerini İnönü de Ordu'da tekrar etti:

— Bizi dinsizlikle itham ettiler. Soruyorum: Tanımadıkları, bilmedikleri yüz binlerce insana dinsizlik isnadetmek İslâmiyetin ahkâmına sığar mı?

Bu kadar fesad saçıcı bir tahrik olamaz. Adetleri mahdut bir şebekenin yaptığı tazyik ve zulümleri yüz binlerce halka teşmil ne demektir? Yaptıklarını inkâr edemiyorlar, biz yapmadık diyemiyorlar da işi fesad ve mugalataya döküyorlar. Tıpkı Masonların açıktan açığa "Ben mason değilim" diyemedikleri gibi Yüz binlerce halkı karıştırmanın ne münasebeti var? Böyle bir isnad ve iddiada bulunan var mı? İşte biz madde olarak din ve vicdan üzerinde, din ehli üzerinde yapılan baskı ve zulümlerin bir kısmından bahsettik. Bunlar yapıldı mı, yapılmadı mı? Bunlara cevap vermelidir. Bu mezalime elini bulaştırmamış adam açıkça diyebilir ki:

— Biz dinsiz değiliz. Dindarız. Din üzerinde, din müesseseleri ve din ehli üzerinde hiçbir baskı ve zulümde bulunmadık.

Bunu demiyorlar, diyemiyorlar da yüz binlerce halkı karıştırıyorlar, yahut bugünkü iktidar da basını secdeden mi kaldırmıyor? diyorlar. Bâtıl maksunaleyh olmaz. Bunlar da onların yolunu tutarsa o akibete uğrarlar.

Halk Partisinin din ve vicdan üzerinde, din müesseseleri ve din erbabı üzerinde yaptığı baskılar, zulümler o kadar dehşetlidir ki, komünist diyarından başka, dünyanın hiçbir yerinde bu mezalim yapılmamıştır. Ahkâmı Kur'aniyeden bahsedenlere canilere, katillere verilen cezaları koydular. 163 üncü madde ile İslâm dinini dört taraftan zındıklarla köstekliyeceklerdi, engizisyon devrini ihya ettiler, Allahuekber diyenleri zindanlara attılar. Biraz daha kudret ve nüfuz ellerinde kalsaydı memlekette ne din kalacaktı, ne iman.

Müslüman halk bu baskıları, bu zulümleri unutmasın. Dinsizlere düşenleri ikaz ve irşad etmek her müminin

www.ulkunet.com

İSLÂM ULEMASINI SARAN KORKUNÇ HASTALIK

"H A S E D"

Mehmet ORUÇ

Hased herhangi bir nimetin, erhangi bir şahısta bulunmasından ötürü eza duymak ve bu zâtın sevkiyle o şahsın o nimetten mahrumiyetini canı gönülden arzu etmektir.

Hased, hasidi o kadar korkunç bir mahlûk haline getirir ki şayet bu şahıs hasid olmayıp kıskanç olsaydı, kıskanmakta olduğu şeyi tedarik edip ona da vermek suretiyle zararından korunmak bizim için mümkün olabilirdi. Fakat hasid böyle değildir. Onu böyle bir teşebbüsle tatmin etmek suretiyle şerrinden masun kalmak imkân ve ihtimali yoktur. Çünkü o, ancak o şahsın malikiyyetiyle müteezzi olduğu nimetin o şahıstan zevaliyle ferahlanabilir. Siz istediğiniz kadar onun hasedini tahrik eden nimetten bularak ona veriniz o hasedine hedef olan şahsı hased ettiği nimetten mahrum görmedikçe hasidlikten soyunamaz.

Bu mahlûklar bilhassa hased ettikleri nimet mânevi olduğu zaman çok korkunçturlar.

Çünkü bunların hasedini tahrik eden nimet mânevi olduğundan ne hasidin mahsuddan onu alabilmesine, ne de mahsudun bu nimetten feragat ederek hasidin şerrinden korunabilmesine imkân ve ihtimal vardır. İşte böyle bir imkânsızlık içine düşen hasid ancak mahsudun vücudunun ortadan kalkmasiyle rahat ve huzura kavuşabilmek imkânına erebileceği için bütün düşünce ve faaliyetlerini bu gayesine erişebilmesini temine tevcih ve teksif eder. Bundan ötürüdür ki Cenabıhak hasidin şerrinden Allah'a sığınmamızı istemektedir.

İbadetler nasıl Allah'ın rahmetini celbeden birer vasıta ise sair kötü huylar bu meyanda hased de Allah'ın gazabını celbederek insanları mağdubin zümresine ilhak eyliyen çok kötü bir huydur.

Bir cemiyete, bir ümmete iki nevi hastalık ârız olur:

1 — Maddi,

2 — Mânevi.

Maddi hastalıklar içinde kolera, veba ne derece korkunç bir mevki işgal ediyorsa mânevi hastalıklar içinde de hased o derece korkunç bir mevki işgal eder. Çünkü bir milletin, bir ümmetin varlığı, ilmi ve uleması ile akimdir. İlmin ve ulemanın menbaı ise gençlik, genç istidatlardır. Bu genç istidatlar korundukça ve onlara şefkatle, muhabbetle kanat gerilip el uzatıldığı müddetçedir ki bu menba kurumaz.

Uleması hased bürümüş bir ümmette ise bu hali değil ancak bu halin tamamiyle aksini müşahede edebiliriz. Böyle bir memlekette yeni istidatları geliştirmek yeni âlimlerle ulema sınıfını takviye etmek, erkek kedilerin kaynaştığı bir binada kedi yavrusu büyütmek kadar güç bir keyfiyettir. Erkek kediler yavru kedileri boğmaktan ne derece zevk duyarlarsa hasid olan ulema da yeni istidatları boğmaktan o derece haz duyar.

Bunun içindir ki islâm diyarlarında asırlardır esen hased rüzgârları bizlere daima mânevi ölüm, maddi ve mânevi kısırlık getirmekte, islâm diyarları ekserisi bu korkunç hastalığa müptelâ uleması ile filizli sinesi çiğnenmiş buğday tarlaları gibi kısır bir hale gelmiş bulunmaktadır.

Şu hakikati itiraf etmeliyiz ki Müslümanların yüzü Müslümanların nefislerine karşı ayaklanmaları neticesi kazanılmış bir cihadın sabahında gülecektir.

Peygamberimizin Tebük gazvesinden dönerlerken söylediği sözü hiçbir mümin, hayatının hiçbir anında unutmamalıdır.

Hadis: "Biz küçük cihaddan büyük cihada, yâni nefisle mücadeleye dönüyoruz."

---

vazifesidir. Allah göstermesin, bu şebeke bir daha milletin başına geçerse artık din ve imandan bu memlekette eser kalmaz. Eğer müslümanlar kendi elleriyle dinlerini kökünden yıkmak isterlerse onları tekrar iktidara getirsin. Eğer maazallah bu diyarda dinin zevali mukadderse Allah Müslümanların basiretlerini bağlar, gaflet ve dalâlete düşerler; kulaklarını tıkar, hakkı işitmezler, gözlerini kör eder, hakikati görmezler; bu suretle ezanlar susar, canlar inler Allah.

"İza eradna en nühlike karyeten emerna mütrefîha fefeseku fîha fehakka aleyhe'l-kavlü fedemmernaha tedmîra."

Eşref Edib

SEN BÖYLE YAŞIYAMAZSIN

Gönüller çatlamış kuraklıktan;
İmana susamış bu diyar!
Çeşmeler kesilmiş damla damla...
Bu yıl da yine kıtlık var,
İmana susamış bu diyar!

Ağaçlar kurumuş, hazân lomuş,
Yeni fidanlarda renk sarı...
Bizim bahçelere böyle ne olmuş?
Bostanın yerine ısırgan dolmuş,
Duyan kalmamış feryadı...

Menbaa giden yollar ıssız,
Herkes koşmakta serap'a,
Müşteriden kırılır meyhane,
Diz çöken azalmış Mihrap'a..

Ağlayın ıslansın şu yerler;
Rahmet olunca verimlidir bu toprak
Böyle yaşanmaz, hava çok kurak;
Ağlayın ıslansın şu yerler!
Sonra bize ne der dedeler?

Eyvah! gözler de kurumuş artık,
Gönüller de taş kesilmiş!
Neye yarar ki bu dünyacık!

Kaynaklar karanlıkta geçilmiş,
Hedefler yanlış seçilmiş..
Böyle devam edecekse
Neye yarar ki bu dünyacık?

Sen böyle yaşıyamazsın Mehmet!
Bir kolayını bulacaksın elbet
Bulacaksın, bulacaksın inanıyorum
Fakat gecikme, lütfet!

M. Said ÇEKMEGİL

www.ulkunet.com

SERDENGEÇTİ'MİZE KOMÜ KÖPEK

O KARIMAN, İTSAN PİSKAN, R. HIYAR ve YARDAKÇILARINA İTHAF OLUNUR.

Serdengeçtimizin "14" sayısı, bilhassa bu sayımızdaki "Ocak Söndürenler, Ocak Yakamazlar!" yazımızda inkılâpçılık perdesi arkasında pusu kuran Kızıl rezil bolşevikleri çileden çıkardı. Hele bu ocakların, Türk milletinin iradesiyle yere serilen, C. H. P. kodamanlarının teşviki, tertibi, tahriki ile kurulduğunu tesbit ve teşhir etmemiz, C. H. P. kodamanlarını ve onların veletlerini çılgına döndürdü. Bu gün bu ocakların C. H. P. nin gençlik teşekkülleri olduğunu hükûmetin reisi Başbakan Menderes'ten, resmen öğrenmiş bulunuyoruz. "14." sayımızdaki mezkûr yazımız tertipçileri suç üstü yakalamış, umumî efkâra âmme vicdanına sarahat ve cesaretle takdim etmiştir.

Tertipçiler bizden, mecmuamızdan, bizim ve mecmuamızın şahsında tecelli eden mukaddes dâvamızdan intikam almak için, en müsait zemini üniversite gençliği arasında bulmuşlar, gençleri mecmuamız aleyhine tahrik etmişlerdir. Günlerce gençlerin arasında dolaşarak gece talebe yurtlarında yatarak, her türlü hile ve tertibi kullanarak talebeleri, aleyhimize kışkırtmışlardır. Makalemizdeki "Ateist" kelimesini almışlar: bakın demişler bu adam. Atatürke ve onun yolunda yürüyenlere hakaret ediyor. Bu akılsız, bu kültürsüz, bu sözde ileri fikirliler bilmiyorlar ki, "Ateizm" Allahsızlık, "Ateist" Allahsız demektir...

Aynı tertipçiler, gene mecmuamızdaki, fıkralarımızda geçen "Hamamist" tâbirini ele almışlar, gençlere: Bu adam size hamamcı, p...t diyor demişlerdir. Halbuki "Hamamist" tâbirinin sahibi var Klinc söylendiği de belli. Gençliğinin kısmı âzamını hamamda, askerliğini Cemal Paşa'nın çadırında geçiren, Moskova'da Komünist, Roma'da Faşist, Ankara'da Kemalist olan bu şahsiyetsiz şahsı Türkiye'de tanımıyan var mıdır?.. "Selânik dönmesi" tâbirini istedikleri gibi tefsir etmişler; bundan kasıt "Atatürk" demişler, böylece hassas kelimelerle gençlerin en hassas tellerine dokunarak, kendilerine yapılan hücumu gençliğe tevcih ederek bir kızılca kıyamet koparmışlardır. İstanbul'daki Milli Talebe Federasyonu toplantısına tam bir ekip halinde, tertipli, teşkilâtlı bir şekilde gitmişler, mezkûr toplantıyı demagoji, şantaj yağmuruna boğarak, masum Üniversite gençliğini ve bu güzel toplantıyı kendi gayelerine âlet etmişlerdir. Üniversite gençliğinin hak ve vazifelerini tâyin ve tesbit için yapılan bu toplantıların gayesi tamamen değiştirilmiş, Serdengeçti mecmuasından parçalar okunmuş, mukaddesatın, milliyetçiliğin Serdengeçtisi olan mecmuamız "Kıpkızıl bir paçavra" olarak takdim edilmiş, pazarlıklı, hazırlıklı tertipçiler tarafından "yuhalar" çekilmiştir. O kadar ki, herkes neye uğradığını bilememiş.. Toplantıya iştirak eden delegelerden bir çokları "Biz buraya bâzı mecmualara yuha çekmek için mi toplandık; yoksa dertlerimizi, ihtiyaçlarımızı görüşmek için mi?." demişlerdir.. Müdahale ve müdafaa etmek istiyenler susturulmuş, fikir boğulmuş, düşünce kovulmuş, toplantı yeri hergele meydanına dönmüştür..

Bu bayağıdan da bayağı oyunu, bu milletin mukaddesatını devire devire semiren İstanbul'un ceridelerini hele essiz, emsalsiz nâdir bir köpek, bunu inkilâpçı gençliğin bir zaferi gibi ilân etmiştir.

Vatansız vatainist mecmuamızın adını vererek yuhacıların bu rezaletini, bir fazilet gibi umumî efkâra takdim etti.

"Ulus" makalemizden parçalar naklederek sözde gençliğin ağzıyla hücuma geçti.. C. H. P. kodamanlarının bu gençlik kumpanyasının açtığı kampanya Ankara toplantılarında da devam etti. Tertipçiler burada da sıfırların yüz numaralarda yetiştirdiği, lisede helâ duvarlarına çekiç orak resmi yapan, yüksek okullara atlayınca inkilâpçı olan abdesthane böceklerini, hamam böceklerini ele geçirdiler. Yurtlarda beraber yattılar. Aralarından su geçmedi, (belki de geçmiştir). Yeni tahrikçiler, yeni kışkırtıcılar bulduler. Ankara toplantılarında da mecmuamızdan parçalar okundu. "Bizler Hamamist değiliz arkadaşlar!.. Atatürk yahudi dönmesi değil!.." deyû nâralar attılar. Yuhalar, yaşa, varol! sesleri birbirine karıştı.. Burada da toplantılar yuhalarla başladı, yuhalarla bitti.

Şimdi Serdengeçti okuyucularına bu oyunun baş aktörlerini takdim ediyoruz: Bir numaralı aktörümüz veya sahtekârımız O. Karımandır. Karıman gel buraya!.. Seni herkes tanısın. Soracaklarıma cevap ver

Duydum ki sen İstanbul'da Milli Talebe Federasyonunda bizim Serdengeçti'ye "İşte Türkiye'de Komünizmin öncüsü bir paçavra!" demişsin. Senin bu hezeyanına köpekler bile güler. Şu satırları kendimi ve mecmuamı müdafaa etmek için yazmıyorum. Zira beni ve dâvamı Türkiye'de bilmiyen yoktur. Yalnız seni bilmezler. Fakat biz seni iyi biliriz. Kemiklerine kadar, iliklerine kadar biliriz.. Bana komünist diyen Karıman; sen şu sözlerini ne çabuk unuttun?!.. "Eğer Komünizm Rusya'dan değil de Amerika gibi bir memleketten gelseydi, pek lâlâ kabul edebilirdik. İstikbal Komünizmindir. Yakın bir zamanda bütün Avrupa komünist olacaktır...." Bu sözler senin sözündür. Her zaman isbata hazırız. Ey maskeli Bolşevik!.. Şimdi beni dinle:

Ben, Serdengeçti Osman Yüksel, ta lise sıralarındanberi Moskof ve Komünist düşmanlığını bir meslek, adetâ bir sevkitabii haline getirmişimdir. Seni oynatan hangi eller olduğunu biliyorum. Ben, senin içten içe sevdiğin, bağlandığın, ebedî Türk düşmanı Moskofa karşı, henüz talebe iken bir üniversite kampında, binlerce genç arkadaşın huzurunda şöyle haykırmıştım:

Dedelerimden kalma intikam var kanımda
Geşmişini s..... Bulgarın Moskofun da
Bir domuz görmüş gibi ayaklanır hislerim
Alçakların sesini dinlerken mikrofonda.
Okadar gururlanma, o kadar mağrur olma,
Dün daha kölemizdin, mahvolmuştun Purut'da
Yalnız şunu isterim, yalnız şunu hatırla,
Yatmıştı Katerine Baltacı'nın koynunda...

Mezara heykele ait bütün bu velveleler
Bekan için mi hakikat? Meramm oysa heder
Evet, bütün beşerin hakkıdır beka emeli,
Fakat bu halkı ne taştan, ne lesten istemeli.
MEHMET AKİF

www.ulkunet.com

İST DİYEN, KIZIL, REZİL, ERE!...

Bugün şahsım ve mecmuam hakkında Rus radyosundan şunları dinliyorum :

"Irkçı - Turancı ve reaksiyoner (mürteci demek) fikirlerini yayan, reaksiyonerler tarafından hararetle karşılanan Serdengeçti dergisi tekrar çıkmıştır. Türkiye'de bu ve buna benzer mürteci yayın, hükûmet ve onu tutanlar tarafından desteklenmektedir. Bunu çıkaran adamı biz biliyoruz. Bu ve buna benzer faşistler, mürteciler; Fakültelerdeki devrimcileri, Atatürkçüleri (Pertev Boratav, Behice Boran v.s. gibi) zindana attırmışlardır. (Hasan Alinin kolonisi kastediliyor). Türkiye'de softa ve yobazların, Amerikan usulü ile iktidara getirdiği reaksiyoner D. P. kodamanları, bu türlü neşriyatı desteklemekte, Menderes ve hempaları bu genç mürtecileri, bağrına basmaktadır. © Adnan Menderes ki, inkilâpçılara "inkilâp softaları" demiştir."

Moskova radyosu seni ve senin gibileri "inkilâpçı", "Atatürkçü" diye methediyor, bizi değil... Bu senin Kızıl tarafın.. Gelelim rezil tarafına: Sen, sana tevdi edilen paraları, binleri, onbinleri ne yaptın ?.. Hesap ver!.. Veremezsin!. Netekim İstanbul toplantısında, Teknik Üniversiteden bir genç : "Arkadaşlar, bize verilen paraları Türke yaraşır bir şekilde sarfedelim!" deyince nasıl kudurduğunu biliyoruz. Yediğin paraların hesabını veremiyeceğini bildiğin için, hemen Serdengeçti'yi çıkarıp "İşte Attatürk düşmanı, Komünist öncüsü bir paçavra!.." nârasını ve yaygarasını basıp, Atatürkün ve Serdengeçtinin arkasına sığınarak hırsızlığını kapatmak istemişsin. Ortalığı şantaj ve deamgojiye boğmuşsun! Ey namussuz, şerefsiz, ismetçi ismetsiz iffetsiz rezil!.. bu oyunda muvaffak da olmuşsun.. Etrafındaki kalabalığa şöyle demişsin: "Biz bu işin orosbusu olduk: siz bizimle boy ölçüşemezsiniz." Kendi kendine verdiğin bu ismi tebrik ve tasdik ederiz bay Karıman!.. Sen hesap vermemişsin amma, biz bu paraları nerede yediğini biliyoruz : Doğu Akdeniz seyahatlerinde, kancıklarla beraber, mehtapların altında, dalgaların üstünde, bu paralarla beraber ne herzeler yediğinizi biliyoruz.. Sonra Bursa'da, bizzat sen, erkeklerle kızları bir arada yatmıya mecbur eden, bir toplantıda namuslu ve şerefli bir gencin bu hâdiseyi anlatarak : "Sen bir pezevenksin" hitabına karşı, inkilâpçılık icabı tolerans göstererek "Evet ben alenen ve resmen pezevengim" diyen Kahrâman; sen yalnız o işi Bursa'da değil, bütün Akdeniz sahillerinde yaptın. Onun için sen yalnız alenen ve resmen değil. beynel Akdeniz beynelmilel bir pezevenksin...

Niçin daima telebe kalıyorsun? Niçin Fakülteyi bir türlü bitirmiyorsun? Zekâna diyecek yok!. Bitirirsen, sana bütün menfaat kapıları kapanacak, sen bir hiç olacaksın ?! Denizden çıkmış balığa döneceksin! O zaman nerde tahsisatlar, nerde Akdeniz âlemleri, nerde gençlik adına beyanatlar ?!... Ebedî talebe.. ebdî menfaat, ebedî şef!.. Yaşa.. varol!... İşte senin ve senin gibilerin parolası!.

Ey içi kıpkızıl bolşevik dışı Kemalist!.. Artık elimizdesin ve kurtulamazsın!. Bir daha Atatürk'ü ve inkilâpları kendine kalkan yaparak gençleri ayartamazsın.. Maskeler aşağı, maskeler aşağı... ey aşağılık!..

Artık işin bitti.. gidebilirsin.. Cehenneme kadar yolun var...

★

Gel imdi kantin hırsızı. Göster inkilâpçı boyunu.. Okuyuculara seni takdim edelim. Gerçi seni üniversite muhitinde tanımıyan yoktur.. Kantinin 11.000 lirasını yediğini herkes biliyor. DAvamız ve mecmuamız hakkında en ağır ithamları yapanlardan biri de bu zattır... Evet bu zat, bu kadar parayı yemiştir. Bunun üzerine bir toplantı yapılmış mumaileyhin namusu reye konulmuş, bir ekseriyetle demokrasinin sayesinde namuslu kalabilmiştir. Ancak hırsızlıkta failiyet gösteren suç ortaklarının güven oyuna dayanarak şerefi, namusu bir reye dayanan bu rezil hakkında daha fazla konuşmıyacağım...

Bunlar aynı zamanda İtalya'da gençlik teşekkülleri hesabına binlerce lirayı dolandırıp Türk gençliğinin şerefini yabancı memleketlerde yerin dibine geçirenlerin yakın dostlarıdır..

Bu ve buna benzer bir avuç rezil, toplantıda ve toplantı haricinde, milliyetçi gençlere "Serdengeçti'yi okuyor musunuz?. (Devrim Ocakları) hakkındaki yazıyı tasvip ediyor musnuz?!.." diye hücum etmişler, inkilâpçılığın ve ileri fikirliliğin bütün icaplarını yerine getirmişlerdir.

Sırası gelmişken, bu azgın sahtekâr inkilâpçılara karşı celâdet ve cesarete karşı koyan, imanlı gençlerimizden Hasan Fehmi Boztepe ve Zafer Alpsu'yu takdir ve hayranlıkla karşılar, kendilerini tebrik ederiz...

Aynı yaygara ve gürültüler Ankara toplantılarında da devam etti. Gene mecmuamıza ve şahsımıza karşı ithamlar yapıldı. İftiralar edildi.. Bunu mukaddesatçı gençlik nefretle karşıladı.

Halkevinde konuşan Fellah!. bacaksız! Abdesthane böceği... Senin de kim olduğunu öğrendik. Sen Adana lisesinde o yüznumaralarda gelişen piç, sen solda sıfır, sen bir hiç.. Sen hamam böceği.... sen de toplantılarda bir arslan kesilmişsin.

Okuyucularımıza şimdi Adi Hasan Piskanı takdim ediyoruz. Türkiye'de gizli çeka teşkilâtına mensup olan bu oğlanı iyi tanıyoruz. Bu gayri Türk, gayri samimi kiralık politikacı İstanbul'daki toplantıda Arkadaşlar!" diye bir nâra atmış. "İcabında biz kanunu da dinlemiyerek bu mürtecilerin kafasını ezeceğiz!..." buyurmuş.. Kendilerine Atatürkçü diyen bu izansızlar, idraksızlar, anlamıyorlar ki çiğniyecekleri nizam, kanunlar Atalarının kanunudur. Gene bu toplantıda : "Kimseye komünist damgası vurmıyalım." diye karar alınıyor. Hemen arkasından Serdengeçti'ye Komünist damgasını yapıştırıyorlar.

Bize ve mecmuamıza "Komünist" diyen bu kızıl, rezil bolşevik kuklalarıyla yakında mahkemede görüşeceğiz. Bütün deliller elimizde. Göstereceğiz onlara...

Serdengeçti Osman Yüksel

Bu yazının muhatabı üniversiteli kardeşlerimiz değildir. Kim böyle ise, sözlerimizden onlar alınsın.. Bu iş böyle bilinsin.

SERDENGEÇTİ

İLER DERNEĞİNE ÜYE OL!..

www.ulkunet.com

TUNUSUN İSTİKLÂLİ

FRANSIZ CANAVARLIĞI

Hürriyetin beşiği Fransa... Medeniyetin eşiği Fransa... İstiklâlin âşığı Fransa... Hukukubeşer beyannamesini neşredenlerin vatanı.... Sana hitap ediyorum: Ben Anadolu'nun haksever, hürriyetsever çocuğu.... Bir Türk olarak, Müslüman olarak, nihayet bir insan olarak sana hitap ediyorum:

Sen hürriyeti, sen istiklâli yalnız kendin için mi istiyorsun? "Kendin için istediğini, başkaları için de istemedikçe gerçek müslüman olamazsın" diyen, hürriyetçi müsavatçı bir dinin sâliklerine ne hakla saldırıyorsun? Senin Tunus'ta, Fas'ta, Cezayir'de, Çin'de, Maçin'de ne işin var? Yirminci asır, hürriyet asrı... Böyle bir asırda Fransa gibi bir millet diğer bir millete musallat oluyor. Her şeyine hükmediyor. Vicdanlarına, kanunlarına, ibadetlerine varıncaya kadar, her şeyine... Her şeylerine... Düşünün bir kere... Müslümanları camilere bırakmıyor, vicdan hürriyeti, ibadet hürriyeti dünyanın en medeni bir yerinde, en medeni millet tarafından gasbediliyor. Tanrısına secde eden başlar kesiliyor. Birleşmiş Milletler nerdesin? Birleşmiş Milletler Beyannamesine imza atan devletler nerdesiniz?

Müslüman Türkiye sen nerdesin? Daha düne kadar bayraklarının dalgalandığı bu topraklarda, senin gibi yaşıyan, senin gibi inanan din kardeşlerine yapılan mezalimi görmüyor musun?

Feryat etmek bizden. Harekete geçmek milletten. Milleti temsil eden Meclisten. Onun icra kuvveti olan Hükümetten... Hükümetimizin Tunus işini ele almasını, Tunus'un istiklâl hareketini desteklemesini istiyoruz.

Serdengeçti

Şimdi İslâm dâvasına başvercesine inanmış kıymetli arkadaşlarımızdan Hızaloğlu Mustafa Zihni'nin bu hususta bir yazısını okuyucularımıza takdim ediyoruz :

Bilindiği gibi Tunus'un asil, müslüman halkı istiklâl ve hürriyeti için şahlanmış; gayri müsait şartlar, büyük mahrumiyetler içinde bulunmasına rağmen yekpare bir kitle halinde zulme karşı kahramanca mücadele etmektedir. Yirminci asır medeniyet dünyasının gözü önünde cereyan etmekte olan Tunus hâdiseleri gün geçtikçe ehemmiyet kesbediyor. Fransız hükûmeti ise Tunus'u

HIZALOĞLU MUSTAFA ZİHNİ

bir sömürge olarak elinde tutmak, müslüman ve masum halkını zulmüne ram edip ilânihaye istismar etmek sevdasındadır. Bu yolda elinden gelen her türlü vasıtaya başvurmaktan çekinmemektedir. Bütün hür dünyanın, asrımızın cihanşümul vebası halindeki kızıl emperyalizme karşı birleştiği bir zamanda Fransız hükûmetinin meydana çıkan hak tanımaz haris çehresi her tarafta nefret uyandırmaktadır. Fransa gibi medenî ve hürriyetsever bir ülkede, Tunus'un istiklâlini silâhla, siyasetle boğmak şeklinde tezahür eden kapkara bir emperyalizm zihniyetinin hortlamış olması, üzerinde dikkatle durulmıya değer bir hâdisedir. Komünizm tehlikesine karşı birleşen hür milletler Fransa'nın hatırı için bir avuç Tunuslu müslüman halkın her türlü hakkının bu şekilde hayasızca çiğnenmesine asla göz yumamazlar. Aksi halde birleşmiş milletler anayasası ve insan hakları beyannamesiyle fertlere, milletlere tanınmak istenen istiklâl ve hürriyet hakları inkâr edilmiş olur ki, bu yol kızıl emperyalizmin ekmeğine yağ sürmekten başka hiç bir netice veremez.

Fransızlar, vatanlarını istilâ edip Paris'te zafer taklarının altından geçen, zafer resmigeçitleri tertipleyen Nazi ordularına karşı kullanmasını beceremedikleri silâhlarını bugün masum Tunus halkının bağrına dayamışlardır. Kendilerini Tunus'a nazaran daha kuvvetli hissettikleri belli. Fakat zulmün ve adil olmayan bir kuvvetin değil, hakkın galip geleceği muhakkaktır." Hikmetsiz kuvvet, kuvvetsiz hikmeti ezerken hakikat mahzundur" Adaletin terk edildiği her yerde inkiraz ve çökme hızlanır.

Yanıbaşında kaz adımlariyle yürüyen bir millete (İspanya) tahammül edemediklerini haykıran Fransız gazeteleri İspanyanın makul siyasetinden ders almalıdırlar. Onların, elli kilometre ötelerinde vatanları için, millî şerefleri uğrunda pazarlıksız çarpışan, Londra'nın bomba yağmurları altında harab olmasına katlanan Britanyalılardan da çok şeyler öğrenmeye ihtiyaçları vardır.

Asırlarca vatan ve istiklâl uğrunda nesiller feda etmiş, destanlar yaratmış olan müslüman Türk milleti, Tunuslu din kardeşlerinin hürriyet mücadelesini büyük bir alâka ile takip ediyor ve hararetle selâmlıyor. Bize ebedî hatıralarla bağlı bulunan Tunusluların yükseltmekte oldukları hilâli bizim gibi diğer müslüman milletler de sevinçle karşılamaktadır.

Bugün, Fransız emperyalizminin gaddar mümessili general Garbay zulmün kara bayrağı halinde Tunustadır. Fakat o ve temsil ettiği kara zihniyet, Tunus'un istiklâlini boğamıyacak, yükselen hilâli asla durduramıyacaktır. Tunus kurtulmalıdır. Tunus kurtulacaktır.

Vatan, istiklâl ve hürriyet uğrunda savaşan Tunuslular!. Müslüman kardeşlerimiz!. Gazanızın ve yerden göğe kadar haklı davanızın kudsiyetini, büyüklüğünü bütün kalbimiz ve maşeri şuurumuzla anlıyor, takdir ediyoruz. Gönlümüz sizinledir. Ne yazık ki zamanın şartları bizleri uzaklarda bırakıyor.

Üç asırdır çılgın bir sefahatle korkunç bir sefâletin kucaklaştığı ve sinesinde yüzelli bin fahişeyi beslemekle şöhret kazanmış Paris!! Sen evlâdını, kocasını, nihayet kendi canını mukaddesatı ve vatanı için feda eden Tunuslu kahraman mü'min anayı büyük bir manevî zillet içinde seyredebiliyorsun. Jandark'ı da unutmuş olduğuna eminim.

İkinci cihan harbinin arifesinde Alman tayyarelerini Bordo plâjlarında seyreden Napoleon Bonapart'ın "sevgili Fransası", hürriyetin çiçek açtığı, beşer hukukunun imzalandığı medenî ülke Tunus'un istiklâlini tanımak istemiyor. Her türlü zulme başvurmaktan çekinmiyor. Bütün bunlara rağmen istiklâlini kurtarmak üzere kıyam eden müslüman Tunus en tabiî hakkı olan hürriyetine kavuşacaktır. Tunus kurtulacaktır.

Müslüman milletler ve Asya devletleri bloku Tunus dâvasını yeniden Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyine getirmek için çalışıyorlar. Diğer taraftan Tunuslular haklı dâvalarından asla vazgeçmiyeceklerini fiilen ispat etmişler, mücadelelerine topyekûn devam ediyorlar. Güvenlik konseyine Nisan ayında riyaset eden Pakistan delegesi Ahmet Buharî Beğe karşı Fransız mümessili Henry Poppemot'un gülünç hücumları hür dünya umumî efkârında, bilhassa islâm âleminde nefret uyandırmış,

www.ulkunet.com

Türkistan'lıların Birleşme Dâvaları

— Pr. Dr. Zeki Velidi Togan —

Bugün Rusya dışındaki Türkistanlılar arasında kendilerini Türkden başka bir millet telâkki eden bir kalem sahibi kalmamıştır. Yalnız her hangi bir muhtemel hadise karşısında bir merkez etrafında toplanma lüzumu hakkında Pakistan'da, Keşmir'de, Amerika'da, Türkiye, Mekke, İran ve Avrupa'da yaşıyan Türkistanlılar arasında devamlı mektuplaşmalar olduğu halde böyle bir merkez etrafında bir türlü birleşememektedirler (x).

1917 - 1918 senelerinde Taşkent'te "Uluğ Türkistan" ismiyle intişar eden yevmî gazete bu ismi Rusya mahkûmu olan Türkistan'ın umumî ismi ve Çin idaresindeki "Doğu (yahut Kiçi) Türkistan" ın karşılığı olarak kullanmıştı. Ben de o günden beri eserlerimde Rus idaresindeki Türkistan için bu ismi kullandım, çünkü Rus devrinde "Türkistan" kelimesinin ifade ettiği mâna "vali-i umumiliğin" hudutları ile bağlı kalıyordu ve o da daima değişiyordu. Doğu Türkistanda iki sene önce Ruslar tarafından dağıtılan millî hükümetin âzaları bir birlik yaşatmaktadırlar. Ulu Türkistanda ise böyle bir umumî hükûmet son Rus inkilâbı devrinde teşekkül etmemiş olduğundan müşterek bir hükûmetin bakiyesi de yoktur. Ulu Türkistan Türklerinden vaktiyle Enver Paşanın da iştirak ettiği millî Basmaçı kıyamlarını yaşatanlardan Afganistan, Türkiye ve Pakistan'da bulunanlar, yani Türkistan'ın istiklâli yolunda silâhla mücadele etmiş olanlar, hep eski hatıra etrafında birleştikleri, kimse kimseyi kabilesine göre adlandırmadığı halde, bu mücadelelere katılmıyan ve Sovyet Rusya'dan kalkıp gelmiş, yahut Almanya'da Hitler hükûmetinin millî meselelerdeki yanlış siyaseti yüzünden araları açılmış olan zümreler arasında kabile farkları kendisini fazla hissettirmekte ve birlik husulüne mani olmaktadır.

Almanya'daki Türkistanlılar bugün birisi "Millî Türkistan" ismiyle özbekçe, diğeri "Türkeli" ismiyle kazakça, özbekçe, tacikçe ve türkmence dillerle dergiler neşrederek her ikisi "Türkistanı Kurtarıcılar Komitesi" ismiyle komiteler kurarak ayrı ayrı çalışmaktadırlar. Aralarında didişmeler de oluyor. Bu tatsız didişmeler, ingilizce ve rusça yayınlariyle Türkistan dâvası ile ilgilenen memleketlerin mensupları tarafından da okunduğundan bu mânasız çekişmeler Türkistanlılar hakkında birleşemiyen iptidaî insanlar intibaını vermektedir. Zamanla bu işler yola girecekse de bu zamanın mütemadiyen geçmesi herkesi ümitsizliğe düşürmektedir.

Bu anlaşmazlıkların temelini teşkil eden ihtilâflar, daha 1917 de beliren kabileler arası rehberlik rolü meselesine ait çekişmelere çıkmaktadır ki, benim "Türkistan (Türkeli) tarihi" kitabımda (Sa. 66, 377, 610 - 11) mufassalan anlatılmıştır. Bugün tek bir "Büyük Türkistan" olarak birleşmek istiyen Doğu Türkleri arasında bir taraftan Özbekler, diğer taraftan Kazan Türkleri (Tatarlar) arasında Türkistanın Kazak Kırgızlar kısmını kendi "nüfuz mıntakaları" şeklinde ikiye ayır mak isteği vardır. Kazak - Kırgız, Türkmen ve Başkurtlar daha 1917 deki kongrelerde Türkistanda hiç bir uruğun diğeri üzerinde faikiyeti esasını kabul etmeyip her hususta eşit kavimlerin, yahut yaşadıkları ülkelerin federasyonu fikri kabul edilmişti.

Başkurtlar Kazakların büyükleri ile anlaşarak mezkûr 1917 yılı Temmuzunda Orenburg'da taşbasma olarak "Müslüman - Türk Cumhuriyetleri Birliği" nin haritasını neşretmişlerdi, ki hâlâ kütüphanemde mevcuttur, ve bunun 1918 senesinde neşredileninin sureti benim "Türkili tarihi" kitabımın s. 371, s. sinde basılmıştır. Doğu Türkleri arasında "Türkistan" ve "Türkistanlı" ismini inhisar altına almak istiyen bir kısım Özbeklerin, Kazakistanın ancak yarısını Türkistan olarak gösteren haritalarından biri Abdullah Recep Baysun'un "Türkistan Millî Hareketleri" kitabının sonuna; Kazanlıların Başkurdüstan'dan başka Kaza-

(x) Türkistan'ın muhaceretteki münevver ve mefkûreci ileri gelenleri tarafından İstanbul'da ulu Türkistan'ı bir kül olarak ele alan ve Türkistanlıları harsta, işte ve emelde birleştirmek, yardımlaşmak, neşriyat yapmak gibi asil gayelerle "Türkistan Kültür Derneği" adıyla bir teşkilât vücuda getirilmiştir. Türkler için hali hazırda kültür merkezi olan müstakil Türkiye'de böyle bir derneğin kurulmuş olması büyük bir boşluğu doldurmuştur. Muvaffakiyetler dileriz.

gittikçe artan bir tepkiye sebep olmuştur.

Temenni olunur ki, Fransız hükûmeti bu hatalı yoldan dönsün ve kendisini kemiren kurttan yakasını biran evvel kurtarsın. Aksi halde onu esir kralıyla birlikte kurtaracak ikinci bir Kanuni Sultan Süleyman bulamıyacağı gibi hür dünyanın ve dost hürriyetsever Amerika'nın da müzaheret ve yardımını kaybedecektir.

www.ulkunet.com

kistan'ın batı kısımlarını dahi "İdil - Ural" tesmiye ettikleri ülke plânlarını idhal ederek tertip ettikleri haritaları da Ayaz İshakî'nin rusça ve fransızca olarak Berlin'de neşrettiği "İdil - Ural" kitabına eklenmiştir. Her iki plân, ahalisi 8 milyon olan Kazak - Kırgızların ülkesini ikiye taksim etmek tasavvurunu belirttiğinden ve bu husus açıkça yazıldığından Kazaklar arasında büyük infialle karşılanmıştır. Başkurtların ve Kazakların 1917 de muhtar ülkeler şeklinde teşkilâtlanmalarını ve ordu kurmalarını Kazanlılardan Ayaz İshakî zümresi Tatarların komşu akraba kavimler üzerinde rehberlik rolünü inkâr etmek, hattâ onların haklarına tecavüz gibi telâkki ettiklerinden Kazak ve Başkurt önderlerine karşı kinleri derin olmuştur. Bu zümrenin mutaassıplarından bazıları bana 30 senedir el vermiyor. Bu mutaassıpların bu nevi mânasız boykotları muhtelif devletlerin siyasetlerine dahi karıştırıldığını "17 Kumaltı şehri" adlı eserimde yazmışımdır. Bu kin türlü kisveye bürünerek ilim sahasında da kendisini maalesef gösteriyor. Sovyet Rusya'dan gelmiş Özbekler arasında bu yolda taassup Mustafa Çokayoğlu'nun vefatından sonra yayılmıştır. Kendisi Kazaklardan olan Mustafa Çokay yaşamış olsaydı Rus - Alman harbi sırasında Türkistanlılar pek güzel bir birlik arzedeceklerdi. Fakat Rusya mahkûmu Müslümanların iç vaziyetlerini lâyıkiyle anlıyamıyan Almanlar esir düşen Türk urugları mensupları arasından Özbeklerle Kazanlıları rehberlik mevkiine çıkarmak, yani kabileler arasından bu ikisini bilhassa tercih etmek gibi hatalı bir siyaset takib ettiler. Araya rekabet girdi. Özbek rehberliğine razı olmıyan Kazaklar; yahut Tatarların herberliğini istemiyen Başkurtlar ötekiler tarafından Bolşevik gösterilerek Hitler hükûmetinin takibatına maruz bırakıldılar. Bu ise bilhassa Kazaklarla Özbekler arasında derin münaferet başlamasına sebep oldu. Almanların Stalingrad savaşları sırasında Özbeklerin rehberi olan Veli Kayyum'a kızarak Ruslara dönen bir Kazak subayından Ruslar geniş mikyasta istifade ettiler; onun söyledikleri şairlerin elinde propaganda aleti haline getirildi. Büyük Kazak halk şairi Cambul'un Ruslar lehine ve Almanlar aleyhine söylediği şiirler işte bu şekilde Almanya'dan dönüp gelen zevattan alınmıştır.

Bugün Münih'te Kazak - Kırgız, Özbek ve Türkmen şivelerinde "Türkeli" mecmuasını çıkaran Kazak mühendis Haris Kanatbay'a karşı "Millî Türkistan" mecmuasını çıkaran Veli Kayyum'un ötekisini beyaz Rus göstererek neşriyatta bulunmaktadır ki, hep eski hesapların devamıdır. "Türkeli", "Türk milleti", "Türkili" de "Türkistan" mânasında kullanılmaktadır. "Türkili" isminde gazeteler daha 1917 de Taşkent ve Hokandde çıktı. Ben de daha o zaman "Türkili" kelimesini "Türkistan" karşılığı olarak kullanmak taraftarı idim. İngiliz memleketi için lâtince "Ingiltere" ve ingilizce olarak "England" denildiği gibi Türkistan için de biri farsca "Türkistan", diğeri türkçe "Türkili" tâbirleri kullanılabilir. Münih'te mecmua çıkaranlar "Türkeli" kelimesini kendilerine mecmua ve teşkilât ismi olarak almışlardır. Onlar "Türkili" tâbirini "Türkistan" tâbirine nisbeten "Büyük Türkistan" mânasını ifade etmek için daha elverişli saymaktadırlar.

Muhacerette bulunan Türkistanlı zümreler kendilerine, varlıklarını göstermek için kim yardım ederse ona koşarlar. Veli Kayyum ile bir kısmı Azerbaycanlı ve Dağistanlılar daha önce Almanya'daki İngiliz işgal kuvvetlerine yanaşarak onlardan yardım aldılar. Haris Kanatbay ve arkadaşları ise Amerikalılar ile temasta bulundular. Amerika'da bir kısım siyasiler Rusya meselesini yalnız Rus mahkûmu milletlerin işi olarak almanın hatalı olacağı, beyaz Rusların makul olanlarını ele alarak Rus mahkûmu milletlerin haklarını onlara tanıttırıldığı takdirde Sovyetlere karşı Beyaz Rus ve gayrirus milletler arasında bir cephe birliği husule getirilebileceği fikrini ötedenberi ileri sürerler. Almanların bu hususu ihmal etmek yüzünden bütün Rusları Bolşeviklerin kucağına atmış olduklarını söyliyerek gayrirus milletlerin mümessilleri arasında da propagandada bulundular ve bu iş için bir komite kurmuşlardır. Bu komitenin başında bugün Amerikanın sabık Moskova elçisi Kirkpatrik bulunmaktadır. Mamafih bu komitenin yardımiyle neşriyatta bulunan mühendis Kanatbay, Kerenski ve Melgunov gibi "yekpare Rusya" fikrini güdenlerle cephe birliği olamıyacağını Amerikalılara bildirmiştir. Kanatbay'ın mecmuası halis türkçü, Rus düşmanıdır. "Türkeli" dergisinin geçen Eylûl ayında çıkan ilk sayısının baş makalesi Rus Milleti ile anlaşmanın imkânsızlığını ifade ederek "ya o ya biz" başlığını taşımaktadır. Bu makalede şöyle deniliyor :

"Biz bütün tarihimiz boyunca, ikbalimiz değişik olmakla beraber kendi mevcudiyetimizi diğer millelter gibi muhafaza edebildik; yalnız bir düşman bize belâ ve âfet kadehini dibine kadar içirebildi. Bu düşman askerlik, şövalyelik, haysiyet ve şerefinden mahrumdu. O yalnız topraklarımızın altınlarını, servetimizi gasbetmekle iktifa etmedi, ka-

www.ulkunet.com

umızı da istedi. O elinde votka-
n olan sarhoş mujige has ta-
arla bu kanı alabildiğine dök-
ü. O cihanda hâkim olmak
melini taşıdığından bunda en-
el olacağımızı düşünerek bizi
sistematik bir surette imha et-
i. O bizim tarihte elde ettiği-
miz muvaffakiyetlerimizi kirlet
ti, mukaddesatımızı tahkir etti.
Mazimizin mesnedi ve istikbalimizin rehini olan ülkelerimizi, yerlerimizi elimizden aldı. O şimdi kendi hakimiyetini kolaylaştırmak için bizi altı cumhuriyete taksim etti. O, aramıza yabancı unsurları sokarak bizi birbirimizden ayırmak ve uzaklaştırmak hususunu temin etmek istemektedir. Bu düşman alelâde bir düşman değildir. O yalancı ve vicdansızdır. O belki bir fevkalbeşerdir, fakat insan değil ve bizden her halde değildir. O kendi maceraperestliğinde o kadar ileri gitmiştir ki, artık bize çekilecek yer kalmamıştır. Bu dünyada ya o yahut biz olacağız. O yalnız milletler için bir tehlike değil, bilâkis felâketin ta kendisidir ve istediğinden dönmiyen bir belâdır. O nereye elini uzattıysa her şeyden evvel milletlerin kalbine saldırdı ve onların hayat damarlarından kanlarını çekti."

Ayni mecmuanın 2 - 3 sayılarında Burma isminde birisinin özbekçe olarak yazdığı makalesinde şu cümleler okunmaktadır :

"Biz Bolşevizme karşı mücadelede tek bir merkez etrafında toplanmak istiyoruz, fakat o merkez artık Rusya değildir, yarın bütün emperyalistlere karşı harpte birleşecek olan Milletler Muttahidesi etrafında birleşeceğiz. Biz Kerenski ve Melgunov'ların Rus mahkûmu milletlere istiklâl yolunu "müessesan meclisleri" ile kapatmak istemeleri karşısında bu davanın ancak o milletlerin kendilerine ait bir iş olduğunu ilân ettik. Rusya çerçevesi içine sıkıştırılmış milletler arasında bir hastalık varsa o da Rusyacı Rusların manyaklık ve hayalperestlikleridir. "Rusya" ismi artık ancak bir sıra milletlerin mahpus bulundukları milletler hapishanesinin ismidir, o isim etrafında artık kimse toplanamaz."

Bununla Burma, Bolşevizme karşı birbirinin haklarını müsavat esasında kabul eden milletler arasında cephe birliği olabildiği halde "Rusya milletlerinin kurtuluşu" şiarı altında toplanmanın imkânsızlığını anlatarak beyaz Ruslara şiddetle cevap vermiştir.

Rusya mahkûmu Türklerden kendi istiklâllerini kabul eden bazı liberal düşünceli Rus muhacirleri ile -Amerika Komitesine uyarak- Kızıllara karşı işbirliği yapmayı kabul edenler olsa dahi Beyaz Rusya Birliğine girmeğe taraftar olan hiçbir namuslu muhacir bulunmaz ve bu mesele milliyetçiler arasında bir ihtilâf âmili olamaz.

Bir takım didişmeler "Amerikanın Sesi" radyosu etrafında da olmaktadır. Özbeklerden bir zümre "Türkistan" ismini ancak Özbeklerin inhisarına alarak "Türkistanca" diyerek özbekçe konuşulmasını; Tatarlar da ancak "tatarca" ve "türkistanca" (yani özbekçe) söylenmesini istiyerek bu işi tamamiyle kendi inhisarları altında bulundurmak istemektedirler. "Türkeli" zümresi ise hiç bir kavmin diğerine kendi şivesini zorla kabul ettirmek ve bir kavim diğerinin rızasından başka, başka kavimler namına söz söylemek hakkına mâlik olmadığını, şivelerin müsavatı esas tutulmasını ve bu şivelerin hepsi toptan "Türkistan dili" telâkki olunması gerektiğini ileri sürmüşlerdir. Sovyetler Türkistan şivelerini sunî farklarla "Cermen" kavimlerinden Alman ve İsveç, yahut "Lâtin" kavimlerinden Fransız ve İtalyan dilleri şekline sokmak isteyip özbekçeyi de, bilhassa Rus hurufatı kullanmak mecburiyetinden sonra sunî surette ayırmış ve onu Tacik diline yakın bir şekle sokmuş olduklarından bugün her kavime kendi şivesinde hitab etmekten başka çare kalmamıştır. Amerikalıların şark ahvalini bilenleri Türkistanlılar arasında bir birlik husule gelmesini candan arzu ederler; fakat radyonun halka anlayışlı olmasını da temin etmek isterler. Ve bu yüzden özbekçe ve tatarcanın yanında kazakça ve türkmence söyletmektedirler. Kazak - Kırgızlar Türk kavimleri arasında tek bir rehberin arkasında gitmekten hoşlandıklarından Türkiye Türklerine çok benzerler, bu cihetten kendi mümessillerine karşı yapılan isnadlar bütün muhaceretteki Kazak - Kırgızları tek bir adam gibi rencide eder. 8 milyon Kazak - Kırgızın dışarıdaki evlâdı tertemiz Türk olup, Türklüğe inançları diğer Türklerinkinden asla eksik değildir.

Türkistanlılar bugün başlıca dört teşkilât etrafında toplanmaktadırlar :

1 — Doğu Türkistanlıların kendine has teşkilâtları vardır, memleketlerinin kurtuluşu yolunda Formoza - Millî Çin hükûmeti ile işbirliği yaparlar. Ulu - Türkistanda ise 2 — biri Özbeklerin birliğini teşkil eden eVli Kayyum gurupu; 3 — diğeri Kazakların ve Türkmenlerin birleşmesini temsil etmekle beraber Özbeklerden de bir kısmı kendileri ile beraber bulunan Türkeli, Kanatbay grupu; 4 — nihayet Pakistan'da ve Afganistan'da ve bazı diğer İslâm memleketlerinde yaşıyan eski Basmaçı - Mücahidleri gurupu. Bunlardan birincisi ve bu dördüncüsü bu ayrılıklara son vermek için çalışırlar. Fakat Özbekler zümresi Ka-

www.ulkunet.com

natbay zümresi içinde çalışan Özbekleri kendilerine çekmek, Türkeli'yi halis Kazak Kırgız teşkilâtı şekline sokmak istediklerinden bu ihtilâf eninde sonunda tam bir kabile farkına dayanabilir. Kazaklar ise bir taraftan Türkmenlerle, diğer taraftan Başkurtlarla birleşseler 10 milyon kadar nüfus teşkil edecekleri gibi, satıh mesahası itibariyle de Özbekistan'la Tacikistan'ın 550.000 km.² sien karşı 3.435.000 (hattâ Başkurtlarla 3.600.000) km² teşkil eder; Altay'lardan Pamir hududuna, Volga'dan Batı Moğolistan sınırlarına kadar yayılır. İş kabileciliğe kalınca Doğu Türkistan'da Uygurlarla birlik olan Sinkiyang Kazakları da kendi etnik çerçevelerine çekile bilirler. Zaten Sovyetlerin istediği de Ortaasya Türklerinin nihaî olarak uruglara bölünüp birbirine düşman olmalarıdır.

Rusyanın bu istikametteki amansız siyasetini pek iyi bilen Türkistan Türkleri daha 10 - 22 Eylûl 1922 de Taşkent'te Kazaklardan Tınışbayoğlu, Dostmuhammed oğulları, Özbeklerden Münevver Karı ve Talib Can gibilerin iştirakiyle toplanan yedinci gizli Umumî Türkistan Kongresinde Türkistanın bundan böyle "Türkistan", "Alaşorda", "Buhara", "Hiyve" ve "Zakopsi" ye ayrılmayıp tek bir "Ulu Türkistan" olacağı, ve müstakbelen idarî taksimatta kabilelere değil, kavmiyeti de itibar nazarına alan ve iktisadî esaslara dayanan coğrafi mıntakalara bölünen bir federasyon olacağı tarihi millî bir karar olarak kabul olunmuştu. Bunda, Ulu - Türkistan'ın Sırderya nehrinin cenubî kısımlarına "Cenubî Türkistan"; bu nehrin ve Horezmin şimalinde vaki Alaşorda (Kazakistan) memleketinin "Ulutav" (Uludağ) ın şarkındaki "Doğu Alaşorda" denilen yarısına "Orta Türkistan"; bu dağın garbinde Volgaya kadar uzanan "Batı Alaşorda" kısmına "Batı Türkistan" denileceği, yani Ulu Türkistan'ın üç büyük vilâyetler birliğine bölüneceği; Orta Türkistanın merkezi Almatı yahut Semipalat, Batı Türkistanın merkezi de Orenburg olacağı; Altay vilâyetine "Şimali Türkistan" denileceği, cenubî Ural (Küçük Başkurdistan) ın Batı Türkistanın bir parçası olacağı kararlaştırılmıştı. Kazak - Kırgızlar Doğu Türkistan'da da kalabalık bir kütle halinde bulunduklarından bunlar Büyük Türkistan'ın her dört kıtasında birleştirici bir unsur olarak en mühim yer tutacaklardır. "Türkeli" grupu mensuplarının 1950 Eylûlünde Münich'te yapılan toplantılarında da katiyen etnik çerçeveye çekilmeye yol vermemek, Türkistan dışındaki tekmil neşriyatta ayni mecmuada Kazak - Kırgız, Özbek, Türkmen ve Tacik dillerinde makaleler dercederek bu kavimleri müşterek dile alıştırmak esasları kabul edilmişti. Kanatbay ve arkadaşları bu prensibe tam olarak sadık kalarak bugün mecmualarını o esasta bütün bu zikri geçen şivelerde ve Tacikçe olarak neşretmektedirler. (1942-45 te Veli Kayyum'un neşriyatı da böyle idi). Diğer taraftan "Türkeli" mecmuası, Türkiye (Türk) alfabesini, bir iki işaret ilâvesiyle, almıştır.

Bir taraftan federasyon esası, diğer taraftan coğrafî mıntaka esası kabul olunduğu takdirde Türkistanlılar arasında birlik husule gelecektir. Doğu Türkistanlılar da bugün Rus mahkûmudurlar. Fakat onların arasında iki asırdanberi Çinlilerle beraber bulunmakla siyasî dâvalarına o çerçevede bakmaya alışmışlar vardı. Diğer taraftan onlarla Çin'in arasında bir müslüman Çin, "Döngen" mıntakası vardır. Fikrimce Kızıl Çin çökerse Hindistan'da Müslüman Hindlilerden bir Pakistan memleketi vücuda geldiği gibi müslüman Çin vilâyetlerinden de bir "Döngenistan" çıkabilir. Herhalde Doğu Türkistan Türkleri için Döngen meselesinin ehemmiyeti vardır. Batıda Kazan Türkleri, Çuvaş Türkleri ile bir birlik teşkil etmek, yani onları da kendi camiaları içinde bulundurmak isterler. Döngenler Doğu Türkistanlılara ancak dinle bağlı oldukları halde, Çuvaşlar da Tatarlara ancak ırkla bağlıdırlar. Her halde Kazan Türkleri doğularında Başkurtların da Ural dağları garbindeki kısımlarını alarak bir "İdil - Ural Cumhuriyeti" teşkil edecekleri vakit Ulu Türkistan yanında ayrı hususiyetlere malik bir memleket şeklini alabilirler. Herhalde Doğu Türkistan, İdil - Ural ve Ulu Türkistan istikbalde bir **"Büyük Türkistan Konfederasyonu"** şeklinde birleşebilirler. Asıl Ulu Türkistana gelince bu herhalde 922 senesinde Taşkent Kongresinde alınan kararlarda belirtildiği gibi, Kazakların yaşadıkları Alaşorda memleketinin "Orta Türkistan" ve "Batı Türkistan", Sırderya ırmağının cenubundaki ülkelerin "Cenubî Türkistan" olmak üzere üç kıtadan mürekkep bir **"Ulu Türkistan Federasyonu"** şeklini alır. Bununla beraber bu son hattın cenubundaki bütün Kazak ve Kırgızlar Özbeklerle birlikte Cenubî Türkistana girerler.

Başkurdistan'ın "Küçük Başkurdistan" denilen doğu kısımları "Batı Türkistan" a; Müslüman olmıyan Altay Türklerinin teşkil ettiği "Oyrat otonom vilâyeti" de isterlerse Orta Türkistan'a girerler. İşte Türkistan meselesinin federasyon şeklinde birleşmeleri bu gibi e-1922 senelerinde işlenen plânlaşaslara göre mutasavverdir. "Orta Türkistan" kısmında epi

www.ulkunet.com

miktarda Tatarlar olacaktır. İşte Türkistanlıların 1918 ve 1922 senelerinde işlenen plânlarına göre müstakbel Türkistan'ın kaynaşması bu esasta husule gelecektir. Türkmenistanlı bir âlim kendilerinin Kazaklarla birlikte Batı Türkistan kısmına girmeleri icabedeceğini, eski Horezmin de bu Batı Türkistan'ın medenî merkezi olması gerektiğini söylemişti. Ben bu meseleyi "Yeni Türkistan" mecmuasında (1927, N. 4) ve "Türkili Tarihi" nden (sa. 580 - 583) bahis mevzuu etmiş ve Horezm merkez olmak üzere böyle bir Kazak - Özbek ve Türkmen kaynaşmasının umumî Türk birliği bakımından ehemmiyetini tebarüz ettirmiştim. Herhalde Türkmenlerin idarî bakımdan Cenubî Türkistan'a, yahut Batı Türkistan mıntakasına girmeleri, keza bütün bu arazi teminatının fiilî bir şekil alması ancak istiklâl kesbekttikten sonra olacaktır. Mamafih istikbalin bu şekilde olacağını şimdiden kestirmek, kabileler arasında kaynaşma ve karşılıklı anlaşma bakımından ve memleketin hiç bir zaman yalnız etnik esas üzerinde bir teşekkül olmıyacağını kafalara koymak bakımından ehemmiyeti büyüktür. "Türkeli" teşkilâtının dört beş şivede karışık bir dilde neşriyat yapması çok güzeldir. Yalnız bu yazılarda kullanılan alfabeye ve her şivenin imlâsına yeknesaklık vermek elzemdir. Şimdilik maalesef bu yoktur.

Türkistanı kabilelere ayırmadan, kabile bölümlerini de az çok itibar nazarına alan soğrafî mıntakaların federasyonu yapmak bu ülke Türklerinin millî ideali olacaktır. Çünkü ancak bu yolla bir millî kültüre doğru yol alabilirler. Fakat bu "coğrafî taksimat" ın bugün faaliyette bulunan Türkistanlılar için tatbikî güçtür. Bugün dışarıdaki "federasyon" yine 35 senedenberi mevcut olan kabile cumhuriyetlerini teşkil eden Türklerin federasyonu olacaktır. Yani Özbekistan, Kazakistan, Kırgızistan, Türkmenistan, Tacikistan, Karakalpakistan, Başkurdüstan, Doğu Türkistan, Tataristan cumhuriyetlerini teşkil eden uruğlara mensup Türkistan muhacirlerinin bir birlik ve bir bayrak (1921 senesinde Semerkandde kabul olunan bayrak) etrafında toplanmalarıdır. "Türkeli" teşkilâtına Doğu Türkistan ve Tataristan dahil olmadığı halde "Ulu Türkistan" ı teşkil eden diğer cumhuriyetlerin mensupları dahildirler. Mecmualarının baş muharriri bir Taşkentli hukuk doçentidir. Diğer tahrir üyeleri Kırgız, Türkmen ve Karakalpaktır. Şöylece "Türkili" de federasyon prensipi kabile cumhuriyetleri mensuplarının bir âhenk üzerinde birleşmelerini bilfiil temin etmiş bulunmaktadır. "Türkeli" yi kabul etmiyen zümreler olmasına rağmen bunlar müsavi haklar ve bunu karşılıklı olarak tanımak demek olan federasyon esasında anlaşacaklardır. Bunu 1948 de merhum Mareşal Fevzi Çakmak çok tasvib ve takdir etmiş ve "bu fedarasyon fikri tarihimizde de yürütülmüş olsaydı Temürlenkle Yıldırım Bayezid arasında da kavga çıkmamış olurdu. Bütün Türkler için merkeziyet fikri tatbik edilemiyeceği gibi Türkistan'da dahi birlik ancak ayrı camiaların hak ve hukuklarını tanıyarak karşılıklı hürmet hissi beslemek esasında husule gelebilir" demişti. Bugün münakaşa eden zümreler arasında irtibat kesilmiş değildir. Veli Kayyumun yakın arkadaşlarından Dr. Mirza Heyit 11.2.952 tarihiyle yazdığı mektubunda aradaki tefrikalardan şikâyet etmektedir. Hirza Heyit benim yardımımı da temin ederek "Hokand ve Alaşorda Hükûmetleri" namiyle 111 sayfalık bir eser neşretmiştir. Bu eserin son kısımlarında (S. 105 - 110) 1918 senesinde Kazakistan (Alaşorda) ve Başkurdistan millî hükûmetlerinin müsbet çalışmalarını güzel tebarüz ettirmiştir.

"Dördüncü gurup" sıfatiyle zikrettiğim "Basmaçılar Gurupu" da 15.2.1952 tarihinde Pakistan'da bir kongre yapmışlardır. Reisleri olan Şirmehmet ve Nurmehmet Beyler bu toplantılarına dair 23.2.1952 tarihiyle yazdıkları mektupta kendilerine bu "federasyon", kimse kimseyi zorlamamak, etnik ayırma lardan kaçınmak esasında olacağına dair yazılan yazıları toplantılarında kabul ettiklerini memnuniyetle kaydettikten sonra diyorlar : "Ötedenberi sürüp gelen kararsızlık ve tereddüt ve ayrılık hallerine birlikte nihayetverelim. Bütün Türk kabilelerini fikir ve işbirliği esasında toplayabilmek için zaman ve zemin müsaiddir. Bütün Afganistan ve Pakistanda yaşıyan Türkistanlı mücahitlerin bu yol da çalışanlara i t i m a t l a r ı tamdır. Tefrika çıkaranlar kendilerine milliyetçi süsü veren dar kafalı kabileci ve şehircilerdir. Biz Kanatbay kardaşımıza da mektup yazdık".

Haris Kanatbay ise 13.1.1952 de İstanbul Belediye gazinosunda Doğu Türkistanlı mücahitlere verilen ziyafette vaki olan birlik teklifi dolayısiyle "Biz karşılıklı hürmet ve itimad esasın federasyon olarak kardaşça birleşmeğe her vakit hazırız" diye yazmaktadır. Zannederim bu yolu kim samimî olarak takip ederse o üstünlük kazanacaktır.

Aziz Okuyucu!

Serdengeçtiye abone ol! abone bul! 3 liralık Pul!

www.ulkunet.com

YALAN SÖYLÜYORSUN PAŞA!
TARİHİ, TAHRİF ETME!

Cevat Rifat ATILHAN

Tarih belki daima aldanmıştır. Fakat Türk Milletini bir hasûbadelmevte kavuşturan istiklâl savaşlarında olduğu kadar hiçbir zaman aldatılmış ve tahrif edilmiş değildir.

Genç Türk nesline, şu otuz sene içinde millî mücadelenin özü, hakiki iç yüzü ve samimi kahramanları namına verdiğimiz malûmat, en hafif tâbiriyle noksandır. Onlar, topsuz, tüfeksiz ve imkânsız Anadolu evlâtlarının başardığı ve çok büyük fedakârlıklarla elde ettiği büyük muciezeyi daima dar bir zaviyeden görmüşler ve göstermişlerdir.

Millî mücadeleyi zafere götüren sayısız kahramanlar, sayısız fedakârlıkların cümlesi bir sis arkasına gizlenerek bu muhteşem netice dahi bir tekel metaı haline getirilmek istenmiştir. Genç Türk çocuğuna sorunuz; istiklal savaşlarını meydana getiren ve bu uğurda kafasının son zekâ hüzmesiyle vücudunun son damla kan zerresine kadar sarfeden, mu halleri mümkün kılan, zorlukları kolaylıklara tahvil eden kaç kahraman ismi sayabilir?..

Halbuki, altı asırlık imparatorluğumuzun ve tarihle yaşıt benliğimizin asırlar boyunca, nesillerden nesillere biriktire biriktire o güne ulaşmış ne kadar büyük kahraman ve fedakâr evlâdı varsa, anavatanın yedisinden yetmişine, dişisinden erkeğine kadar ne kadar insanı varsa bunların her biri, birer mucize vücuda getirmiş ve bunlar çektiğimiz yekûn hattının kenarına büyük zaferin ismi yazılmıştı.

Biz bunu sembolleştirmiş ve bu yekûn çizgisini bol keseden şuna buna bağışlamışızdır. Her biri bir Alparslan olan nice büyük vatan evlâtlarının isimleri ve hizmetleri perde perde tarihe gömülmüş ve hattâ cümlesi inkâr edilmiş ve daha daha ileri gidilerek bunların münakaşa ve tahlillerine dahi imkân bırakılmamıştır.

*

Bu, dar düşünce ve fikir noksanlığıdır ki ortaya yepyeni bir mesele çıkarmıştır. Otuz senedir tarihten ve milletten gizlediğimiz büyük hakikatler ve hareketler o derece unutulmuştur ki, boş kalan bu meydanda şimdi herkes istediği gibi at oynatmağa başlamıştır.

Alaydan yetişmiş küçük rütbeli bir zabit olan Kılınç Ali, günlük bir gazetede hatırat neşrediyor. Zamanının Fehim Paşa'sı ve tüfenkçisi olan bu zat millete zorla Gaziantep kahramanı diye takdim edilmiştir. Hakikatte Gaziantep kahramanı o değil, Arslan Bey'dir. Bunu ancak o harekâta iştirak eden kahramanlar biliyor, milletçe meçhuldür. Demek ki vatana yapılan fedakârlıklar bile, millet hazinesinden aşırılan paralar gibi çalınabiliyormuş...

Cariptir ki bu aynı Kılıç Ali keyfi katiller, idamlar ve tedhişlerden mesul bir şahıstır. Ona sual sormak ve hesap istemek şöyle dursun, adam istiklâl savaşlarına istikamet vermiş bir kahraman olup başımıza çıktı...

*

Daha feci bir dönmenin gazetesinde hâtırat neşreden Ali Fuat Paşa'nın yazılarıdır. Hiç şüphe yok ki paşa, bu hususta yazı yazmak salâhiyetinde bir zattır, hâdiselerin bidayetinden sonuna kadar millî harekâtın içinde ve başında bulunmuştur. Bu sebeple yazıları tesir yapacak kudrettedir. Fakat ne yazık ki Ali Fuat Cebesoy yazılarında bitaraf değildir ve hâdiseleri nalıncı keseri gibi hep kendi tarafına yontmaktadır. Hâtırat içinde birçok bilmediklerimiz de vardır ve henüz bitmiş değildir. Bunların tümüne şimdiden ve birkaç makalede cevap vermek mümkün olmadığı için biz bu makalede en mühim noktaya ve dâvanın bidayetine, başlangıcına temas edeceğiz, ki, asıl tahrif edilen kısım da budur.

Otuz senelik baskı ve tehdit ve yüksek mekteplerde okutturulan ve yalnız bir maksada hizmet eden inkılâp dersleri körpe dimağlara yollarını o kadar şaşırtmıştır ki şimdi onların önüne hakikatin ta kendisini sermek mümkün olsa bile inandırmak biraz zordur...

İnkılâbın ve daha doğru bir tâbirle kurtuluş savaşlarının temelleri Konya'da atılmıştır. Daha evvel kimse ile görüşmeden, hiçbir ecnebi ile temas edilmeden, padişahtan para ve elmas dilenen, ihtiras ve nefsaniyete kapılmadan münhasıran bir vatan vazifesi olarak bu dâva Yıldırım Orduları Müfettişi Mersinli Cemal Paşa tarafından ele alınmış ve millî kıyam onun işaretiyle başlamıştır.

Ali Fuat Paşa bu faslı külliyen inkâr ediyor ve âdeta, bu büyük ihtilâli kendisi hazırlamış gibi gösteriyor. Şimdi kendilerine, Türk çocuklarının ve halk efkârının önünde soruyorum:

Barbarlar sürüsü, tam bir vahşetle İzmir rıhtımlarına ayak bastığı zaman bütün bu mıntakaların kumandanı olan ve Isparta'nın asil ve köklü bir ailesinin çocuğu olan Ordu Kumandanı Mersinli Cemal Paşa bütün milleti vatan vazifesine çağırmış mıdır, çağırmamış mıdır, vazifesini yapmış mıdır, yapmamış mıdır? Evvelâ bunu itiraf etmek lâzımdır. Halbuki Ali Fuat Paşa burasını hiç bilmemezlikten geliyor.

Dahası var: Kendileri o zaman Konya Ereğlisi'nde Yirminci Kolordu Kumandanı bulunuyorlardı. Kalktık Ereğli'ye geldik. Oradan hep beraber İvriz, Bor ve Niğde'ye gittik. Niğde'deki Onbirinci Fırka Kumandanına herçe bâdâbad ve neye mal olursa olsun mevcutlarını takviye etmesini ve bir harbe hazır olması emredildi. Akşam avdette Yirminci Kolordu karargâhında verilen bir ziyafette zabitlere yeni, uzun ve müşkül bir harbe hazırlanmaları tavsiye edildi. Ulukışla cephanelikleri boşaltıldı.

Akşehir'deki kahraman kumandan Ömer Lûtfi Bey ve tarihçi kaza kaymakamı Samih Fethi Bey'in (M. Turhan Tan) himmetleriyle Yirmi Üçüncü Piyade Fırkası mevcutlarını ve silâhlarını tamamladı, millî hareketlere destek oldu. Bu sayede ilk muntazam müfreze olarak merhum Afyon Mebusu Şükrü Hoca'nın kumandasında muhteşem bir çelik alay vücuda geldi. Mersinli Cemal Paşa'nın maskat-ı re'si olan Isparta'da da eski mebus merhum İbrahim Bey'in kumandasında bir demir alay meydana geldi. Ve böylece İstiklâl Savaşlarına Mersinli Cemal Paşa'nın hazırladığı ellebin kişilik muazzam bir kuvvetle başlanmış oldu..

Bölük değil, alay değil, fırka değil... Ellibin kişi...

Bütün bunların hepsini inkâr edip bu büyük dâvanın bütün şeref paylarını kendilerine hasretmek ve tarihi aldatmak... Yeter artık, yeter bu kadar ihtiras...

Elimizdeki vesika ve delillerle bu mevzua döneceğiz!..

www.ulkunet.com

YAŞA BE MENDERES!

Şu satırları yazan adam, ilâna, ilânı aşk eden, senden, senin partinden, senin hükümetinden bir şeyler bekliyen adam değildir. Şimdiye kadar da hiçbir devlet adamı hakkında kendini bildi bileli bir satır metniye yazmış değildir. Onun için şu satırları herhangi bir menfaat kaygusuna hamletmeyiniz. Bilâkis sizin hükümetinizde, sizin idarenizde mecmualarımı toplattı, broşürlerimi toplattı. C.H.P. karşı ön saflarda çarpışan ben, bu dâvanın Serdengeçtisi olan ben, bu kavgayı herhangi bir menfaat saiki ile yapmadığım için neticede de bir şey beklemedim, beklemiyorum Dâvama, dâvamıza hürmetten başka... Şu satırları da aynı düşünce, aynı duygu ile yazıyorum. Mukaddes dâvamızın yüzü suyu hürmetine yazıyorum.. Sen Antalya nutkunda, sana inkılâp düşmanı diyenlere karşı aynen şöyle demişsin:

"Bu kanunlar acaba hangileridir ve tâvizler hangi tâvizlerdir? Galiba ezanın Türkçe ve Arapça okunmasını ve vicdan hürriyeti üzerinde yapılan baskının kaldırılmasını kasdediyorlar. Eğer inkılâp kanunları bugüne kadar halk tarafından benimsenmemişse, jandarma zoru ile yürütülecekse, millî vicdanın hilâfına olan bu kanunları kaldırmak demokratik bir idarenin başta gelen vazifesi olmak icap eder. İnkılâptan çok bahsediyorlar. Hakiki inkılâp Türkiye'de şimdi oluyor. Bir milletin rüştünü isbat etmek için yaptığı hareket hakiki inkılâptır. İnsanları sürü olmaktan kurtaran idareyi kurmaktayız. Demokrasiyi, halk hâkimiyetini hakiki inkılâbı şimdi yapmaktayız."

Bunu duyduğum zaman içimden gayriihtiyari "Yaşa be Menderes!" diye bağırdım. Aynı his, aynı duygularla, içimden geldiği gibi şu yazıyı yazıyorum.

Yaşa be Menderes! Bu sözleri söylediğin için yaşa... Dilin, elin ayağın dert görmesin... Yaşa! Bizden oldukca, "sağ" oldukça yaşa....

"Arkadaşlar, bu millet sağcılıktan zarar görmemiştir, sağla sol bir arada harman edilemez" dediğin için yaşa... Daima sağ kalasın, sağ olasın!.

Bu millet, aksi ve kötüye solak demiştir. Bu din, İslâm dini hayra sağ, şerre sol demiştir. Sen bu sözlerinle bu milletin yıllarca beklediği, rüyasında bile görse inanası gelmiyeceği ilk ve tek Başvekilsin... Varsın Cahit "Ulus" ta "Türkiye'nin müslüman Başvekili" diye senin bu vasfınla alay ede dursun. Varsın Babıadliinin kiralık ağızları, nikâhsız kalemleri senin her birisi bir şaheser olan nutuklarına "Menderes gene attı tuttu" desinler. Evet sen onlara atıyorsun; bizi tutuyorsun. Biz ki milletiz. Bu memleketin hakiki sahipleriyiz. Seni başımıza geçiren de biziz. Onlar, basma kâğıt tüccarları, onlar demokrasiyi gaze te satmak için tutuyorlar. Köhnemiş adamları, yıpranmış kuvvetleri, yalama olmuş, içi geçmiş herifleri, sırf muhalefet olsun diye tutuyorlar. Onlar sana ne kadar yüklenirlerse yüklensinler, dayan sevgili Müslüman Başbakanımız dayan! Evvelâ Allaha, sonra Allah - Millet - Vatan yolunda yürüyen bizlere dayan. Millete dayan.

Maişetlerini gazetelerine attıkları yalancı ve yabancı mangetlerle temin eden, bu vefasız, bu vurguncu, bu fırsatçılara yüz verme..

Sen İttihat ve Terakki artıklarından, sen Makedonya çetesinden değilsin. Sen bizdensin, bizim toprağımızdan, bizim hamurumuzdansın.

Sen Aydınoğullarının torunu, Selânik dönmelerinin sözüne bakma...

Sen bize bak.. Anadolu çocuklarına bak. Bahtsız Anadolu'ya bak...

Sakın ha, politika oyunu yapıyorum diye zikzak yapma. Zira hâlâ sana güvenemiyenler var. Menderes demek zikzak yapan, kıvrıntılar yapan, dirsek çeviren demekmiş. Kelimenin mânası bu. Ege bölgesindeki nehirler kıvrıla kıvrıla aktıkları için onlara Menderes demişler. Sen de böyle imişsin. Gördün mü Menderes gördün mü? Düşmanların senin için neler uyduruyorlar? İsminle nasıl oynuyorlar. Dirsek çevireceksen, onlara çevir, bize çevirme..

Arslan Menderes! Varsınlar o teresler sana ne derlerse desinler. Bu millet seni bir tuttu mu yaşadın gitti. Bu millet tuttuğunu atmaz. Bu milleti tutan batmaz aziz Başvekil!

Sen bu milleti tuttukça bu millet seni başında taşır. Tekrar ediyorum : Sen politika canbazlarının, sen basma kâğıt tüccarlarının, sen dönmelerin, sen iki yüzlü, üç yüzlülerin hezeyanlarına, tehditlerine kulak asma. Sen bize bak bize... Allah tuttuğun hayırlı işlerinde sana yardım etsin. Bir kelime ile: Varol, sağol!

Serdengeçti

ADNAN Menderes son nutuklarından birinde, bizim «tabutluklar» dan bahsetti. Bunları bir inkilâp müzesi açıp oraya koymalı» dedi. Öyle bir müze açarsa bu müzeye konulacak daha neler neler var! İnkilâp müzesinin sabırsızlıkla açılmasını bekliyoruz.

---

www.ulkunet.com

İktidarı ele almak silâhı ele almak değildir!

(SON ZAMANLARDA CİNAYETLERİN ÇOĞALMASI MÜNASEBETİYLE)

HALİMİZ - AHVALİMİZ

Aşağıdaki yazı, uzun zaman Serden geçti'mizin Neşriyat Müdürlüğünü yapmış olan fikir, mücadele arkadaşımız, gönüldaşımız Mehmet Altınsoy'undur. Mehmet, halkın köylünün derdini kendisine dert edinmiş, köküne, toprağına sadık kalmış bir köy çocuğudur. Vaktiyle Serdengeçti'de neşrettiğimiz harikulâde güzel bir hikâyesi münasebetiyle dediğimiz gibi, biz onun bir avuç Anadolu toprağı kadar mütevazi ve manalı varlığında bütün Anadolu köylüsünün hasret ve hasletlerini buluyoruz.

Mehmet Altınsoy, bu yazıyı bir sene evvel kaleme almıştır. Bu yazıda köylünün, şehirlerinin hali bu vaziyet karşısında geçirmekte olduğu tipik bir şekilde belirtilmiş, anlatılmıştır. Biz bu yazıyı mecmuamızda yer bulunmamasına, birçok yazıların sıra beklemesine rağmen neşrediyoruz. Çünkü bir sene evvelki dertlerimiz fazlasıyla bugünkü dertlerimizdir. Gene inkılâp, irtica yaygarası... Gene rezalet... Gene cinayet... Makalede zikredildiği gibi: "Senelerin medeniyet namına köylere götürdüğü yegâne şey modern silâh.. tabancaların en yeni tipleri... tüfeklerin fabrika ambalâjı sökülmeiş cinsleri köylerde mevcut. "15" yaşında çocuğun belinde "Colt" tabancası var." Arkadaşımızın en çok şikâyet ettiği şeylerden birisi de asayişsizliktir. Şu son senelerde cinayetlerin arttığı su götürmez bir hakikattir. Halkımız şunu bilmeli ki iktidarı ele almak, silâhı ele almak demek değildir. Hükümetliğimiz, emniyet kuvvetlerimiz şunu bilmeli ki cinayetler çoğalmıştır. Derhal harekete geçmelidir. Nitekim Mehmet Altınsoy'un korktuğu başına gelmiş. Arkadaşımızın babası, üvey amcası ve amcazadesi değirmene giderken vurulmuştur. Bu tüyler ürpertici cinayet Aksaray'ın Çardak köyünde oluyor. İki küçük çocuğu bulunan kadıncağızla, 27 yaşında dört çocuklu amcazadesi ölüyorlar. Babası bir ayağı kesilmiş bir vaziyette şimdi Ankara'da Nümune Hastanesinde yatmaktadır. Katillerin takibine çıkan jandarma mücrimleri yakalıyamamış. Herifler gene köylüler tarafından yakalanıp adalete teslim edilmiştir. Arkadaşımızın anlattığına göre Kırıkkale Fabrikasında bir hafta evvel imal olunan fişenk ler katillerin elinde bulunmuştur.

Bu fabrikalar ordu için mi malzeme yapıyor, köylüler için mi?

Bunu çalan, alan satan kimlerdir? Mesul makamlardan soruyoruz.. Gene ilgili makamlardan ısrarla bekliyoruz. Bu hususta sıkı davranılsın, silâhlar arasın, taransın... Hastahanelerimiz muharebe sahasındaki hastahaneler gibi vatandaşın vatandaşa attığı kurşun yaralılarıyla dolu. Bu ne rezalet! Bu ne facia!

Çok sevdiğimiz kıymetli arkadaşımız Mehmet Altınsoy'un başına gelen bu felâketten hepimiz perişan olduk. Kendisinin dertlerini paylaşır "Başın sağ olsun" der, pederlerine sıhhat, âfiyet, şifalar dileriz.

Serdengeçti

Malûm mar reklâm asrı, devir moda devri. Kelimeler bile bu kaideden vâreste değil. Baza kelimeler bile yerli yersiz ağızlarda çiğnene çiğnene kokusu kaçmış Amerikan cikletine döndü. Hele bunlardan ikisi, rücû aslından "irtica" ve aynı aileden "mürteci", neredeyse de-mode olacak; lâkin bir kısım inkılâp *soft*aları hâlâ yakasını bırakmadılar ki. Bize ne? diyeceksiniz, istiyen istediği kelimeyi kullansın. Evet, size ne? Memlekette demokrasi, demokraside *yazı, söz* ve düşünce hürriyeti var. Amma!.. Burada bizim de sizin de zihinlerimize takılan bir mesele var. Şöyle ki:

İstikbalde memleket yükünü taşıması gereken omuzlar ve hele o omuzların üstünde sallanan bazı başlar bu iki kelimeden bir çok tehlikeler tevehhüm etmişler. —Pek vakitsiz ve erken de olsa— gayrete gelmişler. Bir gözlerine siyah, öbürüne yeşil camlı gözlükler takıp şu aziz yurda nazar kılmışlar. Sağdan kapkara irticaın hortlayıp akın ettiğini, soldan yeşil sarıklı, derviş kılıklı mürtecilerin söktün ettiğini sanmışlar. Bu mevhum sürüyü, bir siyasi partinin göğüslere sapladığı, altı ok'a inhisar ettirdikleri, inkılâplarına saldırıyor zannetmişler. Her fırsat ve vesilede inkılâp aşkına nutuklar irad edip, onun kurucusu dedikleri M. Kemâl'in namına cevherler yumurtlamışlar.

Size ne? diyeceksiniz.

Evet biz, bu aşırı gayretkeş, ileri inkılâpçı gençlerin —inkılâp prensiplerinden— lâikliği sakat ve ters anlayışlarına; bağlıyız, seviyoruz dedikleri M. Kemâl'in büyük ismine bilmiyerek küçüklük izâfe edip ona kötülük ettiklerine; hele adına hutuk çektikleri gençlik ekseriyetinin onlarla hemfikir olmadığına bile "Bize ne" diyoruz. Fakat biz noktaya işaret etmeden geçemiyeceğiz: Bu memleketin istikbal hudutları ne toz pembedir, ne de semasında beliren irtica bulutudur.

Dikkat! Ufukların kızartısı kan renginde ve semada bulutlar kümekümedir. Şimaldeki sirkinden zincirini koparıp başıboş kalan komünizm canavarı kütlelere saldırmak için ağzını açmış fırsat bekliyor. İşte ufuklardaki kızıllık onun şimdilik masum insan kanlarına bulanmış dişlerinden aksediyor.

Milletin ekseriyeti, yani en az 17 milyon köylü, cehalet ve sefaletin zebunu olmuş. 45 bin köyün en az 30 bini ilkokuldan bile mahrum. Halkın maarif namına masaldan, teknik namına karasabandan başka bildiği yok. Cehaletle zaruretten doğan korkunç ihtirasın izlerini bu memlekette görmemek için kör olmak lâzım.

Misal mi istiyorsunuz? İşte mahkemeler. Binlerce ve binlerce toprak ihtilâfı dâvası; bu yüzden işlenmiş cinayetler, kardeş kavgaları, katiller ve hattâ katliamlar.. Zabıta tarihinin kaydetmediği vak'alar...

Senelerin medeniyet namına ora-lara götürdüğü yegâne şey modern silâh. Tabancaların en yeni tipleri, tüfeklerin fabrika ambalâjı sökülmemiş cinsleri köylerde mevcut, 15 yaşındaki çocuğun belinde "Colt" tabancası var. Sade bu değil daha-sı var. Ahlâk ve mukaddesatın iflâsına sebep olacak ne varsa gitmiş oraya. Kumar en çok itibar edilen meslek olmuş. Oyun kâğıdı köy odasında baş köşeye oturmuş. Bir çift zarın itibarı bir çift mandadan çok. Irz telâkkisi bozulmağa yüz tutmuş. Dün karısına yan bakamı yaşatmıyan Türk köylüsünün içinde bugün kız kardeşini —pazarda merkep satar gibi— dört defa satılığa çıkaranlar türemiş. Hırsızlık harcı âlem olmuş. Hiç kimse tenhada bulduğu malı sahibine iadeyi aklından

(Sonu S. 20 de)

www.ulkunet.com

Kültür Ordusu Teorisi

İlk yazısını takdim ettiğimiz, A. Ş. Ataman, aslen Türkistan'ın şkent vilâyetindendir. Bolşevik ihtilâlinde Rusya'da bulunmuş, ihtiin bütün içyüzünü görmüş, bilâhare Almanya'ya geçerek orada felse- ve pedagoji tahsil etmiş, daha sonra Fransa'ya atlamış, orada da içmai ilimlerle meşgul olmuş, mütefekkir muallimlerimizdendir.

Gerçek kıymetleri takdir etmiyen bu cemiyet onu memleketin bir öşesine, hiç de lâyık olmadığı bir yere itivermiştir. Kendisi halen Akki Ortaokulunda Tarih - Coğrafya öğretmenidir. Aldığı paranın heen yarısını kitaba vermekte, garp dünyasındaki bütün fikir ve cemiyet areketlerini asıl kaynaklarından takibetmektedir. A. Ş. Ataman Fars-a, Rusça, Almanca, Fransızca dillerine vakıftır. İnsan onu dinlerken ayrılıhtiyarî şu mısra aklına gelir: "Hicap etsin tabiat yerde kalmış abiliyetten."

Onu her şeyden ziyade ilgilendiren mesele memleketin kalkınması için eni bir sistem kurmak, bu sistemi icabında da dünya çapında bir nariye haline getirmek. Mütefekkirimiz herkes gibi, bugün dünyanın iki utba ayrıldığına kani. Kapitalizm - Komünizm. Ona göre bu sistemlein ikisi de yarım ve sakat. Birisi sömürgeci, emperyalist; diğeri hürriyet düşmanı, aile düşmanı imhacı... A. Ş. Ataman cemiyet bünyesinde en tabiî ve en eski müessese olarak "aile" yi alıyor. Aile haricindeki diğer teşekküller suni teşekküllerdir. Onun için bütün faaliyetler, bütün dikkat ve ihtimamlar ailenin etrafında toplanmalı, her şey ailenin zararına değil yararına olmalı, cemiyet ona göre nizamlanmalıdır. Bu da ancak "Kültür Ordusu teorisi" veya "Sosyal Biyolojik Müvazene Plânı" sayesinde mümkündür.

Ahmed Şekûri Ataman bu nazariyeye yıllarca tetkik ve tetebbuneticesinde ulaşmıştır. "Kültür Ordusu teorisi" adını verdiği bu sistemin dünya ölçüsünde bir sistem olduğunu iddia etmektedir.

Okuyucularımız bundan sonra, gerek dünyada, gerek yurt içinde cereyan eden fikir hareketlerini, içtimai meseleleri değerli mütefekkirimizin yazılarından takip etmek imkânını bulacaklardır.

Seri halinde devam edecek olan bu makalelerin bilhassa münevver okuyucularımız tarafından alâka ile karşılanacağına eminiz.

Bu teori ve plânda aşağıdaki konu ve soruları cevaplandırılmış bulacaksınız:

— Kültür teorisinin mahiyeti nedir?

— Neden Kültür Ordusu hizmetini ikmal eden her askere mükâfat isteniyor?

— Devlet bütçesi para dağıtımında devridâim ne demektir?

— Beveridge plânının gayesi nedir?

— Biyolojik sosyal müvazene plânının Beveridge plânından farkı nedir?

— Devletçilik mi veya liberal kapitalizm mi?

— Devletçilikte veya liberal kapitalizmde ekonomik adacıklar yaratılmasının ne gibi mahzurları vardır?

— Gazi Mustafa Kemal'in devlet sosyalizminden güttüğü gayeyi biliyor musunuz?

— Ziraat mi, endüstri mi? Ve hangi yoldan?

Orman korunması, orman harcanması, orman yaratılması hususunda neler düşünüyorsunuz?

— Türkiye nasıl yükselir konusu hakkında neler düşünüyor sunuz? Bu isimde bir kitap biliyor musunuz?

— Uluslararası Dünya Kültür Ordusu nasıl kurulabilir?

— Yalnız Amerika Birleşik Devletlerinin İkinci Dünya Harbinde katlandığı masraflar ne kadardır? Bununla neler yapıla bilirdi?

— Şimdi yerküre üzerinde yaşıyan insanların mecmuu ne kadardır? Bunlar 2000 yılında ne kadar olacaklardır?

— Bütün dünyada kaç milyon aile var? Türkiye'de kaç milyondur?

— Kültür ordusu teorisi bakımından cemiyette anneliğin mevkii nasıl olacaktır?

— Yer yüzündeki siyasî partiler ve seçimler hakkında bildiklerinizi Kültür Ordusu teorisi prensipleri bakımından açıklayabiliyor musunuz?

— Cennet annelerin ayaklarının altındadır sözünden ne anlıyorsunuz?

— Aile ocağının veya aile birliğinin biolojik ve ekonomik gayeleri nedir?

— (Aile ocağı sönmez) diyen atalar sözünden ne anlıyorsunuz?

— Rusya'da Kolhozlar nedir? Neden Kolhozlar sadece ekonomik birliklerdir?

— Kolhozlar neden dağılmağa mahkûmdur?

— Aileye neden ve niçin biolojik ve ekonomik birliktir denmektedir? Aile neden ve niçin ilelebet dağılmaz?

— Aile birliğinin dışındaki sosyal teşebbüslerin aile birliğinin biolojik ve ekonomik hakları bakımından durumları nasıldır? Fert nasıl bir varlıktır?

— Yer yüzünün nimetleri ve tabiat ve maddenin biolojik ve ekonomik tekâmülü bakımından kime aittir? Nasıl ve hangi yoldan bölüşülmelidir?

— Meyva ormanları nasıl vücuda getirilebilir? Onlardan kim faydalanır?

— Niçin Türkiye nüfusunu ilk merhalede 40 milyona çıkarmaya ihtiyaç ve zaruret vardır? Bu hedefe nasıl ve hangi yoldan varılabilir?

— Nihilizm nedir? Hangi memlekette ortaya çıkmıştır? Tesiri nasıl olmuştur? Optizim le pessimizm arasında fark nedir? Son zaman Türk edebiyatına pessimizmin hulûl ettiğine dair misaller verebilir misiniz?

(Devamı Sayfa : 29 da)

www.ulkunet.com

İktidarı ele almak silâhı ele almak değildir!

(26. Sayfadan Devam)

geçirmiyor. Sefalet girtlağa çıkmış; köylü, bir senelik emeğini o nutuk atan efendilerin haftalık cep harçlığı kadar bir paraya satıyor. Hâlâ tarihten evvelki devirlerin mağarasında yaşıyor. Halen Ziraat âleti olarak kullandığı şey iki bin sene evvel Mısır'da icat edilen karasabandır. Elbise namına bildiği — o da birkaç senede bir alabildiği— kaput bezinin karası ve akı. Gece ışık yakmayı çoktan unutmuş; gazyağı lûgatından silinmiş. Sabunun şeklini bile hatırlamıyor. Bütün bu insanların kalkınmasına medar olacak tek inançları kalmış: Senelerce unutturulmak istenen Allah korkusu ve yer yer icabatından, ibadetinden vazgeçilen dinin terbiyesi. Buna da irtica deyip sünger çekilirse mesele tamam oluyor.

•

Şehirlere gelince:

Büyük, küçük her şehrin tip tip derdi var. Bilmem ki nereden başlamalı. İsterseniz pamuk balyalarının üstüne bağdaş kuran karaborsadan başlıyalım. Emeksiz kazanılan paraların sarf yeri olan fuhuş âlemlerini hatırlıyalım. Beyaz kadın ticaretinin kalktığı yirminci asırda, sözüm ona münevver yatağı büyük şehirlerde, geceliği bir kaç paraya satılan kadınlardan; istikbalin, şerefin, hattâ ailenin bir (Solt) a bağışlandığı yuvarlak masalardan; karının kocaya boynuz taktırdığı, kocanın karıya yaldız döktürdüğü salonlardan bahsedelim. Bekâret halkasını sinema localarında yitiren genç kızlardan dem vuralım. Yahut dağdaki eşkıyaya taş çıkartan son asrın kıravatlı, pantalonlu, masa başı soyguncularından; Hazineî devleti haraca bağlıyan kasa hırsızlarından söz açalım. Ve... ve'sini söylemeğe ne hacet...

İşte efendiler! bütün bunlar ve sayılamıyacak kadar çok muzlim bulutlar semalarda kapkara heyulâ halinde dolaşıyor, varlığı uğruna can koyduğumuz bu şerefli milletin tepesinde biriken zulmet dalgalarını görmemek; milletin aziz bildiğimiz mukaddesatını, inancını hedef tutan şimşekleri sinesinde saklıyan bu kesif bulutları farketmemek; vatan toprağına damla damla düşen "Baran-ı belâ" nın bir gün sağanak halini alacağına ihtimal vermemek en hafif mânasiyle gaflet olur. Gaflet ile hiyanet arasında ise bir bıçak sırtı yol vardır.

Bütün bu sayılanlar muhayyel bir beldenin muhtemel dertleri değil; öz yurdumuzun içinde, öz milletimizin başında dolaşan musibetlerden bir kaçıdır. Şimdi bir sual sormanın sırası bize geldi.

Ey vatan ve milletin selâmeti babında en muhayyel tehlikelere kıyam edip, en ufak hâdiseden en büyük vahimeyi istihraç ederek havaya yumruk sallayan gençler neredesiniz? Bu olanlar karşısında hayranı olduğumuz heyecanınız neden reaksiyonunu göstermiyor? Vatanım dediğiniz toprağın sizden ne istediğini milletim dediğiniz halkın ne beklediğini biliyor musunuz? Bizce hayır. Siz hâlâ uyur gezer "Somnanbül" değilseniz bile bir "hâb-ı gaflet" in mahmurluğu içindesiniz. Yoksa kötü niyetlilerin aranızda ikilik yaratmak için ortaya attığı iki kelimeye bu kadar kör bir taassupla bağlanır, bu denlû inatla hücum eder miydiniz?

Mehmet ALTINSOY

SAİD-İ NÛRSİ'NİN HUZURUNDA

(7. Sayfadan devam)

yorlardı. Odada soba yanıyordu. Kendisine hizmet edenler var gibi, yok gibi, hayalet gibi insanlardı. Her tarafta insanı saran manevî bir sükûn vardı. Sonra üstâd tekrar konuşmaya başladılar. Bu sefer yanımda bulunan Üniversiteli arkadaşa hitap ettiler : "Mademki Serdengeçti getirdi seni... sen de talebemizsin, Nûr talebesi." Nûr risalelerini okumasını söylediler. Nefse hakimiyetten bahsettiler. "Vaktiyle ben de gençtim. O zaman da İstanbul'da çıplak kadınlar vardı. Rum kadınları.. Ben onların hiçbirine bakmadım. Kur'anı azimmüşanın emirlerini yerine getirdim. Mücadele ettim, yılmadım." Bu arada Muhiddini Arabî hazretlerinden bahsettiler. Onun sözlerinden bazı şeyler istihraç ettiler. Fakat pek anlıyamadım.

Kendilerine yukarıda bahsettiğim rüyayı anlattım. Fevkalâde mütehassis oldular. "O bütün insanların üzerinde gördüğün ben değilim. O nûrdur, nur risalesidir. Ben bu dâvanın aciz bir aletiyim." buyurdular. Bana mecmuanın kapatılıp kapatılmadığını sordular. "Hayır" dedim. İnşallah çıkacak.. Dua edin efendim. "Mecmuanda şahıslara dokunma.. Onların gurur ve enaniyet damarlarına basma.. zarar gelir." Parmaklarını birleştirip : "Bu dâvanın yolcuları birleşiniz, ayrılmayınız." dediler.. Parmaklarına bakıyordum. Bir zamanlar kılıç tutmuş, şimdi kalem tutan parmaklarına.. Parmakları kalem gibi idi. Gözleri açık mavi, duru durgun bir bakışı vardı.. Şark şivesiyle konuşuyorlardı. Fakat ne söylediklerini mükemmel anlıyorduk. Asliyetinden, yerliliğinden hiçbir şey kaybetmemişti.

Yüzü soluktu. Ağı gibi kendisi de nurdu. Bir pîri fânî idi. Fakat o fânî olmıyana, ezelî ve ebedî bir varlığa bağlanmıştı. Bu varlık için her şeyini feda etmiş, onun yolunda yok olmuştu. İşte onun gönüller fetheden, kalabalıklar toplıyan manevî saltanatı oradan geliyordu. Varlığı bu yokluktan "yok" oluştan geliyordu.

Soba yanıyor, üstâd bir mürakabe halinde imiş gibi susuyor, etrafındaki talebeleri hayal gibi sessizce dolaşıyorlar. üstadın hizmetine bakıyorlardı. Sanki bu oda, bu köşe su bin bir milletin, bin bir rezaletin, kavgastığı İstanbul'da değildi. Ahiretten bir köşe idi.. Öyle bir haz içinde idim..

Artık fazla kalamazdık. Müsaadelerini istedik. Ellerini öptük. O da boynuma sarıldı, alnımdan, yüzümden, gözümden öptü, bana dualar etti.

Yeniden dünyava gelmiş gibi, basübadelmevte kavusmuş gibi bir baska hal içinde, huzur içinde huzurundan ayrıldık.

Serdengeçti Osman Yüksel

www.ulkunet.com

SAMANDAN ADAMA HİTAP

Necip Fazıl KISAKÜREK

Müşahhas hiç kimseyi kasdetmeksizin, süvarilerin, üzerinde kılıç talimi yaptıkları samandan insanlar gibi, mücerret ve hayali bir tipe hitap ediyoruz. Buna, küfür ve dalâletin mücerret örneği denebilir. Gayemiz, hiç kimseyi tahkir ve dâva mevzuu teşkil etmeden, içimizdeki büyük fikir öfkesini serbestçe dökecek bir mahreç bulmaktır. Gel berû, samandan adam:

Ey, yükseldikçe hiç bir mahlûkun o kadar yükselemiyeceği; ve ey, alçaldıkça hiç bir mahlûkun o kadar alçalamıyacağı insanoğlunun en alçağı! Seni, kâinatta mevcut mülevves ve müteaffin maddelerden hangisine benzetseler, yarın o madde Hakkın huzurunda benzetenden dâvacı olur ve mutlaka davasını kazanır. Zira senin yanında ve sana nisbetle bizzat neces ve taaffün, bilfiil münezzeh ve mükerremdir. Sen, tek kelimeyle, hayatın, varlığın, var olmak şevkinin, ölmemek cehtinin, ilâhi emirlerin ve Allahın düşmanısın! Bu düşmanlık yüzünden, içinde, bütün ulvi oluşlara hudutsuz bir kinç ve kıskançlık fıkırdıyor! Öyle ki, gördüğü için gözü, kavradığı için idraki, anladığı için ilmi ilga etmeğe kalkabilirsin! Zulüm; hakkı lâyık olduğu mevkie kaymamak hırsı, yaratıldı yaratılalı, sende bulduğu rütbeye hiç bir zaman ve mekânda ulaşamadı. İşte bütün ruhun, özün, yaptıkların ve yapacaklarını sade bundan ibaretir! Ömrün de, sana bütün bunları yine ezeli iradesiyle takdir eden Allahın, bu meydanı, Allah düşmanlarına bırakmaktaki müsaadesi kadar... Yarın asıl meydan Allah dostlarının emrine geçtiği zaman, seni didik didik parçalarlar, lif lif yollarlar sanma! Hayır; seni bir camekâna koyarlar, cemiyetlerinin en büyük meydanında teşhir ederler; ve gelip geçene samandan gözlerinle insan dalâletin hudutsuz hududunu göstermen ve hidayetlekileri her ân Allaha sığındırman için sana maaş bile bağlarlar.

KÜLTÜR ORDUSU TEORİSİ

(Baş tarafı sayfa 27 de)

— Nihilizm ve pessimizmle niçin ve nasıl mücadele etmelidir?

— Rus edibi Dostoyevski'nin Hürriyet ile ilgisi var mıdır?

— Dünyada komünizm - bolşevizim ile nasıl mücadele edilmektedir?

— Kültür ordusu teorisi sistemi âlem telâkkisi bakımından komünizm - bolşevizm cephe değiştirebilir mi?

— Kültür ordusu teorisi sistemi hukuk telâkkisi bakımından komünizm - bolşevizmin muhakemesi yapılabilir mi? Ni çin, nasıl ve ne zaman?

— Neden bütün dünya milletleri harp hazırlıkları yapmak tadırlar?

— Türk Milletini teşkil eden beş milyon aileyi nasıl silâhlandırmalıdır?

— Türkiye'de bir kültür ordusu teşekkül ederse Millî Ordluya bir harp halinde ne gibi hizmet ve faydaları dokunabilir?

— Bugünkü dünya birbirine zıt kaç kısma ayrılmıştır? Hangi yoldan sınıfsız bir cemiyet vücuda getirilebilir?

— Dünya nüfusunun çoğalması ve dünya ormanları hakkında ne biliyor ve neler düşünüyorsunuz?

— Daimi sulh nasıl olur, ne zaman, nerede imza edilir? vesaire vesaire...

Gelecek sayımızdan itibaren neşre başlıyoruz.

KÜTÜPHANEMİZDE SATILMAKTA OLAN KİTAPLAR

Kitapların adı	Müellif	Fiyatı
Türkçülüğün Esasları	: Ziya Gökalp	150
Yusufçuk	: Semiha Ayverdi	150
İstiklâl Harbinin Esasları	: Kâzım Karabekir	200
İslâm Dinine İlmi ve Tasavvufi Bakışlar	: Mehmet Oruç	200
Hazreti Alî	: M. E. Kaan	100
Beynelmilel Yahudi Tarihi Maddeciliğe Reddiye	: Henri Ford : H. Ziya Ülken	110 300
Açıklamalı Din Dersleri I	: A. H. Akseki	100
Prophed Muhammed	: A.H. Akseki	40
Açıklamalı Din Dersleri II	: "	150
Son Menzil	: Semiha Ayverdi	125
Mesih Paşa İmamı	: "	250
Abdülkadir Geylânî	: M. E. Kaan	150
Farmasonlar	: C. Rifat Atılhan	250
İslâm Dini	: A.H. Akseki	200
Tarih Felsefesi	: Güstaw Le Bon	125
Halife Ömer	: A. Şeref Lâç	300
Yaşayan Ölü	: Semiha Ayverdi	150
İlâveli Âmme Cüzü	: Maarif Kitabevi	30
Hakikat Yollarında	: Paul Winterton	150
Mevlûdü Şerif	: Maarif Kitabevi	40
Tam Namaz Hocası	: "	40
Askere Din Kitabı	: A.H. Akseki	250
Hüccetül - İslâm	: Maarif Kitabevi	50
Namaz surelerinin tercüme ve tefsiri.	: A.H. Akseki	50
Tarih Boyunca Ahlâk	: Mustafa Rahmi	300
Felsefe Tarihi	: "	350
Muhiddin-i Arabî	: M. E. Kaan	250
İslâmın İnci Kitabı	: Dürrü Yekta	60
Hürriyeti Seçtim	: Victor Kravçenko	300
Ateş Ağacı	: Semiha Ayverdi	100
İnsan ve Şeytan	: "	120
İlâveli Yâsini Şerif	: Maarif Kitabevi	30
Ramazanı Şerif Duası	: "	20
Büyük Kuran'ı Kerim Elifbası	: "	30
Bir Bayrak Rüzgâr Bekliyor	: A. Nihat Asya	125
İnsanoğlu Kendini Arıyor	: M. Salt Çekmegil	60
İslâmı Saran Tehlike ve Siyonizm	: C. Rifat Atılhan	250
Atıf Hoca Nasıl İdam Edildi?	: Sinan Matbaası	75
Filistin Cephesinde Yahudi Casuslar	: C. Rifat	100
Türklüğün Perişan Hali	: Osman Serdengeçti bitti yeniden basılıyor.	
Peygamberimizin Vecizeleri	: "	125
İslâm Dini	: Mevlâna Muhammed Alî	200
Şair Nedim'in Aşkı	: E. B. Şapolyo	150
Ergenekon Yolları	: I. S. Aran	150
Esmaül Hüsna	: A. O. Tatlısu	250
Karagömlekliler İhtilâli	: Haydar Rifat	100
Spürtüalizm	: İshak L. Kuday	500
Vi. Türk Tarihine giriş	: Prof. Dr. Z. V.	650

www.ulkunet.com

Gülünç Hakikatlar

KAZIK MARKA

C.H.P. nin resmî kasidecisi "On yılda onbeş milyon genç ya rattık" şarkıcısı, vezin kafiye tüccarı kazık marka bay Kamal! Gençliğini Kayseri'de bağ aralarında F. Rıfkı misali geçiren bay Kamal!

İşittim ki devrim ocaklarının açılışında açmışsın ağzını yummuşsun gözünü.. "Atam" demişsin. Nasıl tarlalarda kara kargaları kovaladıysa biz de mürtecileri kovalıyacağız". Burada devrimci şöyle ezeceğiz diye bir tekme atmış. Bana cevap ver devrimci: Kara karga..

Leş kargası kim? Siz mi, biz mi?

Muhterem okuyucularımıza 6 okçu bu kazık markanın şiirlerinden bazı parçalar takdim edelim: Duymuşsunuzdur belki. Bu maruf ve meşhur inkılâp şairimiz Süleyman Çelebi'nin Mevlûdnamesinden aşırma Atatürk için bir mevlût yazmıştı. Kamal'ın mevlûdu galiba şu mısralarla başlıyordu:

Zübeyde Hatun onun annesi
Selânik'te doğdu ol dürdanesi
Atatürk'e, Atatürk'e esselât!

Bu evvelâ yüce Peygamberimize, sonra Süleyman Çelebi'ye sonra da Atatürk'e en ağır bir hakarettir. Mezarlıkları park yapan dünyalık bir adama böyle şeyler yazmak... Onu saçma bir mistisizim içinde ilâhlaştırmak... Bu Atatürk inkılâbına zıt bir görüş. Atatürk bu hezeyanları duysaydı, kendi arkasından geldiklerini iddia eden bu yaygaracıların yüzüne tükürürdü. Atatürk için şiirler yazan bu ataistin diğer şiirinden bir parça:

"Küçük akıllar para etmiyor,
Nerdesin nerdesin büyük delimiz?"

Burada büyük deli diye hasretini çektiği büyük deli Kamal Atatürk'tür. Kamal Atatürk'ü kâh ilâh, kâh peygamber, kâh büyük bir deli diye ilân eden bu kazık marka az sonra yeni bir peygamber keşfetmekte gecikmiyor. Gandi için yazdığı bir manzumesinde:

"Tam kırk sene Hint bezi giydin,
Sen âhir zaman peygamberiydin"

diyor. Gandi'yi anlasa bari...

Devrimcilerin evveli, başı, ağabeyisi böyle ise, âhirini siz düşünün artık.

———o0o———

ŞUNLARA BAKIN

Üniversiteli gençler, milliyetçi, mukaddesatçı bir dergi çıkarırlar. Rengi kırmızı, bayrak rengidir. Kendilerine inkılâpçı süsü veren üç beş rezil hemen kırmızıyı kızıla çeviriyor. Mecmua çıkaran arkadaşlarını sıkıştırıyorlar. Niye renginiz kırmızı? Öylesine tazyik ederler ki bir dayak atmadıkları kalır. Yeşil çıkarsalar "irticai hortlatıyorsunuz" diyecekler. Bu ne taassup yarabbi! Bu ne yobazlık! Bu inkılâp yobazlarına bir tavsiyemiz var. Bir beyanname neşrederek piyasadan bütün renkleri kaldırsınlar.

Bir başka daha:

Bir dergide "Serdengeçti yakında çıkıyor" denmiş. Vay efendim sen misin bunu diyen? Serdengeçti'yi ilân eden. Mecmua sahipleri itler ve istler tarafından tehdit edilir. Sen misin? Cevap ver?

★

Kemalizm - Alkolizm:

Bir üniversite yurdunda Kemalizmi, alkolizme bağlıyan bir Kemalist, köprü altındakiler gi bi bir nâra atar, yatakhaneye meyhaneye girer gibi girer. "Hey anam burada yeşil elbiseli bir mürteci varmış! Kimse çıksın karşıma... Biz Kemalistiz, inkılâpçıyız. Yakarız valla- hi dünyayı... Atatürk bu vatanı bize emanet etti."

Sonra midesinde inkılâp namına ne varsa yatakhaneye kusar. Hakikaten gece yarısı, bu köprü altı mahsulü, bir inkilap yapmıştır. Bu maalesef üniversiteli herkesi uyandırır. Her yeri kokutur. Kimse ses çıkaramaz. Çünkü inkılâptan bahsetmiştir.

Çünkü Atatürk'ün ismini ağzına almıştır. Sıkı mı karşı gelen olsun. Derhal Atatürk'e sövdü diye, koruma kanununa dayanılarak doğru kodese atarlar adamı...

Yeşil elbise giymek yüzünden kopuyor bu kıyamet... İnkılâpçılık bu süratle giderse memleket te yeşil yaprak namına bir şey kalmıyacak.

——o0o——

Tesbih çekme - Tetik çekme

Amerikalılar biz Türklerin kahvelere dolup şakır şakır tesbih çekişimize şaşmışlar. "Bu ne haldir, boyuna bu adamlar tesbih çekiyor... İbadet desek değil..."

Amerikalının yanındaki tercüman zeki bir adammış:

"Efendim,/demiş. Bizimkiler harbe hazırlanıyor. Kahvelerde dahi tetik çekme, tetik düşürme talimleri yapıyorlar."

Amerikalının gözü dört açılmış:

— Sahi mi?

— Yes...

———

PAZARLIKLI PAZARCIYA!

Türkçede bir darbı mesel vardır: "Pazar, düşmanlar azar" derler. Bu ismi tanıyan bir ceridecik hakikaten bize düşmanlık yapıyor. Azıyor, azıtıyor.

Koyu devletçilik, koyu inkılâpçılık adı altında sinesinde birçok bolşevikleri toplıyan bu cerideye göre,, biz yirminci asrı anlamamışız. Onlar anlamışlar.

www.ulkunet.com

Vaktiyle Yenişehir'de randevu evi işleten bu Bakan eskisine ve çömezlerine soruyoruz: Acaba yirminci asrı anlamak Yenişehir'de randevu evi işletmek demek midir?

Sabahattin Ali'nin bu eski dostu koyu devletçi, koyu inkılâpçıya tam kendi zihniyetine, 20 inci asra uygun bir aile takdim ediyoruz. "Asri aile"... Bu yirminci asır hayranlarının, bu randevucuların, istediği aile işte budur. Onlar bundan anlarlar:

Nazik, Komiflo, kibar, elegan, janti, ince
Hatıra bu gelmez mi asrilik denilince ?..
Her gece birkaç yüz papeli sökülüşler
Ayrılırken el sıkıp kıvrılıp bükülüşler
Hakikati bilmiyen herhalde gıpta eder.
Ah ne yüksek yaşayış, ne yüksek insanlar, der.
Otuz yıldır gezerim muhiti adım adım,
Her inkılâp devrinde bir terakki aradım.
Yazık ki rastlamadım, çok gayret ettimse de
Bizdeki asriliği görmedim hiç kimsede
Asri olan kadında çalışmak da ne demek ?
Ne ev işi, ne dikiş, ne çamaşır, ne yemek ?!..
Bir düğme bile kopsa bayan dikemez onu,
Çamaşırcıyı bekler, küflenir kızın donu.
El sürmez sıcak suya isteriktir, tıkanır.
Mendil, yaka ne varsa aydan aya yıkanır
Kazara aşçı gitse evde bir çorba pişmez
Bu öyle bir iştirki el ermez güç yetişmez.
Manikürü bozulur kadının eli kokar,
O pomatlı elini sulara nasıl sokar ?
Onun kaygusu ancak eylenmektir, şıklıktır.
O ev kadını değil, mosturalık şıllıktır.
Pudra, krem, esanslar hep düzüne düzüne,
Her tuvalette üç beş lira sürer yüzüne
İsraf günâhtır, dersen katılır güle güle
Yüzlerce lira verir birkaç metrelik tüle.
Oğlan züppe, kız hoppa, ana sürtük, baba kaz
Bundan daha ahenkli bir aile olamaz
Baba kendi eliyle oğlunu takdim eder,
Anası randevuya kızıyla beraber gider.
Mahdum filâme, kerime hanım metres
Ana sicilli kaltak, baba boynuzlu teres.
Dansta kadın öpülür, sıkmak, sıkıştırmak hiç,
Her balodan kazanır memleket bir sürü piç..
Göbekler perçin olmuş, hava geçmez aradan!
Yola gelmez kadın varsa sen haber ver paradan!
Çiftler kenetli gibi asılmışlar sımsıkı,
Danseden kadın erkek konuşur sıkı fıkı
İkisi de duş ister, buna derler asri dans,
Hiçbir külfeti yoktur, ne pey ister, ne avans!..
Kocasının yanında randevu verir hanım,
Cemiyet ortasında hitap : nonoşum, canım!.
Asriliş böyle midir anlat bana çelebi ?..
Nerdeyse ça.... kadın erkek alemi..
Hayâ, namus kalmamış, rezalet diz boyunda,
Orus..... deyyusluk var onların soyunda
Asriliğin mânası edep irfan demektir,
Birdekine gelince düpedüz b.... yemektir.

ŞAMPİYONLAR (!..)

Şu pehlivanlığa mahsus ne marifetler (!) var :
En usturuplusu (çapraz) la (diş kazık) oyunu;
(Aşırma) ustası elhak, (Yücel) le (Bektaş Can),
Bu işte her iki genç İsveç'in de şampiyonu !..

BU SAYFA 31 dir

SERDENGEÇTİ REİSİCUMHURUN HUZURUNDA...

Devrim ocakcılarını ateş basmış... Çıkmışlar Celâl Bayarın huzuruna... Bizim için «Bak efendim Osman Yüksel Serdengeçtide ne yazıyor. 14 sayımızda ki «Ocak söndürenler» yazımızı okumuşlar. Gördünüzmü efendim gördünüz mü? Bu adam inkılâplara atamıza nasıl dil uzatıyor!.. Bu mecmuayı, ve bu adamın zihniyetinde olan milliyetçiler derneğini kapattırın. Olmazsa biz kapatmasını biliriz. Sayın Bayar gülmüşler: Biz öyle çok serdengeçtiler gördük. Dört duvar arasında cesurdur onlar buyurmuşlar. Sonra, devrimcilere dönerek, ve hafifce tebessüm ederek «kapatamayız, biliyorsunuz, demokrasi deye bir işe giriştik. Siz de mücadele edin, siz de mecmua çıkarın. Ne kadar para isterseniz ben veririm» demişler...

Devrimciler: «efendim biz de onun için gelmiştik» diyorlar..

Ne dersin sen şu işe.. Devrimcilerin kinini garazını üzerine çeken mecmuamız, onların, işine de yaramış... Bu vesile ile Cumhurbaşkanından bir hayli tahsisat almışlar... Kendimizi metetmek gibi olmasın amma, yaman mecmuadır şu Serdengeçti.. Dosta da yarıyor düşmana da...

MEN SENİN CEYLÂNİNEM

Sen Demokrat olduğun gündenberi kurbaninem
Ey Samet! Meclisteki âvâzının hayraninem

Titretir akşam sabah vadettiğin sözler meni
Tahsisatından kesilmiş hâne-i vîraninem

Her beyânâtından ekser korkarım hep zam gelir
Bir açık bütçeyle kalmış men de bir üryâninem

Öyle çıkmaz sokakta kaldı ki "Orman" işi
Her sefer tebdil-i kanun isteyen Mocan'inem.

Yok menim bir fâidem tahsisat-ı mestûreden
Men de "Milliyet" yolunda miletin erkâninem

Söyleten hükm-ü zeman derd-i derûnumdur meni
"Vurma avcı" vurma artık men senin ceylâninem...

GÜLÂHMEDOĞLU AZMİ

www.ulkunet.com

BAYİLER!

Mubarek günde insanı günaha sokmayın!.

İnsaf be... Bundan 14 ay evvel çıkan «13» sayının parası dahi hâlâ duruyor. 14. sayının ki de ha keza... Varan 15-16. sayılardır... Bu dört sayının, yani 13-14 - (15-16) sayıların paralarını derhal ve hemen gönderiniz. Zira sabra takat kalmadı. Bize serdengeçtiyi niye geç çıkarıyorsunuz diyorlar. Ne yapalım. Bir mecmuanın parası 1 sene sonra, o, da bin bir rica ile, gönderilirse biz neyliyelim. Biz partici deyilizki parti vuralım. İlâncı deyilizki ilâna, ilânı aşkedelim. Fisebilillah pir aşkına mücadele edip duruyoruz.

Bu demokrasi sayesinde dostlar mebus oldu biz mahpus.. Vallahi hiç bir şeyde, hiç bir yerde gözümüz yok.. Şu hesapları sıkı tutunda Serdengeçtiyi muntazam devamlı çıkaralım.. Birde haftalık «Bağrıyanık» ğı: Sonra hazır, çıkacağını vadettiğimiz kitaplarımız var. Onları çıkaralım. Başkaca bir arzumuz yok. Allahaşkına hesabımızı görün. Yoksa biz sizin hesabınızı görürüz.. Başlayıveririz resmigeçide.

Abonelerimize: Bizim lâkayt, vurdum duymaz, çok ihmalcı, çok sevgili abonelerimiz: Bir defa olsun düşünmediniz mi? Yahu şu adam boyuna mecmua gönderiyor, ben bu adama 6 sene evvel bir 150 kr. göndermiştim. Yahut 300 kuruş göndermiştim. Bu para halâ bitmedi mi? Bu kaçıncı sayı? 15-16...

150 Kr. sa, da bitti 300 kr. sa, da.. Hiç böyle düşüneniniz yokmu be mubarek adamlar... Şu mecmua çıkıp duruyor işte.. Ayda bir olsa, da yıl da bir olsa da... Hem, de başka mecmualara benzemez. Kelle koltukta... İçindeki yazılar şişirme deyil, devşirme deyil! Hakikatın ta kendisi. Bir sayıda bir kitaplık yazı var.. Böyle düşün, böyle bil... Şimdi doğru postahaneye.. Aboneni yenile... 3 liralık posta pulu birader 3 liralık posta pulu...

OKUYUCULARIMIZA:

Aziz okuyucu: Elindeki şu mecmua, bin bir derdin, binbir çilenin mahsulüdür.. Bin bir mahrumiyet bin bir mahkûmiyetin eseridir. Üzerine dikkatle bak: Yıl altı, Sayı: 15-16... Biz matbaasız, biz kâğıtsız, biz parasız, biz pulsuz, biz partisiz insanlarız. Hiç bir yerin adamı, hiç bir tarafın çıgırtkanı deyiliz. Davamıza kim hizmet ederse, hizmet derecesine göre onu sever sayarız.. Hepsi bu kadar. Dayancımız, güvencimiz evvel Allah sonra sizlersiniz.. Serdengeçtiyi okuyunuz. Okutunuz. Abone olunuz. Abone bulunuz... Serdengeçti sizindir. Onu siz yaşatacaksınız. 3 liradan 5 liradan ne çıkar demeyin!.. Ne çıkarsa 3-5 liradan çıkar.. İhmal etmeyin.. Matbuatın, neşriyatın bu asırda ne büyük bir kuvvet olduğunu elbette takdir edersiniz. Serdengeçtiye yapacağınız yardım, dininize yardım demektir. Emin olunuz, bu işin başında bulunan adam sizin on paranızı zayi etmez.. Mecmuaya gelen paralar, gene mecmuaya harcanır.. Bu bir geçim meselesi, kazanç meselesi deyildir. Dava meselesidir.. Unutmayın ihmal etmeyin.. «Bağrıyanık» la beraber Serdengeçtinin yıllık abonesi 8 lira, altı aylığı 4 liradır. Selâm ve saygılar...

Bağrıyanık: Defalarca ilân ettiğimiz haftalık mizah gazetesini maalesef parasızlık yüzünden çıkaramadık. Bu Türkiyede misli görülmemiş olan gazetenin çıkması, bayilerin, abonelerin ve okuyucularımızın gayretine bağlıdır. Bizim elimizde bir şey yok...

Kitap sipariş edecek okuyuculara: Serdengeçti milli ve mukaddesatçı cephenin bütün kitaplarını, kütüphanesinde toplamış bulunuyor. Hangi kitabı isterseniz, havalenin kenarına yazınız. «Şu, şu kitapları istiyorum; bedelleri olan şu kadar lirayı, kuruşu gönderiyorum adresim şudur» deye.. Ayrıca mektuba lüzum yok... Kitap başına posta ücreti 10 Kr. ilâve ediniz. Eğer teahhütlü istiyorsanız 15 kr. da teahhüt parası ekleyiniz. Bu 15 kr. ayrı ayrı her kitaba deyil.. paket başına 5-6 hattâ 7 kitabı bir paket halinde gönderebiliyoruz. Aman ödemeli istemeyin çok masraflı oluyor. Bir an evvel kütüphanemizde ki kitapları isteyin, bu kitaplar saçma deyil, seçme kitaplardır. Her müslümana lâzım.

Serdengeçtinin eski sayıları:

Mecmuamızın bir çok sayıları tekrar tekrar basılmasına rağmen, bazı sayılarının mevcudu kalmamıştır... 1-2-4-5-6-7. sayılarımız külliyen yoktur.

8-9-14. sayılarımızdan pek az miktarda vardır. 10-11-12-13. sayılarımızdan elimizde bir miktar mevcut.. Eski sayılarımızı muhakkak görün.. Hele, Koruma Kanunu sıralarında çıkan «13» sayımızı.. mecmuaların tanesi 30 kr. dur..

Kitapların adı	Müellif	Fiyatı
Türkistan Tarihi	Togan (Prof. Z. V.)	800
Scientific Collaboration Of The İslamic Orient and the Occident	: "	100
Kükreyiş (Şiir)	: S. Ertürk	100
Masnavi	: Fevzi Halıcı	100
Ruhlar Konuşuyor	: M.R. Afşaroğlu	125
Yemin	: Gülahmetoğlu	75
Tarihte Usul	: Prof. Dr. Z. V.	615
Ebedi Risalet	: M. Nevevi	250
Amme Cüzü	: Azzam Paşa	
Süretül Yâsin	: Maarif Kitabevi	50
Sipirtualizm Ruh Ansiklopedisi	: İshak Lütfi : Dr. Ali Sevil	500
İlim, Ahlâk, İman	: M. R. Balaban	150
Pakistan		25
Bugünkü Pakistan		30
Keşmir meselesi		25
Rumi (Mevlâna ve İkbal)		50

SERDENGEÇTİ

Serdengeçti bu sayısında mukaddesatçı, milliyetçi cephenin, bütün mücahidlerini, fikir ve iman adamlarını, toplamış bulunuyor. İnşaallah bundan böyle bu kadro ile çıkışına devam edecektir.

Kütüphanemizde

Her boy Kur'anı Kerim ile Elmalılı Ahmed Hamdinin 9 ciltlik Kuranı Kerim tercüme ve tefsiri mevcuttur.

Kur'anı Kerimin yeni harflerle olanı da vardır.

SERDENGEÇTİ MECMUASI

Dava — Fikir — Mücadele

Sahibi ve Neşriyat Müdürü:
Osman Yüksel SERDENGEÇTİ

Teknik ve İdare İşleri Müdürü:
Mehmed Metin Ören

Havale ve Muhabere adresi:
Serdengeçti: P. K. 353 — Ankara

İdarehane: Denizciler Cad. Küçükçarşı hanı. No. 27/3, Ankara

Basıldığı yer: Yeni Matbaa - Ankara ★ **İKİ SAYI BİRDEN: 60 Kr.** ★ **Çıkış Tarihi: 9-6-952**

www.ulkunet.com